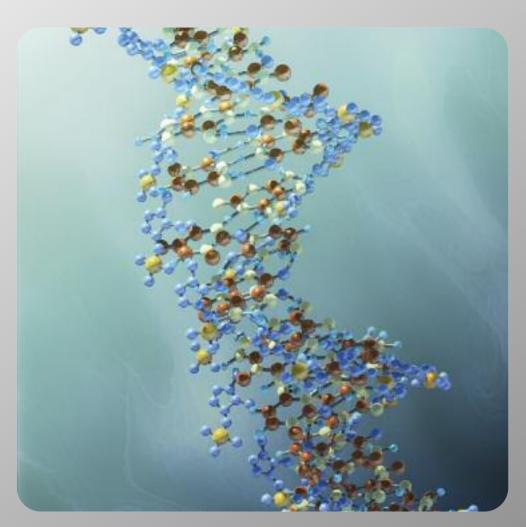

September 2012 www.forumclinicaloncology.org

FORUM of CLINICAL ONCOLOGY

Quarterly official publication of the Hellenic Society of Medical Oncology

ISSN: 1792-345X

Clinical trials in oncology: a comprehensive scientific, ethical, legal and financial overview

Ethical issues regarding the acquisition and control of genetic information

Treatment compliance, tolerance and efficacy in elderly and non-elderly patients with metastatic colorectal cancer:
A single institution comparative study

A cost-effectiveness analysis of trastuzumab plus docetaxel vs. docetaxel alone for the treatment of HER2-positive metastatic breast cancer in the Greek healthcare setting

The role of radiotherapy in the management of metastatic bone disease

Bisphosphonates: Future perspectives and anti-tumor activity in malignant diseases

Low-grade cribriform cystadenocarcinoma of the parotid gland

MINDWORK Business solutions LTD.

15, M. Botsari Street, GR-14561 – Kifissia, Athens, Greece

ΓΙΑΤΙ ενώ ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε σε σχέση με τον καρκίνο, μένουμε στα λόγια; ΓΙΑΤΙ κλείνουμε τα μάτια σε κάτι τόσο σημαντικό για εμάς και για αυτούς που αγαπάμε; ΓΙΑΤΙ θεωρούμε ότι δεν θα συμβεί σε εμάς, ενώ συμβαίνει σε τόσους ανθρώπους γύρω μας; ΓΙΑΤΙ αδιαφορούμε όταν πλέον με τις προληπτικές εξετάσεις: 4 στα 10 περιστατικά καρκίνου μπορούν να προληφθούν και 1 στους 3 καρκίνους θεραπεύεται πλήρως αν γίνει έγκαιρα η διάγνωση και θεραπεία;

Η ζωή μας είναι πολύτιμη για να την αφήνουμε στην τύχη. Κάνοντας προληπτικούς ελέγχους...

ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ!

Publisher

1985

Hellenic Society of Medical Oncology

105, Alexandras Avenue, GR-11475 – Athens, Greece tel./ fax: 0030 210 6457971 e-mail: hesmo@otenet.gr

Publication coordinator

Mindwork Business Solutions Ltd.

15, M. Botsari Street, GR-14561 — Kifissia, Athens, Greece tel.: 0030 210 6231305 fax: 0030 210 6233809 e-mail: info@forumclinicaloncology.org website:

Printer: Lithoprint
I. Skourias Ltd.

www.forumclinicaloncology.org

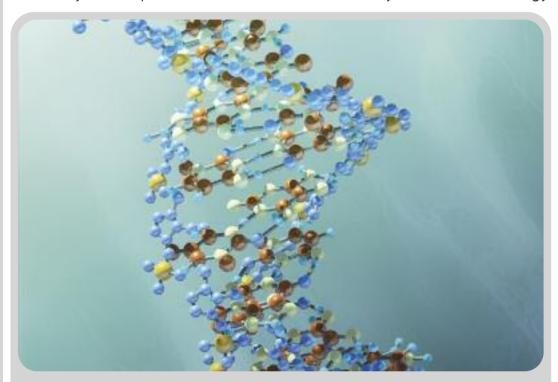

Issue 3 · vol. 3

September 2012 www.forumclinicaloncology.org (PRINTED VERSION)

FORUM of CLINICAL ONCOLOGY

Quarterly official publication of the Hellenic Society of Medical Oncology

Contents

07/Editorial

Diamonds are for ever

Vassilios Barbounis

Position Article

09/ Clinical trials in oncology: a comprehensive scientific, ethical, legal and financial overview

George Pentheroudakis, Ilias Kotteas, Dimitris Mavroudis, Epameinondas Samantas, Gerasimos Aravantinos, Nikos Maniadakis, Eleni Efstathiou, Dimitrios Pectasides

Article

14/ Ethical issues regarding the acquisition and control of genetic information Stavroula Tsinorema

Contents (suite)

Original Research Articles

22/ Treatment compliance, tolerance and efficacy in elderly and non-elderly patients with metastatic colorectal cancer: A single institution comparative study

Marios Bakogeorgos, Giannis Mountzios, Ioannis Kotsantis, Panagiota Economopoulou, Nikolaos Fytrakis, Nikolaos Kentepozidis

28/ A cost-effectiveness analysis of trastuzumab plus docetaxel vs. docetaxel alone for the treatment of HER2-positive metastatic breast cancer in the Greek healthcare setting

Kostas Athanasakis, John Kyriopoulos

Reviews

35/ The role of radiotherapy (RT) in the management of metastatic bone disease

Vassilios Vassiliou, Panteleimon Kountourakis, Dimitrios Kardamakis

41/ Bisphosphonates: Future perspectives and anti-tumor activity in malignant diseases

Konstantinos Tryfonidis, Dimitrios Mavroudis

Case Report

49/ **Low-grade cribriform cystadenocarcinoma of the parotid gland**Dimitrios Vomvas, Stavros Kallis, Petros Polyviou, Haris Charalambous, Nicos Katodritis

Editor-in-Chief

Vassilios Barbounis General Hospital of Athens "Ippokratio", Greece

Deputy Editor

Ioannis Varthalitis General Hospital of Chania "Agios Georgios", Greece

International Editorial Board

Rene Adam Paul Brousse Hospital, Paris, France

Athanassios Argiris University of Pittsburgh School of Medicine, Pittsburgh, United States

Vassileios Avramis Children's Hospital Los Angeles, United States

Lodovico Balducci Lee Moffitt Cancer Center and Research Institute, Tampa, Florida, United States

George Peter Canellos Harvard Medical School, United States

J.Y. Douillard Medical Oncology Branch, Centre R. Gauducheau, Paris, France

George Demetri Dana-Farber Cancer Institute, United States

Spyros Linardopoulos Cancer Research UK Centre for Cancer Therapeutics, Chester Beatty Laboratories,

London, United Kingdom

Terry Mamounas Cancer Center, Aultman Health Foundation, United States

Anthony Maraveyas Castle Hill Hospital, United Kingdom

Vassiliki Papadimitrakopoulou UT/MD Anderson Cancer Center, United States

George Pavlakis NCI at Frederick, United States
Spyros Retsas Cromwell Hospital, United Kingdom

Philippe Rougier Department of Gastroenterology, Hôpital Ambroise Paré, France

Giorgio Scaglioti University of Torino, San Luigi Hospital, Italy

T.C. Theoharides Tufts University School of Medicine, Tufts Medical Center, Boston, United States

Nikolaos Zamboglou University of Freiburg, Germany

Editorial Board

Sofia Agelaki University General Hospital of Heraklion, Greece

Athanassios Anagnostopoulos Henry Dunant Hospital, Athens, Greece
"Agioi Anargyroi" Hospital, Athens, Greece

Athanassios Athanassiadis General Hospital of Larissa "Koutlimpaneio & Triantafylleio". Greece

Dimitrios Bafaloukos Metropolitan Hospital, Piraeus, Greece

Aristotelis Bamias University General Hospital of Athens "Alexandra", Greece

Ioannis Boukovinas Theageneio Anticancer Hospital, Thessaloniki, Greece

Christos Emmanouilides Interbalkan Medical Center, Thessaloniki, Greece

Helen Gogas University General Hospital of Athens "Laiko", Greece

Stylianos Kakolyris University General Hospital of Alexandroupoli, Greece

Athanasios Karampeazis 401 General Military Hospital of Athens, Greece

Michael Karamouzis Medical School, University of Athens, Athens, Greece

Ourania Katopodi Bioclinic of Athens, Greece

Georgios Klouvas Metropolitan Hospital, Piraeus, Greece

Christos Kosmas General Anticancer Hospital "Metaxa", Piraeus, Greece

Georgios Koumakis "Agios Savvas" Anticancer Hospital, Athens, Greece

Thomas Makatsoris University General Hospital of Patra - Rio, Greece

Dimitris Mavroudis University General Hospital of Heraklion, Greece

Athanassios G. Pallis Department of Medical Oncology, University General Hospital of Heraklion, Greece

Christos Panopoulos "Agios Savvas" Anticancer Hospital, Athens, Greece

Christos Papadimitriou University General Hospital of Athens "Alexandra", Greece

Christos Papandreou University General Hospital of Larissa, Greece

Konstantinos Papazissis Theageneio Anticancer Hospital, Thessaloniki, Greece

Dimitrios Pectasides General Hospital of Athens "Ippokratio", Greece

Georgios Pentheroudakis University General Hospital of Ioannina, Greece

Amanda Psyrri University General Hospital of Athens "Attikon", Greece

Evangelia Razis Hygeia Hospital, Athens, Greece

Georgios Samonis University General Hospital of Heraklion, Greece

Ioannis Souglakos University General Hospital of Heraklion, Greece

Kostas Syrigos "Sotiria" Regional Chest Diseases Hospital of Athens, Greece

Dimitrios Tryfonopoulos "Agios Savvas" Anticancer Hospital, Athens, Greece
Lambros Vamvakas University General Hospital of Heraklion. Greece

Michael Vaslamatzis General Hospital of Athens "Evaggelismos", Greece

Spyridon Xynogalos General Hospital of Athens "Evaggelismos", Greece

Nikolaos Ziras General Anticancer Hospital "Metaxa", Piraeus, Greece

Section Editors

Pathology

Genetics Koulis Giannoukakos, NSCR Demokritos, Greece

Medical Oncology Charalambos Andreadis, Theageneio Anticancer Hospital, Thessaloniki, Greece

Molecular Biology Sam Murray, Metropolitan Hospital, Piraeus, Greece

Petroula Arapantoni-Dadioti, General Anticancer Hospital "Metaxa", Piraeus, Greece

Savvas Papadopoulos, Hygeia Hospital, Athens, Greece

Radiation Oncology
Surgical Oncology
Odysseas Zoras, University General Hospital of Heraklion, Greece

1ης ΓΡΑΜΜΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΟ

Diamonds are for ever

Editorial

Vassilios Barbounis

There has been a turmoil regarding excess health expenditure and the barriers in the provision of expensive medicines or novel state-of-the-art pharmaceuticals; In contrast, the value of clinical trials is overshadowed by malicious critique.

The article of Pentheroudakis *et al.* "Clinical trials in oncology: a comprehensive scientific, ethical, legal and financial overview" (FCO 2012; 3(3): 9-13) is a well-documented paper on clinical trials and presents all aspects of the subject: clinical trials are essential to the progress of Oncology; they are governed by strict rules; patients benefit from participating in randomized controlled trials; and last but not least, where trials are conducted there is an additional benefit for the National Health System and the state economy.

The authors point in the right direction guiding health professionals who are involved in cancer research, informing patients as primarily affected and, naturally, regulatory authorities which are responsible both for surveying and enforcing good practice rules as well as creating the appropriate conditions for quick and easy access for patients, far from prohibiting and interminable procedures.

1. ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΙΌΝΤΟΣ Κόιγο Μγισεί 50 mg και ωλικά στο στάδιο προ το πρόσωμές για την παρασκευή πωνού δολύματος για horocupien διαστισμό προς έγχυση. 2. ΠοΙΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΣΥΗΘΕΣΗ Σύμη λους δοξηριφθικήν, επόγως ενάλυκαυμόνο σε λιπονίματα το ποιο συστασμόν σο συστασμόν σο συστασμόν σομανευτικό πρού περιέχει περιίπου 108 mg νατρίου για μια δόση υξιοργώνης. Εδόγας το ανασυστισμόν αραμανευτικό προύν περιέχει περιίπου 108 mg νατρίου για μια δόση υξιοργώνης. Εδόγας το ανασυστισμόν αραμανευτικό προύν περιέχει περιίπου 108 mg νατρίου για μια δόση υξιοργώνης ΕΚΟΣ δοξραμβικήνης 50 mg. 3. **ΑΡΑΜΑΚΟΙΤΚΙΚΗΚΗ ΜΟΡΘΗ** Κόνες και μία λεικά στο απόδι περι τις προφιμές για την περιοσκευή πυκονό δολύματος για λιποσωμική διασπορά προς έγχυση. Το Μίγοσε διαθέτει με τις μια μορή αυτιστημούς το τρών αγκλύκου "Κογολικήνης διασπορά. Εγγείλη πολύ διαθέτει μία λεική δεχε υπόλεικη, οδιασμές και αυμοσγογής διασπορά. Εγγείληστικό διόλυμα Μιγοσεί έναι μία λεική δεχε υπόλεικη, οδιασμές και αυμοσγογής διασπορά. Εγγείληστικό διόλυμα Μιγοσεί έναι με μεταστιστικό καροκόναι του μαστού των ενηλικών γινιακών. 4.2 Δοσολογία και πρόπος χροήγησης Η χρισή το του Ικίνουταί των ενηλικών γινιακών. 4.2 Δοσολογία και πρόπος χροήγησης Η χρισή το του Ηρίνοεί τις πείλη του πρόσει του μοστός του και με μεταστιστικό και μολογότη και πρόπος χροήγησης Η χρισή το του Ηρίνοεί τις πείλη του πρόσει του και με μεταστιστικό και πρόσει διασμένες τη καιδικένες διαγκές διαφθικός διασμένες διαγκές διαφθικός διαγκός διαγκές διαγκές

Εξετάσεις ηπατικής λειτουργίας	Δόση
Χολερυθρίνη < ULN και φυσιολογικά AST	Συνήθης δόση 60 - 75mg/m²
Χολερυθρίνη < ULN και αυξημένα AST	Να μελετηθεί ενδεχόμενη 25% μείωση της δόσης
Χολερυθρίνη > ULN αλλά < 50 μmol/l	50% μείωση της δόσης
Χολερυθρίνη > 50 μmol/l	75% μείωση της δόσης

Αν είναι δυνατόν, το Μινοεεί θα τρέπει να αποφεύγεται σε ασθενείς με χαλεχαιβρίαι > 50 μπολι απόστα η απόστα το απόφει το απόστα με το απόφει το πολιτικό το τελέπει το απόφει το πολιτικό το τελέπει το απόφει το πολιτικό το τελέπει το απόφει το πολιτικό πολιτικό το πολιτικό πολιτικό το πολιτικό πολιτικ

	Αιματολογική Τοξικότητα					
Βαθμός	Ελάχιστος Αριθμός ΑΝС (κύτταρα/μΙ)	Ελάχιστος Αριθμός Αιμοπεταλίων (κύτταρα/μΙ)	Τροποποίηση			
1	1500 – 1900	75.000 – 150.000	Καμία			
2	1000 - Λιγότερα από 1500	50.000– Λιγότερα από 75.000	Καμία			
3	500 – 999	25.000 – Λιγότερα από 50.000	Περιμένετε ωσότου ο αριθμός των ΑΝΟ γίνει 1500 ή μεγαλύτερος ή/και ο αριθμός των αμρατεταλίων γίνει 100.000 ή μεγαλύτερος και κατόταν, εταναχορηγήστε τη δόση μειώνοντάς την κατά 25 %.			
4	Λιγότερα από 500	Λιγότερα από 25.000	Περιμένετε ωσότου ο αριθμός των ΑΝΟ γίνει 1500 ή/και ο αριθμός των αιμοπεταλίων γίνει 100.000 ή μεγαλύτερος και κατότιν επαναχορηγήστε τη δόση, μειώνοντάς την κατά 50 %.			

Εάν η μιελοτοξικότητα καθυστερήσει τη θεραπεία περισσότερο από 35 ημέρες μετά τη χορήγηση της πρώτης δόσης του προηγούμενου κύκλου, τότε θα πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο διακοιτής της θεραπείας.

Βλεννογονίτιδα			
Βαθμός	Συμπτώματα	Τροποποίηση	
1	Ανώδυνα έλκη, ερύθημα ή ήπια ευαισθησία.	Καμία	
2	Οδυνηρό ερύθημα, οίδημα ή έλκη αλλά ο ασθενής μπορεί να φάει.	Περιμένετε μία εβδομάδα και εάν τα συμπτώματα υποχωρήσουν, επαναχορηγήστε το 100 % της δόσης.	
3	Οδυνηρό ερύθημα, οίδημα ή έλκη και ο ασθενής δεν μπορεί να φάει.	Περιμένετε μία εβδομάδα και εάν τα συ- μπτώματα υποχωρήσουν, επαναχορηγήστε τη δόση μειωμένη κατά 25 %.	
4	Απαιτεί παρεντερική ή εντερική υποστήριξη.	Περιμένετε μία εβδομάδα και εάν τα συ- μπτώματα υποχωρήσουν, επαναχορηγήστε	

Σχετικά με τη μείωση της δόσης του Myocet λόγω βλάβης της λειτουργίας του ήπατος, βλέπε παράγραφα 4.2 <u>Καρδιακή τοξικόπτια</u> Η δοξρουβικίνη και άλλες ανθρακικλίνες ηπιροεί να προκλέσουν καρδιστοξικόπτια ο Αικόνους τοξικόπτιας αυξάνει με τις αυξανόμενες αθροιστικές δόσεις αυτών των φαρμακευτικών προϊόντων και είναι υψηλότερος σε άτομε με ιστορικό καρδιομοιστάθειας ή ακτυκρόλιας του μεσοθερακίκου ή προυπάρχουσιας καρδιακής νόσου. Αναλύσεις της καρδιστοξικόπτιας σε κλινικές δοκιμές έχουν δείξει ημία στατιστικά σημαντική μείωση των καρδιακόν συμβάντων σε ασθενείς που υποβλήθηκαν σε θεραπεία με Myocet, σε σύγκριση με ασθενείς που υποβλήθηκαν

σε θεοσπεία με συμβατική δοξορομβικίνη	στην ίδια δόση σε το Μια μετα-ανάλμση
έδειξε στατιστικά σημαντικά γαμηλότερο πο	στην ίδια δόση σε mg. Μια μετα-ανάλυση σοστό τόσο της κλινικής καρδιακής ανεπάρ- συνδυασμένης κλινικής και υποκλινικής καρ- 11) σε ασθενείς που έλαβαν θεραπεία με το . Ο μειωμένος κίνδυνος καρδιοτοξικότητας συλλυστος και συλλυστος σ
κειας (RR = 0,20, p = 0,02) όσο και της	συνδυασμένης κλινικής και υποκλινικής καρ-
διακής ανεπάρκειας (RR = 0,38, p <0,000	01) σε ασθενείς που έλαβαν θεραπεία με το
Myocet έναντι συμβατικής δοξορουβικίνης	. Ο μειωμένος κίνδυνος καρδιοτοξικότητας
εχει επισης αποσειχθει σε μια ανασρομικη	αναλυση σε ασθενείς που είχαν λαβεί προη-
γουμενή επικουρική θεραπεία με ουζορουρ 5.42). Σε μία μελέτη φάσης III σε συνδυασμ	(0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011) (0.0011)
του Myocet (60 mg/m²) ± CPA (600 mg/m	$\frac{\partial}{\partial x}$ εναντι της δοξορομβικίνης (60 mg/m²) \pm
CPA (600 mg/m²), to 6 % évgyti tou 21 % t	ων ασθενών, αντίστοινα, ανέπτυξαν σημαντι-
κή μείωση στο κλάσμα εξωθήσεως αριστερ	ής κοιλίας (LVEF). Σε μία μελέτη φάσης ΙΙΙ, η
οποία συγκρίνει το μονοπαραγοντικό Μγος	et (75 mg/m²) έναντι της μονοπαραγοντικής
δοξορουβικίνης (75 mg/m²), το 12 % έναντι	ι του 27 % των ασθενών, αντίστοιχα, ανέπτυ-
ξαν σημαντική μειωσή του LVEF. Οι αντιστ	. Ο μείωμενος κινούνος καροιστοικιστίτας ανάλυση σε ασθενείς που είχαν λάβει προηκικήνη (log-rank P = 0,001, Λόγος κινδύόνου = ό με την κινιλοφοισφαιβία (PGA), η σύγκριση ε΄) έναντι της δοξορουβικίνης (60 mg/m²) + ων ασθενών, αντίστουξον, ανέπτυσέν στημεντής κολλας (LVEF). Σε μία μελέτη φάσης ΙΙΙ, η et (75 mg/m²) έναντι της μονοπαραγοντικής του 27 % τον ασθενών, αντίστουχα, ανέπτυστοιχα, ανέπτυστοιχα ομθμοί για τη συμφορητική καρδιακή καγέται ρακιβίας πίταν Ο & νια το Μόνοει + καγέτας παλική με πίταν Ο & νια το Μόνοει + νια το Μονοει + νια + νια το Μονοει + νια το Δει + νια το Μονοει + νια το Μονοει + νια + νια το
CPA évavri 3 % via m $\delta o Eo o o i Rivin \pm C$	ιαχότερη ακρίβεια, ήταν 0 % για το Μγοσεά + ΡΑ και 2 % για το Myocet έναντι 8 % για τη βροιστικής δόσης του Myocet, σε συνδυασμό 1.260 mg/m², σε σύγκριση με τα 480 mg/m² CPA. Δεν μπάρχει εμπειοία με το Μγοςεά σε
δοξορομβικίνη. Ο διάμεσος γρόγομ ζωής αξ	λοοιστικής δόσης του Myocet εναντί ο λό για τη
με την CPA σε ένα καρδιακό συμβάν ήταν >	1.260 mg/m², σε σύγκριση με τα 480 mg/m²
για τη δοξορουβικίνη σε συνδυασμό με την	CPA. Δεν υπάρχει εμπειρία με το Myocet σε ου, π.χ. έμφραγμα του μυοκαρδίου 6 μήνες
ασθενείς με ιστορικό καρδιαγγειακής νόσ	ου, π.χ. έμφραγμα του μυοκαρδίου 6 μήνες
πριν από τη θεραπεία. Επομένως, πρέπει ν	α δίνεται προσοχή σε ασθενείς με βλάβη της
καροιακής κειτουργίας. Σε αυθένεις που κα μάμπο θα πρέπει να παρακολομθείται κατάλ	α δίνεται προσοχή σε ασθενείς με βλάβη της μβάνουν Myocet ταυτόχρονα με τραστουζου- ληλα η καρδιακή τους λειτουργία όπως περι-
νοάφεται παρακάτω Η αυνολική δόση του	Μνος ποέπει επίσης να λαμβάνει μπόψη
οποιαδήποτε προηγούμενη ή συνοδή θεραπ	Myocet πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη εία με άλλες καρδιοτοξικές ενώσεις, συμπε-
θεραπείας με Myocet, συνιστάται ως εξέτα	ων ανορικονονων, τηριν ταια την ενυρεη της προτουτίας να διενεργηθεί μία μέτρηση του ΓΕΕΡ, είτε με Αρτηριογραφία Πολλαπλής Εισό το μέθοδοι πορείτει επίσης να εφαρμόζονται Η εκτίμηση της λειτουργίας της αριστερής δθε πρόσθετ της χορήγηση του Μίγοσει από τη μική αθροιστική δόση ανθρακικλίνης 550 mg/ μικε Ερίντο. ΙΝΕΕ ένει μεναβείς σπιματινά από του Επίστε Του Εδεί του Εδεί στου Εδεί σ
κλασματος εξωθησης αριστερης κοιλίας (LV	ΈΕ), είτε με Αρτηριογραφία Πολλαπλής Είσο-
ουυ (ΝΙΟΘΑ) είτε με ηχοκαροίογραφία. Αυτε	Ο οι μεθοσοί πρεπει επισής να εφαρμοζονται
κοιλίας θεωρείται μπονοεωτική ποιν από κ	ήθε ποόσθετη γορήνηση του Myocet από τη
στιγμή που ο ασθενής υπερβαίνει μια συνολ	ική αθροιστική δόση ανθρακυκλίνης 550 mg/
m² ή όποτε υπάρχει υποψία καρδιομυοπάθε	ιας. Εάν το LVEF έχει μειωθεί σημαντικά από
την αρχική τιμή π.χ. κατά >20 μονάδες έως	ιας. Εάν το LVEF έχει μειωθεί σημαντικά από τελική τιμή >50 % ή κατά >10 μονάδες έως υνεχή θεραπεία πρέπει να αξιολογείται προ-
μια τελική τιμή <50 %, το οφελός από τη σ	υνεχή θεραπεία πρεπεί να αξιολογείται προ-
σεκτικά ενάντι του κινούνου προκλήσης α	μετακλητης καροιακής βλαβής. Ωστοσο, θα νειας πις πλέον καθοριστικής δοκιμασίας για
τυχόν βλάβη του μυοκαρδίου από ανθρακυκ	μετάκλητης καρδιακής βλάβης. Ωστόσο, θα γειας της πλέον καθοριστικής δοκιμασίας για λίνη, δηλαδή της ενδομυσκαρδιακής βιοψίας.
ΗΚΓ. Οι παροδικές μεταβολές του ΗΚΓ, όπο	ος η επιπέδωση του κύματος-Τ, η κατάσπαση ες, δεν θεωρούνται υποχρεωτικές ενδείξεις Ωστόσο, η μείωση του συμπλέγματος QRS πητας. Ενδέχεται να επισυμβεί αιφνίδια συμ-
του τμήματος S-T και οι καλοήθεις αρρυθμί	ες, δεν θεωρούνται υποχρεωτικές ενδείξεις
για τη οιακοπη της θεραπειας με ινίγοσετ.	11στοσο, η μειωση του συμπλεγματος UHS
φορητική καρδιακή ανεπάρκεια εξ αιτίας τη	ο καρδιομμοπάθειας, η οποία μπορεί επίσης
να παρατηρηθεί μετά τη διακοπή της θερατ	ς καρδιομυστάθειας, η οποία μπορεί επίσης ιείας. <u>Γαστρεντερικές διαταραχές</u> Μια μετα- λότερο ποσοστό ναυτίας / εμέτου βαθμού ≥ μού ≥ 3 (RR = 0,33, p = 0,03) σε ασθενείς
ανάλυση έδειξε στατιστικά σημαντικά χαμη:	λότερο ποσοστό ναυτίας / εμέτου βαθμού ≥
3 (RR = 0,65, p = 0,04) και διάρροιας βαθ	μού ≥ 3 (RR = 0,33, p = 0,03) σε ασθενείς
ILOU ENUDUV DEPULIEIU HE MIYUUUL EVUVIL U	υμρατικής υυζυμουρικίνης. Αντιυμάσεις στο
σημείο της ενέσης το μιγούει πρέπει να θε	ωρείται ερεθιστική ουσία και να λαμβάνονται
διακοπεί αμέσως. Μπορεί να τοποθετηθεί	πάνος στην ποοσβληθείσα περιονή για 30
otakonet apcoms. Whoper va tohoochipet	
λεπτά περίπου. Στη συνέχεια, η ένχυση τοι	. Μνοςεt πρέπει να αρχίσει εκ νέου, σε δια-
λεπτά περίπου. Στη συνέχεια, η έγχυση τοι φορετική φλέβα από εκείνη στην οποία πο	. Εάν συμβεί εξαγγείωση, η έγχυση πρέπει να πάγος στην προσβληθείσα περιοχή, για 30 υ Μγος της πείπει να αρχίσει εκ νέου, σε δια- ιρουσιάστηκε εξαγγείωση. Σημειώστε ότι το
λεπτά περίπου. Στη συνέχεια, η έγχυση τοι φορετική φλέβα από εκείνη στην οποία πο Μуοсеt μπορεί να χορηγηθεί διαμέσου κε	υ Myocet πρέπει να αρχίσει εκ νέου, σε δια- ιρουσιάστηκε εξαγγείωση. Σημειώστε ότι το ντρικής ή περιφερικής φλέβας. Στο κλινικό
λεπτά περίπου. Στη συνέχεια, η έγχυση τοι φορετική φλέβα από εκείνη στην οποία πο Μγοσεί μπορεί να χορηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τ	υ Myocet πρέπει να αρχίσει εκ νέου, σε δια- φουσιάστηκε εξαγγείωση. Σημειώστε ότι το ντρικής ή περιφερικής φλέβας. Στο κλινικό υχαίας εξαγγείωσης του Myocet, καμία από
λεπτά περίπου. Στη συνέχεια, η έγχυση τοι φορετική φλέβα από εκείνη στην οποία πο Μγοσεί μπορεί να χορηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τ τις οποίες δεν συσχετίστηκε με συβάρη δράσεις ανεπλέψενες με την έγχυση Όταν.	υ Μύροεθ πρέπει να αρχίσει εκ νέού, σε δια- ιρουσιάστηκε εξαγγείωση. Σημειώστε ότι το ντρικής ή περιφερικής φλέβας. Στο κλινικό υχαίας εξαγγείωσης του Μύροεθ, καμία από ερματική βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. Αντι- μίνεται τρικές έχνιμα κουμανισμού σξείς.
λεπτά περίπου. Στη συνέχεια, η έγχυση τοι φορετική φλέβα από εκείνη στην οποία πα Μγοσεί μπορεί να γορηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρζαν εννέα περιπτάσεις τ τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή δι δράσεις σχετιζόμενες με την έγχυση Όταν τος αντιδοάσεις σχετιζόμενες με λιποσωμικ	υ Μγοσει πρέπει να αρχίσει εκ νέού, σε δια- μουαιάστηκε εξαγγείωση. Σημειώστε ότι το ντρικής ή περιφερικής φλέβας. Στο κλινικό υχαίας εξαγγείωσης του Μγοσει καμία από ερματική βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. <u>Αντι</u> - γίνεται ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί ές εγγύσεις. Στα αγαφεράθεντα συμπτώματά
φορεική φικερα από εκεινή στην οποίου κ Μόχοσει μπορεί να χορηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τ τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή δι δράσεις σχετιζόμενες με την έγγμοτη Όταν ες αντιδράσεις σχετιζόμενες με λιποσωμικ περιλαμβάνουσται ος επίθημα η διάπαγοια	μουσιαστήκε εξαγγείωση. Σημείωστε Οτ το Υτρικής η περιφερικής φέδρας. Στο κλινικό υχαίας εξαγγείωσης του Μόροει, καμία από ερματική βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. Αντι- γίνεται ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθέντα συμπτώματα Σημεστές το αίδημα προσάτου, πικεσιάλο.
φορεική φικερα από εκεινή στην οποίου κ Μόχοσει μπορεί να χορηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τ τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή δι δράσεις σχετιζόμενες με την έγγμοτη Όταν ες αντιδράσεις σχετιζόμενες με λιποσωμικ περιλαμβάνουσται ος επίθημα η διάπαγοια	μουσιαστήκε εξαγγείωση. Σημείωστε Οτ το Υτρικής η περιφερικής φέδρας. Στο κλινικό υχαίας εξαγγείωσης του Μόροει, καμία από ερματική βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. Αντι- γίνεται ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθέντα συμπτώματα Σημεστές το αίδημα προσάτου, πικεσιάλο.
φυρειτκή φικρεμ του εκεινή στην το ποια τις Μγοσεί μπορεί να χορηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τι τις αποίες δεν συσγετίστηκε με σοβαρή δι δράσεις σχεπιζόμενες με πην έγγυση Όταν ες αντίδρασεις σχεπιζόμενες με λιποσωμικ περιλαμβάνονται το εριθήμια, η δύστινοια, γία, η ραχιαλγία, τα ρίνη, το σφίξιμο στο στι τη σέξει αρισιώνεις είνηι. Ισιστά για προιεί τη σέξει αρισιώνεις είνηι. Είνη δια το τη σέξει αρισιώνεις είνη είνη δια το τη σέξει αρισιώνεις είνη είνη δια το τη σέξει αρισιώνεις είνη είνη δια το τη σέξει ανισιώνεις είνη είνη δια το τη σέξει αρισιώνεις είνη είνη είνη δια το τη σέξει αρισιώνεις είνη είνη είνη είνη είνη είνη είνη είνη	μουσίωστηκε εσαγγεισού, Ζήμειωστε ότι το γγοικής η Επριφεριατής ο Αξθέας. Στο Χλινικό υχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από ερματική βλάβη, εξέλκωση η ένερωση, Αντι- γίνεται ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθείντα συμπτώματα πιυρετός, το οιδημα προσώπου, η κεφάλλο ήθος και στο φόρυγγα ή/και η υπόταση. Αυτά γθούν με την εφουρική ένγυπος δύσκειρα Τ.
φυρειτκή φικρεμ του εκεινή στην το ποια τις Μγοσεί μπορεί να χορηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τι τις αποίες δεν συσγετίστηκε με σοβαρή δι δράσεις σχεπιζόμενες με πην έγγυση Όταν ες αντίδρασεις σχεπιζόμενες με λιποσωμικ περιλαμβάνονται το εριθήμια, η δύστινοια, γία, η ραχιαλγία, τα ρίνη, το σφίξιμο στο στι τη σέξει αρισιώνεις είνηι. Ισιστά για προιεί τη σέξει αρισιώνεις είνηι. Είνη δια το τη σέξει αρισιώνεις είνη είνη δια το τη σέξει αρισιώνεις είνη είνη δια το τη σέξει αρισιώνεις είνη είνη δια το τη σέξει ανισιώνεις είνη είνη δια το τη σέξει αρισιώνεις είνη είνη είνη δια το τη σέξει αρισιώνεις είνη είνη είνη είνη είνη είνη είνη είνη	μουσίωστηκε εσαγγεισού, Ζήμειωστε ότι το γγοικής η Επριφεριατής ο Αξθέας. Στο Χλινικό υχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από ερματική βλάβη, εξέλκωση η ένερωση, Αντι- γίνεται ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθείντα συμπτώματα πιυρετός, το οιδημα προσώπου, η κεφάλλο ήθος και στο φόρυγγα ή/και η υπόταση. Αυτά γθούν με την εφουρική ένγυπος δύσκειρα Τ.
φορεικη φερέμα του εκεινη του το του το πρόγραμμα, υπήρξαν ενέκα περιπτώσεις τι τις οποίες δον συσχετίστηκε με σοβαρή δι <u>δράσεις σχετιζόμενες με την έγγυση</u> Όταν ες αντιδράσεις σχετιζόμενες με λιπονωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύσινοια, τ γία, η ραγαλής τα ρίγη, το φοίξμιο στο τα σέξα φαινόμενα είναι δύνιατό να αποφευ φίρας. Αλλα χετικά με τις προφυλάξεις πο σμό με άλλα φαρμακευτικά προϊόντα, βλέπε μικλίγενε και προϊόντα δοξοσομβικήτεις σύν μικλίγενε και προϊόντα δοξοσομβικήτεις σύν πορίστης δεδοσομβικήτεις σύν με άλλα φαρμακευτικά προϊόντα, βλέπε μικλίγενε και προϊόντα δοξοσομβικήτεις σύν με διλα φαρμακευτικά προϊόντα δεδοσομβικήτεις σύν με διλα φαρμακευτικά προϊόντα δεδοσομβικήτεις σύν με διλα το με διλα φαρμακευτικά προϊόντα δεδοσομβικήτεις σύν με διλα το με διλα το μ	υγορικής ή περιφερικής φιλέβας. Στο κλινικό υχοίας εξαγγείωσης του Μίγοσει, καιμία από ερματική βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. Αντη- γινατα ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθείτα συμπτώματο πυρετός, το οίδημα προσώπου, η κεφαλαλ- ήθος και στο φάρυγγα ή/και η υπόταση. Αντί (θούν με την εφαρμογή έγχυσης διάρκείας 1 υι αφορούν τη γρήση του Μίγοσει σε συνδια- παράγραφο 4.5. Όσον αφορά άλλες ανθρα- δοουα ογαμινησικής αχτινόβολίας αποσεί γ
φορεικη φερέμα του εκεινη του το του το πρόγραμμα, υπήρξαν ενέκα περιπτώσεις τι τις οποίες δον συσχετίστηκε με σοβαρή δι <u>δράσεις σχετιζόμενες με την έγγυση</u> Όταν ες αντιδράσεις σχετιζόμενες με λιπονωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύσινοια, τ γία, η ραγαλής τα ρίγη, το φοίξμιο στο τα σέξα φαινόμενα είναι δύνιατό να αποφευ φίρας. Αλλα χετικά με τις προφυλάξεις πο σμό με άλλα φαρμακευτικά προϊόντα, βλέπε μικλίγενε και προϊόντα δοξοσομβικήτεις σύν μικλίγενε και προϊόντα δοξοσομβικήτεις σύν πορίστης δεδοσομβικήτεις σύν με άλλα φαρμακευτικά προϊόντα, βλέπε μικλίγενε και προϊόντα δοξοσομβικήτεις σύν με διλα φαρμακευτικά προϊόντα δεδοσομβικήτεις σύν με διλα φαρμακευτικά προϊόντα δεδοσομβικήτεις σύν με διλα το με διλα φαρμακευτικά προϊόντα δεδοσομβικήτεις σύν με διλα το με διλα το μ	υγορικής ή περιφερικής φιλέβας. Στο κλινικό υχοίας εξαγγείωσης του Μίγοσει, καιμία από ερματική βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. Αντη- γινατα ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθείτα συμπτώματο πυρετός, το οίδημα προσώπου, η κεφαλαλ- ήθος και στο φάρυγγα ή/και η υπόταση. Αντί (θούν με την εφαρμογή έγχυσης διάρκείας 1 υι αφορούν τη γρήση του Μίγοσει σε συνδια- παράγραφο 4.5. Όσον αφορά άλλες ανθρα- δοουα ογαμινησικής αχτινόβολίας αποσεί γ
φυρεικη φικρέμ του εκεινή του το του το πρόγραμμα, υπήρξαν ενέα περιπτώσεις τι τις οποίες δον συσχετίστηκε με σοβαρή δι δράσεις σχετιζόμενες με την έγγυση Όταν ες αντιδράσεις σχετιζόμενες με λιπονώμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύσπνοια, γία, η ραχαλής τα ρίγη, το φιξίμο στο τι αυτό εξα φαινόμενα είναι δυνατό να αποφευ φίρας Αλλα Χχετικά με τις προφυλάξεις πο συρό με άλλα φαρμακευτικά προϊόντα, βλέπε κυκλίνες και προϊόντα δοξορομβκίνης, ούν συμβεί σε περισχές που έχουν ακτυφολιή αρφόλεια του Μίνουε! στην αγοσοενίνητης αρφόλεια του Μίνουε! στην αγοσοενίνητης σοφόλεια του Μίνουε! στην αγοσοενίνητης πο του Μίνουε! στην αγοσοενίνητης πορφόλεια του Μίνουε! στην αγοσοενίνητης πο του προσφέλεια του Μίνου Επίστη συροσενίστης πο του προσφέλεια του Μίνου Επίστη την αγοσοενίνητης πο του προσφέλεια του προσφέλεια πο τ	υγοικής ή περιφεριανής ελέβας. Στο κλινικό υχοίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιβία από ερματική βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. Αντη- γιναται ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθεί το υμπτόματο πυρετός, το οίδημα προσώπου, η κεφαλαλ- ήθος και στο φάρυγγα ή/και η υπόταση. Αντί (θούν με την εφορμογή έγχυσης διάρκειας 1 υ αφορούν τη χρήση του Μγοσεί σε συνδια- τιαράγραφο 4.5. Όσον αφορά άλλες ανθρα- δρομο αναμηνιστικής ακτινοβολίας μπορεί κο μεί στο παρελθόν. Η αποτελεσματικόπτα και κλι θεοαπεία του καροκίνου του αστού δεν κλι δεσαπεία του απο του κλι του παρικό του κλι του καρικόνου του του του κλι του καρικόνου του κλι του κλι του καρικόνου κλι του κλι του κλ
φυρεική φικρεμ των εκινή των το του το πρόγραμμα, υπηρέα νενέα περιπτώεις το πο στικος δεν συσχετατηκε με συβασή το πο τους δεν συσχετατηκε με συβασή το ες αντιδράσεις σχετιζήμενες με λιποσωμικ ες αντιδράσεις σχετιζήμενες με λιποσωμικ περιλαμβάσνονται το εριθημία, η διούπονοι, γία, η ραχιαλγία, τα ρίγη, το συβείμο στο στι τα σέξα φασψενε είναι δυνατό να αποφευ ώρας, Αλλα Σχετικά με τις προφυλάειες πο στώ με άλλα σαρμακευτικά προύστα, βλεπ κυκλίνες και προϊόντα δοξορουβκίνης, σύν συμβεί σε περισχές που έχουν ακτυθολή ασφάλεια του Μίγοσεί στην ανοσοενισχυτι έχουν προσδοριστεί. Η σημασία των εμφο έχουν προσδοριστεί. Η σημασία των εμφο πο το ποσέα πο	μουσίαστικές εσχηγείωσης το Ντ το Υγιονία της εσχηγείωσης το υ Μγοσείς καιμαία από σχαίας εξαγγείωσης του Μγοσείς καιμαία από σχαίας εξαγγείωσης του Μγοσείς καιμαία από σχαίας εξαγγείωσης του Μγοσείς καιμαία από σχαίας εξαγγείωσης επό από εξαγγείωσης επό από εξαγγείας εχνισέες. Στα αναφερθέντα συμπτοματα η πυρετός, το οιδημαία ροια πομετός το οιδημαία το πυρετός το οιδημαία το Από το
φυρεικη φικρεί του εκεινή στην το ποια τις πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τι τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή δι <u>δράσεις σχετιζόμενες με την έγγγυση</u> Όταν ες αντιδράσεις σχετιζόμενες με λιπονωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύσηνοια, τ γία, η ραγαλήνις τα ρίγη, το σφίμα στο τα οξέα φαινόμενα είναι δύνιστό να αποφευ φιρας. <u>Άλλα Χχετικία με τις προφυλιξείς πο ομό με άλλα φαρμακευτικά προϊόντα, βλέπε κυκλίνες και προϊόντα δοξορουβικίνης, ούν συμβεί σε περισχές που έχουν ακτινοβολήτ ασφάλεια του Μγοσεά την ανοσοενίσητη έχουν προσδιοριστέι. Η σημασία των εμφα του Μγοσεά την και της συμβατικής δοξορομβίε του Μγοσεά και της συμβατικής δοξορομβίε και το του Μγοσεά την και της συμβατικής δοξορομβίε του Μγοσεά και της συμβατικής δοξορομβίε του Μγοσεά και της συμβατικής δοξορομβίε περιπτώρει της του περιπτώσεις του που του </u>	υγοικής ή περιφεριατής φιλέρας. Στο κλινικό υχοίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμία από εριματική βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. Αντι- γίνεται ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθείτα συμπτώματο ηθος και στο φάρυγγα ήλκαι η υπόταση. Αντί θίθος και στο φάρυγγα ήλκαι η υπόταση. Αντί έθούν με την εφαρμογή έγχυσης διάρκειας 1 υ αφορούν τη χρήση του Μγοσεύ σε ουνόμα- τιαράγραφο 4.5. Όσον αφορά άλλες ανθρα- δρομο αναμηνιτικής ακτινοβολίας μπορεί να είε στο παρελθόν. Η αποτελεσματικότητα και κή θεραπεία του καρκίνου του μαστού δεν ναν διαφορών στην ιστική κατανομή μεταξύ (νίνης δεν έχει διασαφηνιστεί σε σχέση με παξύ γίνης δεν έχει διασαφηνιστεί σε σχέση με τη γίνης δια τη διασαφηνιστεί σε σχέση με για γίνης δια τη τη διασαφηνιστεί σε συ γίνης δια τη διασαφηνιστεί σε σχέση με τη γίνης δια τη διασαφηνιστεί σε σχέση με τη γίνης δια τη διασαφηνιστεί σε σχέση με τη γίνης δια τη διασα
φυρεική γικερεί αυτ εκεινή στην στιατι τις Ηγοσεί μπορεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέαι περιπτώσεις τι τις οπισες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή πο δράσεις σχετιζόμενες με την έγγυση θταν ες αντιδράσεις σχετιζόμενες με λιπονωμία περιλαμβάνονται το τερυθήμα, η διοιπνοία, τι τι τι με το το με το το το το το το το με το λοι αντιδράσεις το μοι με όλλα Σχετικό με τις προφιλέεις το μοί με όλλα δραμιακειτικό προίοντα, βέπει κικάνες και προίοντα δοξορυψβκίνης, σύν συμβεί σει περιοχές ποι έχουν ακτινοδολή σοφόλεια του Μόνσει στην ανοσοενίσχιτι έχουν προσδοριστεί. Η σημασία των εμφο του Μόνσει και της συμβατικής δοξορουψβκ που καινομένου που το το το το το που το το το το το το που το το το το που το το το το το το που το το το το το το το που το το το το το το το το το που το το που το	υτουκοίς ή περιφεριασή, ελέβας. Στο κλινικό υτουκοίς ή περιφεριασής φέλερα. Στο κλινικό υχούς εξαγγείωσης του Μίγοσεί, καμία από συν εξαγγείωσης του Μίγοσεί, καμία από εξαγγείωσης. Στα αναφερβεντα συμπτώματα εξαγγείωσης. Στα αναφερβεντα συμπτώματα με το εξαγγείωσης το με με το εξαγγείωσης το εξαγγείωσης διάρκειος με με το εξαγγείωσης το εξαγγείωσης διάρκειος το μαράγρου 4.5. Οτον αφορά αλλες ανάρα- δρομία υτουμπτώς το κατυσβολίας μπορεί να εξαί στο παρελάδι Η αποτελευμπτώτητα και κή θέραπεία του καράνου του μαστού δεν νών διάφορου στην ιστική κατανομή μεταξύ μετικής του καράνου του μαστού δεν νών διάφορου στην ιστική κατανομή μεταξύ μετικής δεν έχει διασαφηνιστεί σε σχέση με τη ματικήτετης. Α. Αλληλεπιδούσεις με δλάλο ματικήτετης. Α. Αλληλεπιδούσεις με δλάλο ματικήτετης το Αλληλεπιδούσεις με δλάλο ματικήτετης το με την ματικήτετης ματικήτετης το με την ματικήτετης
φυρεική φικρεμί των εκινή στην στιατή το Μηνοτεί μπορεί να χραηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέαι περιπτώσεις τι τις οπισιές δεν συσχετίστηκε με σοβαρή πο δράσεις σχεπιζάμενες με την έγγυση Όταν ες αντιδράσεις σχεπιζάμενες με λιπονωμία, γία, η ραχρίνηκη το ερυθημα, η διοιπνοία, γία, η ραχρίνηκη το ερυθημα, η διοιπνοία, γία, η ραχρίνηκη το ερυθημα, η διοιπνοία, γία, η μαχρίνηκη το συβερα το φισιά το το ματικό το ματικό το ματικό το προμένε το το το το το προμάνει το προμάνει το το προμάνει το προμάνει το το προμάνει το προμάνει	υγουκής ή περιφεριασή, ελέβας. Στο Αλινιάν υγουκής ή περιφεριασής φέλερα. Στο Αλινιάν συχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από συχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από εξαγγείωσης. Εξάλεωση ή νέκριμοπ, Αντική εξαγγείωσης. Στα αναφερβέντα συμπτώματο εξαγγείωσης. Στα αναφερβέντα συμπτώματο συχαίας το Επικανία πορική το Επικανία το μαρική το Επικανία το μαρική το Επικανία το μαρική το Επικανία το Επικανία τ
φυρεική φικρεμί των εκινή στην στιατή το Μηνοτεί μπορεί να χραηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέαι περιπτώσεις τι τις οπισιές δεν συσχετίστηκε με σοβαρή πο δράσεις σχεπιζάμενες με την έγγυση Όταν ες αντιδράσεις σχεπιζάμενες με λιπονωμία, γία, η ραχρίνηκη το ερυθημα, η διοιπνοία, γία, η ραχρίνηκη το ερυθημα, η διοιπνοία, γία, η ραχρίνηκη το ερυθημα, η διοιπνοία, γία, η μαχρίνηκη το συβερα το φισιά το το ματικό το ματικό το ματικό το προμένε το το το το το προμάνει το προμάνει το το προμάνει το προμάνει το το προμάνει το προμάνει	υγουκής ή περιφεριασή, ελέβας. Στο Αλινιάν υγουκής ή περιφεριασής φέλερα. Στο Αλινιάν συχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από συχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από εξαγγείωσης. Εξάλεωση ή νέκριμοπ, Αντική εξαγγείωσης. Στα αναφερβέντα συμπτώματο εξαγγείωσης. Στα αναφερβέντα συμπτώματο συχαίας το Επικανία πορική το Επικανία το μαρική το Επικανία το μαρική το Επικανία το μαρική το Επικανία το Επικανία τ
φυρεική ψακρεί των εκεινή στην στιατι τις Μγοσεί μπορεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέαι περιπτώσεις τι τις οπισες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή πο δράσεις σχεπιζόμενες με την έγγυση στον το τις αποδράσεις σχεπιζόμενες με λιπισωμικ περιλαμβάνονται το ερυθήμα, η δύστνοια, τ γία, η ραχαλγία, τα ρίγη, το σγέμμο στο τι αι έξα φυνόμενε είναι δυνατό να αποφειο σλούς, αλλάλος και είναι δυνατό να αποφειο σλούς, αλλάλος και είναι δυνατό να αποφειο συμβεί σε περιογές που έχουν ακτινοβολή συμβεί στο περιογές που έχουν συν συμβατότητας σφορμακειτικού θουν να αλληλεπίδησό με συσίες που είναι δοδοσουθικέντη. Τα επίπεδα πεο δοξοσουθικίν.	υτουκοίς η περιφεριασή, ελέβας. Στο κλινικό υτουκοίς η περιφεριασής φιλέβας. Στο κλινικό υχούς εξαγγείωσης του Μίγοσεί, καμία από συρέματικη βλάβη, εξέλκωση η νέκρωση. Αντι- γείναται ταγεία έγχυσης έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχυσίες. Στα αναφερβέντα συμπτώματο η εξαγματικός του του ματικός του ματικός του ματικός του ματικός του ματικός ματικ
φυρεική ψακρεί των εκεινή στην στιατι τις Μγοσεί μπορεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέαι περιπτώσεις τι τις οπισες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή πο δράσεις σχεπιζόμενες με την έγγυση στον το τις αποδράσεις σχεπιζόμενες με λιπισωμικ περιλαμβάνονται το ερυθήμα, η δύστνοια, τ γία, η ραχαλγία, τα ρίγη, το σγέμμο στο τι αι έξα φυνόμενε είναι δυνατό να αποφειο σλούς, αλλάλος και είναι δυνατό να αποφειο σλούς, αλλάλος και είναι δυνατό να αποφειο συμβεί σε περιογές που έχουν ακτινοβολή συμβεί στο περιογές που έχουν συν συμβατότητας σφορμακειτικού θουν να αλληλεπίδησό με συσίες που είναι δοδοσουθικέντη. Τα επίπεδα πεο δοξοσουθικίν.	υτουκοίς η περιφεριασή, ελέβας. Στο κλινικό υτουκοίς η περιφεριασής φιλέβας. Στο κλινικό υχούς εξαγγείωσης του Μίγοσεί, καμία από συρέματικη βλάβη, εξέλκωση η νέκρωση. Αντι- γείναται ταγεία έγχυσης έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχυσίες. Στα αναφερβέντα συμπτώματο η εξαγματικός του του ματικός του ματικός του ματικός του ματικός του ματικός ματικ
φορεική φικρεί να χροηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τι τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή δι δράσεις σχετιζόμενες με πτι έγγυση Όταν ες αντιδράσεις σχετιζόμενες με πτι έγγυση τι από εξα το το ερύθημα, η δύστινοια, τ γία, η ραγαλόγια, τα ρίγη, το σρέμμο στο τι από εξα φαινόμενα είναι δυνιατό να αποφευ φίρας. Άλλα Χχετικά με τις προφυλάξεις πο σμό με άλλα φαρμακευτικά προίσντα βλεπε κυκλίνες και προίσντα δοξορουβικίνης, ούν συμβεί σε περισχές που έχουν ακτινοβολή ασφάλεια του Μγοσεά στην ανοσοενισχιτι έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των εμφα του Μγοσεά και της συμβατικής δοξορουβικ φαρμακευτικά προίσντα δοξοκεί και δες αναφερασμένη δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα της δοξορουβικ σλολης στο πλάσμα, ενδές έντα να συιξεριού σμό με την κυκλοσπορίνη, τη Βεραπαμίλη, τ γιαστελλοίν την Ρε-λικοποιεντένη. Θερ	υγουκης ή περιφερικής φιλέρας. Στο κλινικό υχούκος εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμία από συρατιατη βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. Αντα- γυατια ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθεί το υμπτόματο πυρετός, το οίδημα προσώπου, η κεφαλαλ- ήθος και στο φορύγγα ή/και η υπόταση. Αντα (θούν με την εφαρμογή έγχυσης διάρκειας 1 υ αφορούν τη χρήση του Μγοσεύ σε συνόμα- τιαράγραφο 4.5. Όσον αφορά άλλες ανθρα- δρομο αναμηνητικής ακτινοβολίας μπορεί να νών διάφορων στην ιστική κατανομή μεταξύ ίντης δεν έχει διασοφηνιστεί σε σχέση με τη μιστικότητα. 4.5 Αλληκεπόρουσες με άλλο καληκεπόροισης Δεν έχουν διέξαχθεί ειδι- πορίδυτων με το Μγοσεί. Το Μγοσεί είναι πι- γναστό ότι αλληλεπιδρόνου με πο συμβαγίνης για του μεταβολίτη της, της δοξορουβκι- σταν χρηγείται η δοξορουβκίνη σε οινόμου για πολαπτάξελη ή με άλλους παράγοντες που Οι ολληλεπιδρότας με ποδορουβκίνη σε οινόμου για πολαπτάξελη ή με άλλους παράγοντες που Οι ολληλεπιδρότας: με ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπιδρότας με ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπιδρότας με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπιδρότας με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες: με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες: με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες: με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες με τη ποδορουβκί του Οι ολληλεπόροδισες με τη δικρικό τη του Οι ολληλεπόροδισες με τη του Οι ολληλεπόροδισες με τη συρετό του Οι ολληλεπόρο σε τη του Οι ολληλεπόρο σε του Οι
φορεική φικρεί να χροηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τι τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή δι δράσεις σχετιζόμενες με πτι έγγυση Όταν ες αντιδράσεις σχετιζόμενες με πτι έγγυση τι από εξα το το ερύθημα, η δύστινοια, τ γία, η ραγαλόγια, τα ρίγη, το σρέμμο στο τι από εξα φαινόμενα είναι δυνιατό να αποφευ φίρας. Άλλα Χχετικά με τις προφυλάξεις πο σμό με άλλα φαρμακευτικά προίσντα βλεπε κυκλίνες και προίσντα δοξορουβικίνης, ούν συμβεί σε περισχές που έχουν ακτινοβολή ασφάλεια του Μγοσεά στην ανοσοενισχιτι έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των εμφα του Μγοσεά και της συμβατικής δοξορουβικ φαρμακευτικά προίσντα δοξοκεί και δες αναφερασμένη δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα της δοξορουβικ σλολης στο πλάσμα, ενδές έντα να συιξεριού σμό με την κυκλοσπορίνη, τη Βεραπαμίλη, τ γιαστελλοίν την Ρε-λικοποιεντένη. Θερ	υγουκης ή περιφερικής φιλέρας. Στο κλινικό υχούκος εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμία από συρατιατη βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. Αντα- γυατια ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθεί το υμπτόματο πυρετός, το οίδημα προσώπου, η κεφαλαλ- ήθος και στο φορύγγα ή/και η υπόταση. Αντα (θούν με την εφαρμογή έγχυσης διάρκειας 1 υ αφορούν τη χρήση του Μγοσεύ σε συνόμα- τιαράγραφο 4.5. Όσον αφορά άλλες ανθρα- δρομο αναμηνητικής ακτινοβολίας μπορεί να νών διάφορων στην ιστική κατανομή μεταξύ ίντης δεν έχει διασοφηνιστεί σε σχέση με τη μιστικότητα. 4.5 Αλληκεπόρουσες με άλλο καληκεπόροισης Δεν έχουν διέξαχθεί ειδι- πορίδυτων με το Μγοσεί. Το Μγοσεί είναι πι- γναστό ότι αλληλεπιδρόνου με πο συμβαγίνης για του μεταβολίτη της, της δοξορουβκι- σταν χρηγείται η δοξορουβκίνη σε οινόμου για πολαπτάξελη ή με άλλους παράγοντες που Οι ολληλεπιδρότας με ποδορουβκίνη σε οινόμου για πολαπτάξελη ή με άλλους παράγοντες που Οι ολληλεπιδρότας: με ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπιδρότας με ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπιδρότας με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπιδρότας με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες: με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες: με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες: με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες με τη ποδορουβκί του Οι ολληλεπόροδισες με τη δικρικό τη του Οι ολληλεπόροδισες με τη του Οι ολληλεπόροδισες με τη συρετό του Οι ολληλεπόρο σε τη του Οι ολληλεπόρο σε του Οι
φορεική φικρεί να χροηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τι τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή δι δράσεις σχετιζόμενες με πτι έγγυση Όταν ες αντιδράσεις σχετιζόμενες με πτι έγγυση τι από εξα το το ερύθημα, η δύστινοια, τ γία, η ραγαλόγια, τα ρίγη, το σρέμμο στο τι από εξα φαινόμενα είναι δυνιατό να αποφευ φίρας. Άλλα Χχετικά με τις προφυλάξεις πο σμό με άλλα φαρμακευτικά προίσντα βλεπε κυκλίνες και προίσντα δοξορουβικίνης, ούν συμβεί σε περισχές που έχουν ακτινοβολή ασφάλεια του Μγοσεά στην ανοσοενισχιτι έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των εμφα του Μγοσεά και της συμβατικής δοξορουβικ φαρμακευτικά προίσντα δοξοκεί και δες αναφερασμένη δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα της δοξορουβικ σλολης στο πλάσμα, ενδές έντα να συιξεριού σμό με την κυκλοσπορίνη, τη Βεραπαμίλη, τ γιαστελλοίν την Ρε-λικοποιεντένη. Θερ	υγουκης ή περιφερικής φιλέρας. Στο κλινικό υχούκος εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμία από συρατιατη βλάβη, εξέλκωση ή νέκρωση. Αντα- γυατια ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερθεί το υμπτόματο πυρετός, το οίδημα προσώπου, η κεφαλαλ- ήθος και στο φορύγγα ή/και η υπόταση. Αντα (θούν με την εφαρμογή έγχυσης διάρκειας 1 υ αφορούν τη χρήση του Μγοσεύ σε συνόμα- τιαράγραφο 4.5. Όσον αφορά άλλες ανθρα- δρομο αναμηνητικής ακτινοβολίας μπορεί να νών διάφορων στην ιστική κατανομή μεταξύ ίντης δεν έχει διασοφηνιστεί σε σχέση με τη μιστικότητα. 4.5 Αλληκεπόρουσες με άλλο καληκεπόροισης Δεν έχουν διέξαχθεί ειδι- πορίδυτων με το Μγοσεί. Το Μγοσεί είναι πι- γναστό ότι αλληλεπιδρόνου με πο συμβαγίνης για του μεταβολίτη της, της δοξορουβκι- σταν χρηγείται η δοξορουβκίνη σε οινόμου για πολαπτάξελη ή με άλλους παράγοντες που Οι ολληλεπιδρότας με ποδορουβκίνη σε οινόμου για πολαπτάξελη ή με άλλους παράγοντες που Οι ολληλεπιδρότας: με ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπιδρότας με ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπιδρότας με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπιδρότας με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες: με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες: με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες: με τη ποδορουβκίνη σε οινόμου Οι ολληλεπόροδισες με τη ποδορουβκί του Οι ολληλεπόροδισες με τη δικρικό τη του Οι ολληλεπόροδισες με τη του Οι ολληλεπόροδισες με τη συρετό του Οι ολληλεπόρο σε τη του Οι ολληλεπόρο σε του Οι
φυρεική γικρεμά των Σκεινή στην στιατά τις κηνόραμμα, υπήρξαν ενέαι πρώτη του είναι τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή διοδιασεις σχεπιζόμενες με την έγγυση Όταν ες αντιβόσεις σχεπιζόμενες με πιν έγγυση τις οποίες δεν συσχετίστηκε με ποθειμά τις αντιβόσεις σχεπιζόμενες με λιπισοωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύστνοια, γία, η ραχιλός, τα ρίγη, το σρόμα στο τις σύρες δεν συσχετικό με το σρόμα δρας. Αλλα Σχετικά με τις πορομάλεις πο σράς το πρώτος το σρόμα σράς το πρώτος το σρόμα σράσεις το πρώτος το σρόμα σράσεις το πρώτος το σρόμα το μένος το σράσεις το γου τη οποίορηστεί. Η σημασία τον εμφα το μένος το σράσεις το γου τη οποίορηστεί. Η σημασία τον εμφα το μένος το σράσεις το το πρώτος το δερουμβικήνη Τα επίπεδα σραμικευτικό σδορουμβικήνη Τα επίπεδα σραμικευτικό σδορουμβικήνη Τα επίπεδα προμοκουτικόν σλοίος το πλάσμα, ενδέχεται να αυξηθούν σία τη τη επόσεις βούρος το πλάσμα, ενδέχεται να αυξηθούν σία τη τη εντικούν διαστολείος το το πλάσμα, ενδέχεται να αυξηθούν σία τη τη εντικούν διαστολείος τη το τρειστικούν δενου κείπος σναφερθεί για τη στρεπτοδο δλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες δλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες δλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες σλλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες σλλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες σλλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλεινούν συν που το συσίες του συν το	υτουκοίς η περιφεριασή, ελέβας. Στο κλινικό υτουκοίς η περιφεριασής φιλέβας. Στο κλινικό υχούας εξαγγείωσης του Μίγοσεί, καμία από συρματική βλάβη, εξέκλωση η νέκρωση. Αντι- γένεται ταγεία έγχυσης έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερβέντα συμπτώματο προτείτες το ποριστικό το ποριστικό προτείτες το ποριστικό προτείτες το ποριστικό με την εφαρμογή έχχυσης διαβρειας 1 α αφορούν τη χρήση του Μίγοσεί σε συνόμε- το το προτείτες προτείτες το προτείτες προτ
φυρεική γικρεμά των Σκεινή στην στιατά τις κηνόραμμα, υπήρξαν ενέαι πρώτη του είναι τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή διοδιασεις σχεπιζόμενες με την έγγυση Όταν ες αντιβόσεις σχεπιζόμενες με πιν έγγυση τις οποίες δεν συσχετίστηκε με ποθειμά τις αντιβόσεις σχεπιζόμενες με λιπισοωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύστνοια, γία, η ραχιλός, τα ρίγη, το σρόμα στο τις σύρες δεν συσχετικό με το σρόμα δρας. Αλλα Σχετικά με τις πορομάλεις πο σράς το πρώτος το σρόμα σράς το πρώτος το σρόμα σράσεις το πρώτος το σρόμα σράσεις το πρώτος το σρόμα το μένος το σράσεις το γου τη οποίορηστεί. Η σημασία τον εμφα το μένος το σράσεις το γου τη οποίορηστεί. Η σημασία τον εμφα το μένος το σράσεις το το πρώτος το δερουμβικήνη Τα επίπεδα σραμικευτικό σδορουμβικήνη Τα επίπεδα σραμικευτικό σδορουμβικήνη Τα επίπεδα προμοκουτικόν σλοίος το πλάσμα, ενδέχεται να αυξηθούν σία τη τη επόσεις βούρος το πλάσμα, ενδέχεται να αυξηθούν σία τη τη εντικούν διαστολείος το το πλάσμα, ενδέχεται να αυξηθούν σία τη τη εντικούν διαστολείος τη το τρειστικούν δενου κείπος σναφερθεί για τη στρεπτοδο δλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες δλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες δλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες σλλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες σλλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες σλλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλεινούν συν που το συσίες του συν το	υτουκοίς η περιφεριασή, ελέβας. Στο κλινικό υτουκοίς η περιφεριασής φιλέβας. Στο κλινικό υχούας εξαγγείωσης του Μίγοσεί, καμία από συρματική βλάβη, εξέκλωση η νέκρωση. Αντι- γένεται ταγεία έγχυσης έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερβέντα συμπτώματο προτείτες το ποριστικό το ποριστικό προτείτες το ποριστικό προτείτες το ποριστικό με την εφαρμογή έχχυσης διαβρειας 1 α αφορούν τη χρήση του Μίγοσεί σε συνόμε- το το προτείτες προτείτες το προτείτες προτ
φυρεική γικρεμά των Σκεινή στην στιατά τις κηνόραμμα, υπήρξαν ενέαι πρώτη του είναι τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή διοδιασεις σχεπιζόμενες με την έγγυση Όταν ες αντιβόσεις σχεπιζόμενες με πιν έγγυση τις οποίες δεν συσχετίστηκε με ποθειμά τις αντιβόσεις σχεπιζόμενες με λιπισοωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύστνοια, γία, η ραχιλός, τα ρίγη, το σρόμα στο τις σύρες δεν συσχετικό με το σρόμα δρας. Αλλα Σχετικά με τις πορομάλεις πο σράς το πρώτος το σρόμα σράς το πρώτος το σρόμα σράσεις το πρώτος το σρόμα σράσεις το πρώτος το σρόμα το μένος το σράσεις το γου τη οποίορηστεί. Η σημασία τον εμφα το μένος το σράσεις το γου τη οποίορηστεί. Η σημασία τον εμφα το μένος το σράσεις το το πρώτος το δερουμβικήνη Τα επίπεδα σραμικευτικό σδορουμβικήνη Τα επίπεδα σραμικευτικό σδορουμβικήνη Τα επίπεδα προμοκουτικόν σλοίος το πλάσμα, ενδέχεται να αυξηθούν σία τη τη επόσεις βούρος το πλάσμα, ενδέχεται να αυξηθούν σία τη τη εντικούν διαστολείος το το πλάσμα, ενδέχεται να αυξηθούν σία τη τη εντικούν διαστολείος τη το τρειστικούν δενου κείπος σναφερθεί για τη στρεπτοδο δλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες δλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες δλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες σλλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες σλλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλες σλλες συσίες. Οστόσο, πο δοσουσμέκτη επιλεινούν συν που το συσίες του συν το	υτουκοίς η περιφεριασή, ελέβας. Στο κλινικό υτουκοίς η περιφεριασής φιλέβας. Στο κλινικό υχούας εξαγγείωσης του Μίγοσεί, καμία από συρματική βλάβη, εξέκλωση η νέκρωση. Αντι- γένεται ταγεία έγχυσης έχουν αναφερθεί οξεί- ές εγχύσεις. Στα αναφερβέντα συμπτώματο προτείτες το ποριστικό το ποριστικό προτείτες το ποριστικό προτείτες το ποριστικό με την εφαρμογή έχχυσης διαβρειας 1 α αφορούν τη χρήση του Μίγοσεί σε συνόμε- το το προτείτες προτείτες το προτείτες προτ
φυρεικη φικρεί να χροηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τι τις οποίες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή δι δράσεις σχεπίζωμενες με την έγγγαση Όταν ες αντιδράσεις σχεπίζωμενες με λιπονωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύσπνοια, τ γία, η ραχιλάγία, τα ρίγη, το σόξιμο στο τι α οδέα φαινόμενα είναι δύνιατό να αποφευ φίρας. Άλλα, Χρετικά με τις προφυλάξεις πο σύρας. Αλλα, Χρετικά με τις προφυλάξεις πο σύρας. Αλλα, Χρετικά με τις προφυλάξεις πο σύρας. Αλλα, Χρετικά με τις προφυλάξεις πο σύρας. Αλλα το Μίγους την συράς το περισχές που έχουν ακτινοβολής ασφάλεια του Μίγους από την ανοσοενισχιτι έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των εμφα του Μίγους και της συφισματική αποτελείς φριμακτική σρόδιντα και άλλες μορφές κές μελέτες συμβατόπτας φορμακευτικών θανόν αν αλληλεπίδρά με συδες που είναι δοξορομβικίνη. Τα επίπεδα της δοξορομβικι νόλης στο πλάσμα, ενδέξεταν να αυθερίου σύρ με την κυκλοσπορίνη, τη Βεραπαμίλη, τι αναστέλλουν την Ρ-γλικοπρατέτη (P-9) έχουν επίσης αναφερθεί για τη στρεπτοζο βορφαρίνη. Υπάρχει επίσης έλλειψη μελει άλλες ουσίες. Ωστόσο, η δοδορουβικίνη αλαν αντικοπλαματικών παργόντων. Η ορναται ως καρδιστοβικές ή με καρδιολόγ σιδεστοίο) ενδέχεται να αλιέροι τον κίνδυ σιδεστοίο) ενδέχεται να αλιέροι τον κίνδυ σιδεστοίο) ενδέχεται να αλιέροι τον κίνδυ σοδεστοίο) ενδέχεται να αλιέροι τον κίνδυ συν συν επίσης ενδέχεται να αλιέροι τον κίνδυ σοδεστοίο) ενδέχεται να αλιέροι τον κίνδυ συν το τον τον τον τον τον τον τον τον απότη τον τον τον τον τον απότη τον τον τον τον απότη τον τον τον δυθες τον τον τον δυθες τον τον τον διαθές τον τον τον δραστικό τον τον διαθές τον τον διαθές τον τον τον δυθες τον τον τον δυθες τον της τον δυθες τον τον τον δυθες τον τον διαθές τον τον δυθες τον τον τον δυθες τον τον τον δυθες τον δυθες τον τον τα τον δυθες τα τικοί τη τι τον δυθες τον δυθες τον δυθες τα τι δυθες τον δυθες τον	υγουκίης ή περιφεριασής ανέβαςς. Στο κλινικό υγουκίης ή περιφεριασής ανέβαςς. Στο κλινικό υγούκος εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμία από συρατικτή βλάβη, εξέλκωση ή νέκραση. Αντη- γιναται ταχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ξες εγχυσίες. Στα αναφερθεί οξεί- ξες εγχυσίες. Στα αναφερθείτα συμπτώματο παραγοριγγική είναι υπότατοη. Αντί θίρος και στο φόρυγγα ή ίκαι η υπότατοη. Αντί (θούν με την εφαρμογή έγχυσης διάρκειας 1 υ αφορούν τη χρήση του Μγοσεί τσ ουνόμα- παράγραφο 4.5. Όσον αφορά άλλες ανθρα- δρομο αναμηνιατικής ακτινοθόλιας μπορεί νια έξι στο παρελθόν. Η αποτελεσματικότητα και κή θεραπεία του καρκίνου του μαστού δεν νων διαφορών στην Ιστική κατανομή μεταξύ ίνης δεν έχει διασαφηνιστεί σε σχέση με τη ματικότητα. 4.5 Αλληκεπόρουσες με άλλα προίονταν με το Μγοσεί. Το Μγοσεί είναι πι- γναστό ότι αλληλεπιδρόμον με τη συμβατική νης και του μεταβολίτη της, της δοξορομβκι- σταν χορηγείται η δοξορομβκικήνη σε συνόμα- για παλιταξέλη ή με άλλους παράγοντες που . Ο αλληλεπιδρόσεις με τη δοξορομβκική του το καλρικτόροσες με τη δοξορομβκική του το καρδικόσεις την το ποξορομβκική του Μγοσεί σε δέχεται να ενισχύσει την τοξικότητα των άλ- νοδός θεραπείας με άλλες συσίες (πα.χ. ανταγωνιστές νο της καβοίστοι έκκητας. Η συνοδός θεραπείας νοι της καβοίστοι έκκητας. Η συνοδός θεραπείας του της καβοίστοι έκκητας. Η συνοδός θεραπείας συν της καβοίστοι έκτητας. Η συνοδός θεραπείας του μεταξιαστική του συνούς του ματικό του ματικό του συνούς του ματικό του ματικό του συνούς του ματικό του συνούς του ματικό του του ποιδιαστικό του του ποιδιαστικό του συνούς
φυρεική φικρεί να χρηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπηρέα να χρηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπηρέα νενέα περιπτώεις το τις οπισκες δεν συσχεταιτικέ με συβαρή το ες συτιδράσεις σχετιζήμενες με λιπισομικ περιλαμβάνονται το εριθημα, η διοπνοια, κία, η σαχαλγία, τα ρίγη, το σφίξιμο στο στι τα σέξα φανιφεικε είναι δυνατά να αποφει ώριας Αλλα Σχετικά με τις προφιλάεις πο σμό με άλλα σφιρακευτικά προίοντα, βείπε κυκλίνες και προίόντα δοξορουβκίνης, σύν συμβεί σε περισχές ποι έχουν ακτυθοληί έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των εμφα του Μίγοσεί στην ανοσοενισχιτι έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των εμφα του Μίγοσεί στην ανοσοενισχιτι έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των εμφα του Μίγοσεί στην ανοσοενισχιτι έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των θανά να αλληλεπιδρά με συσίες που είναι δοξρουβκίνη. Τα επιπέα σης δοξρουβκίν σύν το αλληλεπιδρά με συσίες που είναι δοξρουβκίνη. Τα επιπέα στης δοξρουβκίν σύν με την κικλοστορίνη, τη στρεπτοσό αλλες ουσίες. Ωστόσο , η δοξρουβκίνη εν λαλ να αντινοπλασματικέν ποργόντων. Η πορίδε στου ενόγεςται να απότριστόντων. Η πρόσε του ένον σύν σε τον ενόγεςται να απότριστον του πολακτώματα λάτιδρα του κοινόν πεία με άλλες λιποσωμικές ουσίες η με ου με απότριστε να κάνου πατώ με άλλες λιποσωμικές ουσίες η με ου δακτώματα λάτιδω θα μποροσόσε να αλλάκτί με δλες λιποσωμικές ουσίες η με ου Ακτώματα λάτιδω θα μποροσόσε να σλλάκτί πο με δλες λιποσωμικές ουσίες η με ου Ακτώματα λάτιδα θα μποροσόσε να διακτώματα διακτώσει πο το το του που τ	μουσίαστικε εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμα από σχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμα από σχαίας. Στα ανισφερθέντα συμπτοματα το πυρετός, το οιδημα προσιαποιου, η κεφολλοί βίος και στο φόρυγγα ή/και η υπόταση. Αυτά (φούν με την εφορμογή εγχυρης διάρκειστ Α. Παράγραφ 4.6. Τουν αφορά άλλες ανθραφορού τη χρήση του Μγοσεί σε συνδυαπορούν αναμπηστικής ακτινοβολίας μπορεί να είσ στο παρελλοίν. Η αποτελεσματικότητα και κή θεραπεία του καρκίνου του μαστού δεν νένο διάφορολο την ιστική κατανομή μεταξύ κίνης δεν έχει διασαφτινατεί σε σχέση με τη μυπικότητα. 4.5 Αλληλεπιδράσεις με άλλα αλληλεπιδράσεις με άλλα αλληλεπιδράσεις με τη σοξορομβική στι αντικολιστική τη με όλους παράγοντες που Ο. Οι αλληλεπιδράσεις με τη σοξορομβική του χια το μεταγγεία του καρέχεια το συνδυαφτικό του αναφεία το που δεξετά το αναγλομέτα τη το δεξετά το αναγλομέτα την το δεκόπητα τον άλλονος θεραπεία με αλλες οι απότες που αναφείκας δροστικές οιστίες (π.χ. αντηνονώσεις με κου της καβοίστος κοι της κορδιστικός στο φορμακοκνιτικό που δου μονοριες με συμπλοκα λιπιδιών ή ενδοφελέβα για το φορμακοκνιτικό που δυνθοσεί θεραπίες με συμπλοκα λιπιδιών ή ενδοφελέβα για το φορμασκοκνιτικό που δια το συσμασκο του συσμασκον του συμπλοκα λιπιδιών ή ενδοφελέβα για το φορμασκοκιτικό του δια το συμπλοκα λιπιδιών ή ενδοφελέβα για το φορμασκοκιτικό του δια το συσμασκο το φορμασκοκιτικό του δια το συσμασκο του δια το φορμασκοκιτικό του δια το συσμασκο του που το το συσμασκο του δια του το συσμασκο του που το το συσμασκο του που το το συμπλοπο του του το το συσμασκο του που το το συσμασκο του του το του το το συσμασκο του του το του του του το του το του του
φυρεική φικρεί να χροηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέα περιπτώσεις τι τις οπιοιες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή πο δράσεις σχεπιζόμενες με την έγγυση Όταν ες αντιβούσεις σχεπιζόμενες με λιπιονωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύστνοια, τ γάα, η ραχιλάς, τα ρίγη, το ογείμα στο τι αι έξα φιλύγμενε είναι δινατό να αξαφετιά διαθές λλλάς λα είναι δινατό να αξαφετιά διαθές και προίντα δοξορυμβκίνης, οιν συμβεί σε περιογές ποι έχουν ακτινοβολή ασφάλεια του Μίγοεε στην ανοσοενισχιτι έχουν προπόριρητεί. Η σημασία τον ειφοι του Μίγοεε και προίντα δοξορυμβκινής, οιν συμβεί σε περιογές ποι έχουν ακτινοβολή αφολεία του Μίγοεε στην ανοσοενισχιτι έχουν προπόριρητεί. Η σημασία τον ειφοι του Μίγοεε και προ συμβατικής δοξορουβκι και μακροχόνιο συντεοπλοισματική αποτελεί φορμακειπικά προϊόντα και άλλες μοφές έχε μελέτες συμβατίστητα φορμακειτικών θανό να αλληλεπίδρά με ουσίες που είναι δοξορουβκινής. Τα επίπεδα προξορουβκιν όλλης στο πλάσμα, ενδέχεται να αυξηθούν συμδιεί την κυκλοσπορίνη, πη αποτεποίο βαφερρίνη. Υπάρχει επίσης ελλεισμι μελετ άλλες ουσίες, Ουσίος η πο λαλες ουσίες, Ουσίος η πο ναλνει αντινεοπλασματικών παραγόνταν. Η συρνατια ώς καβοτοθεικές τη με καρδιολού συθεστίου) ενδέχεται να αυξησει τον κίνδυ πεία με άλλες λιπόσια μελες συλάξει Αντώριστα λιπόν θα μπορούσε να σλλάξει Γονομότητε, κάσησα και φολλάξει Γονομότητε, κάσησα και μελογία συλκάς Γονομότητε, κάσησα και μελογία του κλίδει Γονομότητε, κάσησα και μελογία συλκάς Γονομότητε, κάσησα και μελογία συλκάς Γονομότητε, κάσησα και Αντώριστου Αντώριστου Εποτείτα του Το πολειστικό του Το πολειστικό του Το πολειστικό του Το πολειστικό του Το πολειστικό του Το πολειστικό τι Το πολειστικό του Το πολειστικό τι Τα πολειστικό τι Το πολειστικό του Το πολειστικό τι Τα πολειστικό τι Το πολει	μουσίαστηκε εξαγγείωση, επίρεωστε οτι το γγιοκής η περιφεριστίς φελέρας. Στο κλινικό αγαίσες εξαγγείωσης του Μίγοσεί, καιμία από συρματική βλάρη, εξέκλωση η νέκρωση. Αντηγίνεται ταγεία έγγιονη έχουν αναφερθεί οξεί-ές εγχύσες. Στα αναφερθεντα συμπτώματο πιστεύ το που που που που που που που που που πο
φυρεικτή μακρεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέα περιπάρεις το τις οποίες δεν συσχεταιτικές με σοβαρή το εξοντιδράσεις σχετιδρίεντες με λιπί το το εξεά φανοψενα είναι δυστά να αποφει ώρας Αλλα Σχετικά με τις προφυλάξεις πο μού με άλλα φορμακευτικά προίοντα, βείτα κυκλίνες και προίοντα δοξορουβικίνης, σύν συμβεί σε περισχές που έχουν ακτινοβολή έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των εμφο του Μίγοσεί στην ανοσοενισχιτι έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των εμφο του Μίγοσεί στην ανοσοενισχιτι έχουν προσδιοριστεί. Η σημασία των εμφο του Μίγοσεί στην ανοσοενισχιτι έχουν επίση αντινεστλοισματική σιοξορουβικ θανό να αλληλεπίδρά με συσίες που είναι σοξορουβικτή. Τα επίπεδα προβροφικών δοξορουβικτή. Τα επίπεδα πρόςορουβικτή αναστέλλουν την Ρ-λικισπρωτείνη (Ρ-ε) έχουν επίσης ανοφερθεί για τη στρεπτοσό βαφαρίνη, πορχει επίσης ελλεκώμη μελετ κλικς συσίες, Ωπόσο, η διοξορουβική και το καθοιτισκίκει η με καριδιού πεία με άλλες λιπισσιμικές συσίες η με με συσίνητη το κύστη το κυθείτες το κυθείτες το κυθείτες	μουσίατοι (πλε εξάγγελωσή), ε/ημεωσίες το πι το γγοκής η περιφεριστίς φελέρας. Στο κλινικό αγαίας εξάγγελωσης του Μίγοσέι, καμία από συρματική βιλόρη, εξέλωση η νέκρωση, έχεις εγγελοιες. Στα ανισφερθέντα συμπτοματά το πυρετός, το οιδημα προσιατικό, η εκθερώς εξεινοιες. Στα ανισφερθέντα συμπτοματά το υπορετός το οιδημα προσιατικό, η εκθερώς εξεινοιες από το φορμογή εγγελοιος με εκθερώς εξεινοιες από το φορμογή εγγελοιος με το μαφοροφό. Α. Ο συνα σφορά άλλες ανθραφορομό αναμινηστικής ακτινοβολίας μπορεί να είσ τοπ αραβλάθν. Η αποτελεσματικότητα και κή θεραπεία του καρκίνου του μαστού δεν νών διαφοροφό στην ιστική κατανομή μεταξύ κίνης δεν έχει διασαφηνιστεί σε σχέση με τη μηματικότητα. 4.5 Αλληλεπιδράσεις με άλλα αλληλεπιδράσεις με άλλα το κληλεπιδράσεις με το μοριούτανω με το Μγοσεί Ενοι πεγναστό στι αλληλεπιδρόμον με τη συμβατική της και του μεταβολίτη της, πρό οδρομοβικιότη το πληλεπιδράσεις με τη δοδρομοβική στι αλληλεπιδράσεις με τη δοδρομοβική το τική το και το μεταγονί το το καρκιδική το και το μεταγονί το το δενεί το τική το και το μεταγονί το το δυσφερικό το το καρκιδική το και το μεταγονί το και το μεταγονί το και το μεταγονί το το δοδρομβική το τική το και το μεταγονί το και το μεταγονί το και το μεταγονί το και το πληλεπιδράσεις με τη δοδρομοβική το τική το και το μεταγονί το και το πληλεπιδράσεις της το πληλεπιδράσεις το και το και το και το πληλεπιδράσεις το και το και το και το πληλεπιδράσεις το το πληλεπιδράσεις το πληλεπιδράσει
φυρεικαι γικερά των χρηγηγιθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπηρέαν ενέα περιπτάεις τ τις οποίες δεν συσγετιστικές με συς διαρή ο δεδασεις στεπίζαμενες με την είγχυση θτα το δεσασεις στεπίζαμενες με την είγχυση θτα το το είναι στα το είναι με της πορφιλάεις πο στο το είναι στο το το το το είναι στο το το είναι στο το είναι στο το είναι στο το είναι στο το είναι στο το είναι στο το το είναι στο το το είναι στο το το είναι στο το το το το το το το το το	υγουρία (η Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (η Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (χελικου) η Υέκρωση. Αντ. υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υποράτορο το Οιδημία προσόπου, η Κεφαλο- βος και στο φάρμογα ή έγαμος διάρκειση. Αυτά (θαύν με την εφαρμογή ε έγαμος διάρκειση. Αυτά (θαύν με την εφαρμογή ε έγαμος διάρκειση ε υποράτορο 4.5. Ο Ουτον αφορά αλλες ανθαρ- δροιο νατμινηστικής ακτινοβολίας μπορεί να είναι στο παρελάθο. Η αποτελεσματικότητα και καθ θεραπεία του καρκίνου του μαστού δεν νών διαφορού στην ιστική κατανομή μεταξύ μισικότητα 4.5 Αλληλεπιδρόσεις με 6λλα αλληλεπιδρόσος ε έγουν διεξαγβεί ειδι- ποριόνταν με το Μγοσεί Το Μγοσεί εναι π. Αλαγλεπιδρόσος δεν έγουν διεξαγβεί ειδι- ποριόνταν με το Μγοσεί το Μγοσεί εναι π. για αντομεταβολίτη της, π. Το δοδρουβική στιν αντική το Ελληλεπιδρόσου με τη συμβατική για και το μεταβολίτη της, π. Το δοδρουβική στιν αντική το Ελληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Εκεργανία το νου συνδυα- για το Αντικό τη το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Εκεργανία το το Μγοσεί το το μετικό με την επίδραση του Μγοσεί το το το Αναγρανομού το την το Εκεργανού το το Εκεργανού το το Καριανού το το Εκεργανού το το Αναγρανού το Το Εκεργανού το Το Εκεργαν
φυρεικαι γικερά των χρηγηγιθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπηρέαν ενέα περιπτάεις τ τις οποίες δεν συσγετιστικές με συς διαρή ο δεδασεις στεπίζαμενες με την είγχυση θτα το δεσασεις στεπίζαμενες με την είγχυση θτα το το είναι στα το είναι με της πορφιλάεις πο στο το είναι στο το το το το είναι στο το το είναι στο το είναι στο το είναι στο το είναι στο το είναι στο το είναι στο το το είναι στο το το είναι στο το το είναι στο το το το το το το το το το	υγουρία (η Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (η Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (χελικου) η Υέκρωση. Αντ. υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υποράτορο το Οιδημία προσόπου, η Κεφαλο- βος και στο φάρμογα ή έγαμος διάρκειση. Αυτά (θαύν με την εφαρμογή ε έγαμος διάρκειση. Αυτά (θαύν με την εφαρμογή ε έγαμος διάρκειση ε υποράτορο 4.5. Ο Ουτον αφορά αλλες ανθαρ- δροιο νατμινηστικής ακτινοβολίας μπορεί να είναι στο παρελάθο. Η αποτελεσματικότητα και καθ θεραπεία του καρκίνου του μαστού δεν νών διαφορού στην ιστική κατανομή μεταξύ μισικότητα 4.5 Αλληλεπιδρόσεις με 6λλα αλληλεπιδρόσος ε έγουν διεξαγβεί ειδι- ποριόνταν με το Μγοσεί Το Μγοσεί εναι π. Αλαγλεπιδρόσος δεν έγουν διεξαγβεί ειδι- ποριόνταν με το Μγοσεί το Μγοσεί εναι π. για αντομεταβολίτη της, π. Το δοδρουβική στιν αντική το Ελληλεπιδρόσου με τη συμβατική για και το μεταβολίτη της, π. Το δοδρουβική στιν αντική το Ελληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Εκεργανία το νου συνδυα- για το Αντικό τη το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Εκεργανία το το Μγοσεί το το μετικό με την επίδραση του Μγοσεί το το το Αναγρανομού το την το Εκεργανού το το Εκεργανού το το Καριανού το το Εκεργανού το το Αναγρανού το Το Εκεργανού το Το Εκεργαν
φυρεικαι γικερά των χρηγηγιθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπηρέαν ενέα περιπτάεις τ τις οποίες δεν συσγετιστικές με συς διαρή ο δεδασεις στεπίζαμενες με την είγχυση θτα το δεσασεις στεπίζαμενες με την είγχυση θτα το το είναι στα το είναι με της πορφιλάεις πο στο το είναι στο το το το το είναι στο το το είναι στο το είναι στο το είναι στο το είναι στο το είναι στο το είναι στο το το είναι στο το το είναι στο το το είναι στο το το το το το το το το το	υγουρία (η Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (η Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (χελικου) η Υέκρωση. Αντ. υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υγουρία (π. Εκεργάρμου) ε Αμβεωσίε ο Ντ το υποράτορο το Οιδημία προσόπου, η Κεφαλο- βος και στο φάρμογα ή έγαμος διάρκειση. Αυτά (θαύν με την εφαρμογή ε έγαμος διάρκειση. Αυτά (θαύν με την εφαρμογή ε έγαμος διάρκειση ε υποράτορο 4.5. Ο Ουτον αφορά αλλες ανθαρ- δροιο νατμινηστικής ακτινοβολίας μπορεί να είναι στο παρελάθο. Η αποτελεσματικότητα και καθ θεραπεία του καρκίνου του μαστού δεν νών διαφορού στην ιστική κατανομή μεταξύ μισικότητα 4.5 Αλληλεπιδρόσεις με 6λλα αλληλεπιδρόσος ε έγουν διεξαγβεί ειδι- ποριόνταν με το Μγοσεί Το Μγοσεί εναι π. Αλαγλεπιδρόσος δεν έγουν διεξαγβεί ειδι- ποριόνταν με το Μγοσεί το Μγοσεί εναι π. για αντομεταβολίτη της, π. Το δοδρουβική στιν αντική το Ελληλεπιδρόσου με τη συμβατική για και το μεταβολίτη της, π. Το δοδρουβική στιν αντική το Ελληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Εκεργανία το νου συνδυα- για το Αντικό τη το Αλληλεπιδρόσου το π. Το Εκεργανία το το Μγοσεί το το μετικό με την επίδραση του Μγοσεί το το το Αναγρανομού το την το Εκεργανού το το Εκεργανού το το Καριανού το το Εκεργανού το το Αναγρανού το Το Εκεργανού το Το Εκεργαν
φυρεική γικρεμί των Σκεινή στην τοιται τις Μγοσεί μπορεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τι τις οπιοιες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή πο δράσεις σχεπιζόμενες με την έγγυση Όταν ες αντιβόσεις σχεπιζόμενες με λιπονωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύστνοια, (μουσίαστηκε εξαγγείωση: Σημειωσίε στι το γγιοκής η περιφερισης φελέρας. Στο Αλιναίο αχαίας εξαγγείωσης του Μίγοσεί, καιμαί από συχαίας εξαγγείωσης. Στα αναφερθέντα συμπτώματο πισρέος, το ιδημια προσώπου, η κεφαλιαλθέος και στο φελόμγινη είχοι πρότε ματίτε αξιαθών με την εφαρμογή εξιγματής διαφεικας 1 οι αφορούν τη χρήσιη του Μίγοσεί σε συνδυματικού εξιγματικού εξ
φυρεική γικρεμί των Σκεινή στην τοιται τις Μγοσεί μπορεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπτώσεις τι τις οπιοιες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή πο δράσεις σχεπιζόμενες με την έγγυση Όταν ες αντιβόσεις σχεπιζόμενες με λιπονωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύστνοια, (μουσίαστηκε εξαγγείωση: Σημειωσίε στι το γγιοκής η περιφερισης φελέρας. Στο Αλιναίο αχαίας εξαγγείωσης του Μίγοσεί, καιμαί από συχαίας εξαγγείωσης. Στα αναφερθέντα συμπτώματο πισρέος, το ιδημια προσώπου, η κεφαλιαλθέος και στο φελόμγινη είχοι πρότε ματίτε αξιαθών με την εφαρμογή εξιγματής διαφεικας 1 οι αφορούν τη χρήσιη του Μίγοσεί σε συνδυματικού εξιγματικού εξ
φυρεική φικρεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέα περιπτώσεις τι τις οπισίες δεν συσγετίστηκε με συβαρή το διαθαρεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ες αντιφόσεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ες αντιφόσεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ες αντιφόσεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ενεπτίζημενες το με την είνηση το τι αι δέεα φισινήσει αντίστο το στεπτίζημενες όμος. Αλλα Σχετικά με τις προφιλάξεις πο μού με άλλα φορμαιενειτικό προίοντα, βλεπε κικλίνες και προίοντα δοξορουβικίνης, σύν συμβεί σει περισύχε του έχουν ακτινοδολή σοφάλεια του Μίγοσεί στην ανοσοενισχιτι έχουν προσόριοριτεί. Η σημασία των εμφο του Μίγοσεί απί την ανοσοενισχιτι έχουν προσόριοριτεί. Η σημασία των εμφο του Μίγοσεί απί την ανοσοενισχιτι έχουν προίοριοριτεί. Η σημασία τον φορμακευτικό προίόντα και άλλες μοφείε έχει μελέτες συμβατότητας φορμακευτικό θυτό να αλληλεπιδρά με ουσίες που είναι δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα σφορμακευτικό θυτό να αλληλεπιδρά με ουσίες που είναι δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα φορμακευτικό θυτό να αλληλεπιδρά με ουσίες που είναι δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα της δοξορουβικίνη είναι είναι έχουν επίσης αναφερθεί για τη στρεπτοφο βαφαρίνη. Υπάρχει επίσης έλλεψη μελετ άλλες ουσίες, Ωστόσο, η δοξορουβικίνη είναι είναι λογιστικό τον λογιστικό τον Ανόν στων γνωστών κυτταροποξικών, μεταλί δοξορουβικίνης, το Μίγοσεί δεν πρέπει να μετική συν τον στον μετικό κατό τον συν μετικό μετικό μετικό τον μετικό κατό τον μετικό κατό τον μετικό αποφεί	υγουπία της εκζηγεωσή. Ση Ιμεωσίε οι τι το γυγοκής ή περιφερισής φελέρας. Στο Χιντά (χρίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από σχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από σχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από εξαγγείωσης του Μγοσεί καμία από εξαγγείωσης εξων αναφερείου Ο μητεφωλήθος και στο φάριογια ή και η υπόταση. Αυτά (θούν με πιγ εφαρμογή εξγυγισής διάρκεια το μαράγρος Α. 5. Οσον αφορά άλλες ανθρασόρου αναμινηστικής ακτυνοβολίας μπορεί να είσ στο παρελάδιν Η αποτελεσματικόπητα και κή θεραπεία του καρεκίνου του μαστού δεν νών διαφορού στην στική κατανομή μεταξύ κίνης δεν έχει διασαφηνιστεί σε σχέση με τη μπατκόπητα Α. 5 Αλληλεπιδράσεις με άλλα α. Αλληλεπιδράσεις με άλλα να Αλληλεπιδράσεις με άλλα να Αλληλεπιδράσεις με τη Εναμβατική της και του μεταβολίτη της, πης δοδορουβικότη νης και του μεταβολίτη της, πης δοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με τη δοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε εί συν πις τη ανακτά το Αλληλεπιδράσεις με τη Θοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε ένα πις της πις το Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε ένα της και του μεταβολίτη της, πις δοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε ένα της καρδιστοξικότη του Μγοσε ένα το φαρμακοκινητικό προφλι του συνδομέρια για το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το τις καρδιστοξικότη του ληγορασίος με συνδυμάδιος διεραπίσες με συνδορέβιος του συνδυμέλιος του το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το τις εναμμοσύρου την το Καράγιος δεραπίσες με συνδορέβιος του καρθιστοκικό κλιστίδιον ή Ισνονοκέβιο το το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το προφιρικό του λόγγοσης και χειρουστοκικών ιδιοτήτων της ρησιμοποιετικό του λόγγοσης και χειρουστοκικών ιδιοτήτων της στου κλιστόν και εμβρυστοκικών ιδιοτήτων της στου καινότητο διληγισης και χειρουστοκικών είνα τη δικό και την κλικά και του λόγγοσης και χειρουστοκικών του ποροκοι που τικό κλικό τι διληγισης και χειρουστοκικών τι το πολιγ
φυρεική φικρεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέα περιπτώσεις τι τις οπισίες δεν συσγετίστηκε με συβαρή το διαθαρεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ες αντιφόσεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ες αντιφόσεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ες αντιφόσεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ενεπτίζημενες το με την είνηση το τι αι δέεα φισινήσει αντίστο το στεπτίζημενες όμος. Αλλα Σχετικά με τις προφιλάξεις πο μού με άλλα φορμαιενειτικό προίοντα, βλεπε κικλίνες και προίοντα δοξορουβικίνης, σύν συμβεί σει περισύχε του έχουν ακτινοδολή σοφάλεια του Μίγοσεί στην ανοσοενισχιτι έχουν προσόριοριτεί. Η σημασία των εμφο του Μίγοσεί απί την ανοσοενισχιτι έχουν προσόριοριτεί. Η σημασία των εμφο του Μίγοσεί απί την ανοσοενισχιτι έχουν προίοριοριτεί. Η σημασία τον φορμακευτικό προίόντα και άλλες μοφείε έχει μελέτες συμβατότητας φορμακευτικό θυτό να αλληλεπιδρά με ουσίες που είναι δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα σφορμακευτικό θυτό να αλληλεπιδρά με ουσίες που είναι δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα φορμακευτικό θυτό να αλληλεπιδρά με ουσίες που είναι δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα της δοξορουβικίνη είναι είναι έχουν επίσης αναφερθεί για τη στρεπτοφο βαφαρίνη. Υπάρχει επίσης έλλεψη μελετ άλλες ουσίες, Ωστόσο, η δοξορουβικίνη είναι είναι λογιστικό τον λογιστικό τον Ανόν στων γνωστών κυτταροποξικών, μεταλί δοξορουβικίνης, το Μίγοσεί δεν πρέπει να μετική συν τον στον μετικό κατό τον συν μετικό μετικό μετικό τον μετικό κατό τον μετικό κατό τον μετικό αποφεί	υγουπία της εκζηγεωσή. Ση Ιμεωσίε οι τι το γυγοκής ή περιφερισής φελέρας. Στο Χιντά (χρίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από σχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από σχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από εξαγγείωσης του Μγοσεί καμία από εξαγγείωσης εξων αναφερείου Ο μητεφωλήθος και στο φάριογια ή και η υπόταση. Αυτά (θούν με πιγ εφαρμογή εξγυγισής διάρκεια το μαράγρος Α. 5. Οσον αφορά άλλες ανθρασόρου αναμινηστικής ακτυνοβολίας μπορεί να είσ στο παρελάδιν Η αποτελεσματικόπητα και κή θεραπεία του καρεκίνου του μαστού δεν νών διαφορού στην στική κατανομή μεταξύ κίνης δεν έχει διασαφηνιστεί σε σχέση με τη μπατκόπητα Α. 5 Αλληλεπιδράσεις με άλλα α. Αλληλεπιδράσεις με άλλα να Αλληλεπιδράσεις με άλλα να Αλληλεπιδράσεις με τη Εναμβατική της και του μεταβολίτη της, πης δοδορουβικότη νης και του μεταβολίτη της, πης δοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με τη δοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε εί συν πις τη ανακτά το Αλληλεπιδράσεις με τη Θοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε ένα πις της πις το Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε ένα της και του μεταβολίτη της, πις δοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε ένα της καρδιστοξικότη του Μγοσε ένα το φαρμακοκινητικό προφλι του συνδομέρια για το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το τις καρδιστοξικότη του ληγορασίος με συνδυμάδιος διεραπίσες με συνδορέβιος του συνδυμέλιος του το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το τις εναμμοσύρου την το Καράγιος δεραπίσες με συνδορέβιος του καρθιστοκικό κλιστίδιον ή Ισνονοκέβιο το το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το προφιρικό του λόγγοσης και χειρουστοκικών ιδιοτήτων της ρησιμοποιετικό του λόγγοσης και χειρουστοκικών ιδιοτήτων της στου κλιστόν και εμβρυστοκικών ιδιοτήτων της στου καινότητο διληγισης και χειρουστοκικών είνα τη δικό και την κλικά και του λόγγοσης και χειρουστοκικών του ποροκοι που τικό κλικό τι διληγισης και χειρουστοκικών τι το πολιγ
φυρεική φικρεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέα περιπτώσεις τι τις οπισίες δεν συσγετίστηκε με συβαρή το διαθαρεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ες αντιφόσεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ες αντιφόσεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ες αντιφόσεις στεπτίζημενες με την έγγυση. Όταν ενεπτίζημενες το με την είνηση το τι αι δέεα φισινήσει αντίστο το στεπτίζημενες όμος. Αλλα Σχετικά με τις προφιλάξεις πο μού με άλλα φορμαιενειτικό προίοντα, βλεπε κικλίνες και προίοντα δοξορουβικίνης, σύν συμβεί σει περισύχε του έχουν ακτινοδολή σοφάλεια του Μίγοσεί στην ανοσοενισχιτι έχουν προσόριοριτεί. Η σημασία των εμφο του Μίγοσεί απί την ανοσοενισχιτι έχουν προσόριοριτεί. Η σημασία των εμφο του Μίγοσεί απί την ανοσοενισχιτι έχουν προίοριοριτεί. Η σημασία τον φορμακευτικό προίόντα και άλλες μοφείε έχει μελέτες συμβατότητας φορμακευτικό θυτό να αλληλεπιδρά με ουσίες που είναι δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα σφορμακευτικό θυτό να αλληλεπιδρά με ουσίες που είναι δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα φορμακευτικό θυτό να αλληλεπιδρά με ουσίες που είναι δοξορουβικίνη. Τα επίπεδα της δοξορουβικίνη είναι είναι έχουν επίσης αναφερθεί για τη στρεπτοφο βαφαρίνη. Υπάρχει επίσης έλλεψη μελετ άλλες ουσίες, Ωστόσο, η δοξορουβικίνη είναι είναι λογιστικό τον λογιστικό τον Ανόν στων γνωστών κυτταροποξικών, μεταλί δοξορουβικίνης, το Μίγοσεί δεν πρέπει να μετική συν τον στον μετικό κατό τον συν μετικό μετικό μετικό τον μετικό κατό τον μετικό κατό τον μετικό αποφεί	υγουπία της εκζηγεωσή. Ση Ιμεωσίε οι τι το γυγοκής ή περιφερισής φελέρας. Στο Χιντά (χρίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από σχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από σχαίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από εξαγγείωσης του Μγοσεί, καμία από εξαγγείωσης του Μγοσεί καμία από εξαγγείωσης εξων αναφερείου Ο μητεφωλήθος και στο φάριογια ή και η υπόταση. Αυτά (θούν με πιγ εφαρμογή εξγυγισής διάρκεια το μαράγρος Α. 5. Οσον αφορά άλλες ανθρασόρου αναμινηστικής ακτυνοβολίας μπορεί να είσ στο παρελάδιν Η αποτελεσματικόπητα και κή θεραπεία του καρεκίνου του μαστού δεν νών διαφορού στην στική κατανομή μεταξύ κίνης δεν έχει διασαφηνιστεί σε σχέση με τη μπατκόπητα Α. 5 Αλληλεπιδράσεις με άλλα α. Αλληλεπιδράσεις με άλλα να Αλληλεπιδράσεις με άλλα να Αλληλεπιδράσεις με τη Εναμβατική της και του μεταβολίτη της, πης δοδορουβικότη νης και του μεταβολίτη της, πης δοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με τη δοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε εί συν πις τη ανακτά το Αλληλεπιδράσεις με τη Θοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε ένα πις της πις το Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε ένα της και του μεταβολίτη της, πις δοδορουβικότη των Αλληλεπιδράσεις με την επίδραση του Μγοσε ένα της καρδιστοξικότη του Μγοσε ένα το φαρμακοκινητικό προφλι του συνδομέρια για το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το τις καρδιστοξικότη του ληγορασίος με συνδυμάδιος διεραπίσες με συνδορέβιος του συνδυμέλιος του το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το τις εναμμοσύρου την το Καράγιος δεραπίσες με συνδορέβιος του καρθιστοκικό κλιστίδιον ή Ισνονοκέβιο το το φαρμακοκινητικό προφλι του Μγοσε ένα το προφιρικό του λόγγοσης και χειρουστοκικών ιδιοτήτων της ρησιμοποιετικό του λόγγοσης και χειρουστοκικών ιδιοτήτων της στου κλιστόν και εμβρυστοκικών ιδιοτήτων της στου καινότητο διληγισης και χειρουστοκικών είνα τη δικό και την κλικά και του λόγγοσης και χειρουστοκικών του ποροκοι που τικό κλικό τι διληγισης και χειρουστοκικών τι το πολιγ
φορεική φικρεί να χροηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν εννέα περιπισεις τι τις οπιοιες δεν συσχετίστηκε με σοβαρή το δράσεις σχεπιζόμενες με την έγγυση Όταν ες αντιβούσεις σχεπιζόμενες με λιπονωμικ περιλαμβάνονται το ερύθημα, η δύστνοια, ε γία, η ραχιλός τα ρίγη, το σρέμμο στο τι σι όξα φανόμενει είναι δύνατό να σπόφευ όρας. Αλλα Σχετικά με τις πορούλεις πο συρά με άλλα φαρμακευτικά προύντα, βλεπι κυπλάκι σκα προύχει τα δεγουμέκτικης, συλι συράλεια του Μόνου στο του συράλεια του Μόνου συλι συράλεια του Μόνου συλι συλι συράλεια του Μόνου συλι συράλεια του Μόνου συλι συράλεια του συλι σ	μουσίαστηκε εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμαί από συγονίας η επεριφεριστίς φελέρας. Στο κλινικό αγαίσες εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμαί από συγονίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμαί από συγονίας εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμαί από συγονίας του Αναρθέντα συμπτοίματο προσεόπου, η κεφαλαλίση που Επεριστικός του που προσεόπου, η κεφαλαλίση που Επεριστικός του Αναρθέντα συμπτοίματο προσεόπου, η κεφαλαλίση που Επεριστικός του Αναρθένου Αναρθένο
φυρεική μακρεί να χροηγηθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπηρέαν ενέα περιπαδεις τι τις οποίες δεν συσχετίστηκε με συβαρή το διάσεις στεπίζαμενες με την έγγυση θτου το διαστικό την του του το μεταικό την του το μεταικό το μεταικό την του του το μεταικό του το μεταικό την του του του του του του του του	υγοικής ή περιφεριατής φέλερας. Στο κλινιά υγοικής ή περιφεριατής φέλερας. Στο κλινιά συριατική βλόρη εξέλκωση ή νέκρωση. Αντη- μένεται τοχεία έγχιση εξόλκωση ή νέκρωση. Αντη- μένεται τοχεία έγχιση εξόλκωση ή νέκρωση. Αντη- μένεται τοχεία έγχιση εξόλιση το μποτοτιση. Αντα (θούν) με την εφαρμογή εγχισης δύρκειση - Αντα (θούν) με την εφαρμογή εγχισης δύρκειση - Αντα (θούν) με την εφαρμογή εγχισης δύρκειση - Αντα (θούν) με την εφαρμογή εγχισης δύρκειση - τι αμαράροφο 4.5. Οσον αφορά άλλες ανθρα- δροιο αναμινηστικής ακτινοβολίας μπορεί να εία στο παρελάδιν Η αποτελεσματικότητα και κή θεραπεία του καρεκίνου του μαστού δεν νών διαφορού στην ιστική κατανομή μεταξύ μίτης δεν έχει διασαφηνιστεί σε σχέση με τη μυπατικότητα 4.5 Αλληλεπιδρόσεις με άλλα α.λληλεπιδρόσης Δεν έχουν διεξαχθεί ειδι- προύστων με το Μίγοςε 1. Το Μίγοςε 1 έναι πιγανατό ότι αλληλεπιδρούν με τη συμβατική γιας και του μεταβολίτη της, της δοδρουβικίνη του αλληλεπιδρόσους, με τη δοδρουβικίνη του της το το το Ανληλεπιδρόσους το το αλληλεπιδρόσους με τη μένα σχετικά με την επίδραση του Μίγοςε 1 το δεχεται να ενουχύσει την τοξικότητα των Ανακος δραστικές συνίες (π.Χ. ανταγωνιστές το της ακριδιοτοξικότητας. Η συνδοό εβρα- τίες με συμπλοκα λιπόδων η υνδογδεβία το το αραμακοικητικό η συνδικές του τις στην κανάτητο διθήγισης και εχυιμο- πράσμο το το το Αντακός το Αντακου γου το Αντακός του Αντακός το Αντακου το το Αντακός του Αντακός το Αντακου το Εντικανότητο διθήγισης και το χειρισμού συνακλικός του Αντακός του Αντακού του Αντικόν δυσιών, οι πιο σενέτος που πάσχουν γου κλινικόν δουκών, οι πιο σενέτος και τη ποθοιοι τα την κανάτητο διθήγισης και το χειρισμού συνακηνότονος (10 46%), στο μαστικόν και από τη τα τη πάρκεις καλινών με Εκτάν και από τη τα τη πάρκεις καλινών με Εκτάν και από τη τα τη πάρκεις καλινών με Εκτάν και από τη τα τη πόσκεις το
φυρεική φικρεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέα περιπτώεις τι τις οπιοιες δεν συσγετιστικές με σιβαρή το δράσεις σχεπιζόμενες με την έγγυση θταν ες αντιβούσεις σχεπιζόμενες με λιπιονωμα περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες από περιλαμβαίσεις με πομέρεις σχεπιζόμενες από περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες περιλαμβαίσεις περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστε περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου	υγουκης ή περφερισης φείδρας. Στο Χιντιά υγουκης ή περφερισης φείδρας. Στο Χιντιά και από εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμία από συρματική βλόρη εξέλκωση ή νέκρωση. Αντι- γίνεται τυχεία έγχυση εξόνα νασφερθεί οξεί- ες το χύσες. Στα αναφερθεί του συμπτώματο και του φέριογια ή γέαι η υπόταση. Αντιά (θούν με την εφαρμαγή εγχυσης δύρκεισι ο 1 οι αφορούν τη γρήση του Μγοσεα σε συνδυα- τιαρόγερον 4.5. Οσον αφορά άλλες ανθρα- δροίο να στο φέριογια ή γέαι η υπόταση. Αντιά (θούν με την εφαρμαγή εγχυσης δύρκεισι ο 1 οι αφορούν τη γρήση του Μγοσεα σε συνδυα- τιαρόγερον 4.5. Οσον αφορά άλλες ανθρα- δροίο να συνμιστικής ακτινοβολίας μπορεί να 1 εί στο παρελάδιν 4 παιτοκελομιακτώσητα και θεραπεία του καρείνου του μαστού δεν νών διαφορού στην τιστική κατανομή μεταξύ μπιτικότητα 4.5 Αλληλεπιδρόσεις με άλλα α. Αλληλεπιδράσος με όλι από α. Αλληλεπιδράσος με τη συμβατική γίνας και του μεταβολίτη της, πρό οδορουβικίνη σίναι της του Ανοματική του μπιτικότητα 4.5 Αλληλεπιδράσεις με τη μπιτικότητα 4.5 Αλληλεπιδρόσεις με γίνας και του μεταβολίτη της, πρό οδορουβικίνη σίναι γιναι του μεταβολίτη της, πρό οδορουβικίνη τόταν χορηγείται η δοξορουβικίνη σε συνδυα- γιναι του μεταβολίτη της, πρό οδορουβικίνη των συνδυα- γιναι του μεταβολίτη της, πρό οδορουβικίνη των συνδυα- γιναι του μεταβολίτη του μπιτικότητα 4.5 Ανακοινού της δερατικό μεταβολίτη του μπιτικότητα 4.5 Ανακοινού μπιτικότητα 4.5 Ανακοινού
φυρεική φικρεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέα περιπτώεις τι τις οπιοιες δεν συσγετιστικές με σιβαρή το δράσεις σχεπιζόμενες με την έγγυση θταν ες αντιβούσεις σχεπιζόμενες με λιπιονωμα περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες από περιλαμβαίσεις με πομέρεις σχεπιζόμενες από περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες περιλαμβαίσεις περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστε περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου	υγουκης ή περφερισης φείδρας. Στο Χιντιά υγουκης ή περφερισης φείδρας. Στο Χιντιά και από εξαγγείωσης του Μγοσεί, καιμία από συρματική βλόρη εξέλκωση ή νέκρωση. Αντι- γίνεται τυχεία έγχυση εξόνα νασφερθεί οξεί- ες το χύσες. Στα αναφερθεί του συμπτώματο και του φέριογια ή γέαι η υπόταση. Αντιά (θούν με την εφαρμαγή εγχυσης δύρκεισι ο 1 οι αφορούν τη γρήση του Μγοσεα σε συνδυα- τιαρόγερον 4.5. Οσον αφορά άλλες ανθρα- δροίο να στο φέριογια ή γέαι η υπόταση. Αντιά (θούν με την εφαρμαγή εγχυσης δύρκεισι ο 1 οι αφορούν τη γρήση του Μγοσεα σε συνδυα- τιαρόγερον 4.5. Οσον αφορά άλλες ανθρα- δροίο να συνμιστικής ακτινοβολίας μπορεί να 1 εί στο παρελάδιν 4 παιτοκελομιακτώσητα και θεραπεία του καρείνου του μαστού δεν νών διαφορού στην τιστική κατανομή μεταξύ μπιτικότητα 4.5 Αλληλεπιδρόσεις με άλλα α. Αλληλεπιδράσος με όλι από α. Αλληλεπιδράσος με τη συμβατική γίνας και του μεταβολίτη της, πρό οδορουβικίνη σίναι της του Ανοματική του μπιτικότητα 4.5 Αλληλεπιδράσεις με τη μπιτικότητα 4.5 Αλληλεπιδρόσεις με γίνας και του μεταβολίτη της, πρό οδορουβικίνη σίναι γιναι του μεταβολίτη της, πρό οδορουβικίνη τόταν χορηγείται η δοξορουβικίνη σε συνδυα- γιναι του μεταβολίτη της, πρό οδορουβικίνη των συνδυα- γιναι του μεταβολίτη της, πρό οδορουβικίνη των συνδυα- γιναι του μεταβολίτη του μπιτικότητα 4.5 Ανακοινού της δερατικό μεταβολίτη του μπιτικότητα 4.5 Ανακοινού μπιτικότητα 4.5 Ανακοινού
φυρεική φικρεί να χραγηγήθεί διαμέσου κε πρόγραμμα, υπήρξαν ενέα περιπτώεις τι τις οπιοιες δεν συσγετιστικές με σιβαρή το δράσεις σχεπιζόμενες με την έγγυση θταν ες αντιβούσεις σχεπιζόμενες με λιπιονωμα περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες με περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες από περιλαμβαίσεις με πομέρεις σχεπιζόμενες από περιλαμβαίσεις σχεπιζόμενες περιλαμβαίσεις περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστε περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου περιλαμβαίστου	υγουκης ή περφεριατίς φέλερα. Στο Αλινιά υγουκης ή περφεριατίς φέλερα. Στο Αλινιά στο Αλινιά (χαίας εξάγκεση ή νέκρεση. Αντη- γίνεται τυχεία έγχυση ξεόν ανα η ή νέκρεση. Αντη- γίνεται τυχεία έγχυση έχουν αναφερθεί οξεί- ξε εγχύσες. Στα αναφερθεί τα συμπτώματα βίος και στο φέρισγα ή γέκαι η υπόταση. Αντά (θούν με την εφαρμαγή έγχυσης δάρκειας 1 α υαφορούν τη χρήση του Μίγοσει σε συνδυα- τιαρόγκρου 4.5. Οσον αφορά άλλες ανθρα- δροίο αναμικήστικής ακτυνοβολίας μπορεί να εία στο παρελάδι Η αποτελεσματικόπητα και κή θεραπεία του καρκίνου του μαστού δεν νών διαφορού στην στική κατανομή μεταξύ μποτελιά το Αλιληλεπιδράσεις με άλλα α «λληλεπιδράσης Δεν έχουν διεξαχθεί ειδι- ποριόνταν με το Μίγοσει Το Μίγοσει έναι πιγα και του μεταβολίτη της, πρό δοδρουβικίνη στον αναμική της διακτική το Αλιληλεπιδράσεις με άλλα στική το Αλιληλεπιδράσεις με τη συμβατική γινα και του μεταβολίτη της, πρό δοδρουβικίνη στον αναμική της διακτική το Αλιληλεπιδράσεις του το Αλιληλεπιδράσεις με τη δοδρουβικίνη τόνι αναμική το Αλιληλεπιδράσεις το Αλιληλεπιδράσεις με τη δοδρουβικίνη τών σχετικά με την επίδραση του Μίγοσει έναι πρό το Ανιληλεπιδράσεις γινα της το Ανιληλεπιδράσεις γινα το Ανιληλική το Ανιληλική το Ανιλημό γινα το Ανιληλεπιδράσεις γινα το

	Όλοι οι Βαθμοί	Βαθμοί ≥ 3			
Λοιμώξεις και παρασιτώσεις					
Ουδετεροπενικός πυρετός	Πολύ συχνές	Πολύ συχνές			
Λοιμώξεις	Πολύ συχνές	Συχνές			
Έρπητας ζωστήρας	Όχι συχνές	Όχι συχνές			
Σήψη	Όχι συχνές	Όχι συχνές			
Λοίμωξη της θέσης ένεσης	Όχι συχνές	Μη γνωστές			
Διαταραχές του αιμοποιητικού και του λεμφικού συστήματος					

Ουδετεροπενία	Πολύ συχνές	Πολύ συχνές
Θρομβοπενία	Πολύ συχνές	Πολύ συχνές
Αναιμία	Πολύ συχνές	Πολύ συχνές
Λευκοπενία	Πολύ συχνές	Πολύ συχνές
Λεμφοπενία	Συχνές	Συχνές
Πανκυτταροπενία	Συχνές	Όχι συχνές
Ουδετεροπενική σήψη	Όχι συχνές	Όχι συχνές
Πορφύρα	Όχι συχνές	Όχι συχνές
Διαταραχές του μεταβολισμού και της		
Ανορεξία	Πολύ συχνές	Πολύ συχνές
Αφυδάτωση	Συχνές	Πολύ συχνές
Υποκαλιαιμία	Συχνές	Όχι συχνές
Υπεργλυκαιμία	Όχι συχνές	Όχι συχνές
Ψυχιατρικές διαταραχές	Ou gravio	Mnagagión
Διέγερση Διαταραχές του νευρικού συστήματος	Όχι συχνές	Μη γνωστές
Αϋπνία	Συχνές	Όχι συχνές
Μη φυσιολογικό βάδισμα	Όχι συχνές	Όχι συχνές
Δυσφωνία	Όχι συχνές	Μη γνωστές
Υπνηλία	Όχι συχνές	Μη γνωστές
Καρδιακές διαταραχές	Ολισολίνες	Ινιι γνωστες
Αρρυθμία	Συχνές	Όχι συχνές
Καρδιομυοπάθεια	Συχνές	Συχνές
Συμφορητική καρδιακή ανεπάρκεια	Συχνές	Συχνές
Περικαρδιακή συλλογή	Όχι συχνές	Όχι συχνές
Αγγειακές διαταραχές	1 - 1 - 1	1 - 1 - 1 - 1
Εξάψεις	Συχνές	Όχι συχνές
Υπόταση	Όχι συχνές	Όχι συχνές
Διαταραχές του αναπνευστικού συστή		
Θωρακικό άλγος	Συχνές	Όχι συχνές
Δύστινοια	Συχνές	Όχι συχνές
Επίσταξη	Συχνές	Όχι συχνές
Αιμότιτυση	Όχι συχνές	Μη γνωστές
Φαρυγγίτιδα	Όχι συχνές	Μη γνωστές
Υπεζωκοτική συλλογή	Όχι συχνές	Όχι συχνές
Πνευμονίτιδα	Όχι συχνές	Όχι συχνές
Διαταραχές του γαστρεντερικού		
Ναυτία/έμετος	Πολύ συχνές	Πολύ συχνές
Στοματίτιδα/ βλεννογονίτιδα	Πολύ συχνές	Συχνές
Διάρροια	Πολύ συχνές	Συχνές
Δυσκοιλιότητα	Συχνές	Όχι συχνές
Οισοφαγίτιδα	Συχνές	Όχι συχνές
Γαστρικό έλκος	Όχι συχνές	Όχι συχνές
Διαταραχές του ήπατος και των χοληφ Αυξημένες ηπατικές τρανσαμινάσες	Συχνές	Όχι συχνές
	Όχι συχνές	Όχι συχνές
Αυξημένη αλκαλική φωσφατάση Ίκτερος	Όχι συχνές	
Αυξημένη χολερυθρίνη ορού	υχι συχνες	
Διαταραχές του δέρματος και του υπο		Όχι συχνές Μη γγγγατές
Αλωπεκία	Όχι συχνές	Μη γνωστές
	Όχι συχνές δόριου ιστού	Μη γνωστές
	Όχι συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές	Μη γνωστές Συχνές
Εξάνθημα	Όχι συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων	Όχι συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κνησμός	Όχι συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Όχι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κνησμός Θυλακίτιδα	Όχι συχνές 5όριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κνησμός Θυλακίτιδα Ξηροδερμία	Οχι συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Οχι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Μη γνωστές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κνησμός Θυλακίπδα Ξηροδερμία Διαταραχές του μυσσκελετικού συστή	Οχι συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Ιστος, των οστών και του συνδ	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Έχι συχνές Επικού ιστού
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κνησμός Θυλακίτιδα Ξηροδερμία	Οχι συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Οχι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Μη γνωστές
Εξάνθημα Διαταροχή ονύχων Κινησμός Θυλακτιδα Ξηροδερμία Διαταροχές του μυσσκελετικού συστή Οσφυλγία Μιωλγία Μιωλγία	Τοχ συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Μη γνωστές Επικού ιστού Οχι συχνές
Εξάνθημα Διαταροχή ονύχων Κινησμός Θυλακτιδα Ξηροδερμία Διαταροχές του μυσσκελετικού συστή Οσφυλγία Μιωλγία Μιωλγία	Τοχ συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Τοχι συχνές Μη γνωστές Επικού ιστού Όχι συχνές Οχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κνησμός Θυλακτικόα Ξηροδερμία Διαταραχές του μυσοκελετικού συστή Οσφυαλγία Μυλιγία	Τοχ συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κινησμός Θυλακτίπδα Ξηροδερμία Διαταραχές του μυσοκελετικού συστή Οσφυλγία Μιωλγία Μιωλγία Διαταραχές των νεφρών και των ουρι Αμμορραγική κυπτίπδα Ολγνομία	Τοχ συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Συχνές Συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Το συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κινησμός Θυλοικτίδα Ξηροδερμία Διατοραχές του μυσοκελετικού συστή Οσφαλγία Μυκή οδυσμία Διατοραχές των νεφρών και των ουρι Αμιοροραγική κυστίδιδ	Τοχ συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Συχνές Συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Μη γνωστές Όχι συχνές Όχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κινησμός Θυλακτίπδα Ξηροδερμία Διαταραχές του μυσοκελετικού συστή Οσφυλγία Μιωλγία Μιωλγία Διαταραχές των νεφρών και των ουρι Αμμορραγική κυπτίπδα Ολγνομία	Όχι συχνές όριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Συχνές Όχι συχνές Συχνές Όχι συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Όχι συχνές Συχνές Όχι συχνές Το κου συχνές Το κου συχνές Το κου συχνές Το κου συχνές Το κού συχνές Το κού συχνές Το κού συχνές Πολύ συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Οχι συχνές Συχι συχνές Συχι συχνές Συχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κινησμός Θυλακτίπδα Ξηροδερμία Διαταραχής του μυσοκελετικού συστή Οσφιαλγία Μιμαλγία Μιμαλγία Μιμαλγία Αμιτοραχές των νεφρών και των ουρι Αμιτοραγια κυιτικού Ολγγομία Γενικές διαταραχές και καταστάσεις τι Εεσοθένιση Κάπωση Πυρετός	Τοχ συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Τοχι συχνές Τολι συχνές Τολι συχνές Τολι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Οχι συχνές Οχι συχνές Όχι συχνές Όχι συχνές Το συχνές Το συχνές Μη γνωστές επικού ιστού Το χι συχνές Οχι συχνές Το συχνές Συχνές
Εξάνθημα Διαταροχή ονύχων Κνησμός Θυλακτίδα Ξηροδερμία Διαταροχή του μυσοκελετικού συστή Οσφυαλγία Μυσλγία Μυσλγία Μυσλγία Αμιοροχική και των συρι Αμιοροχική και των συρι Αμιοροχική και των συρι Εξασθενιση/Κόπωση Πυρετός Ανογος Ανογος Αλγος	Τοχι συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Το δοδύ χορήγησης Πολύ συχνές Πολύ συχνές Πολύ συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Οχι συχνές Συχνές Συχνές Συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κινησιώς Θυλακτίδα Ξηροδερμία Διαταραχές του μυσοκελετικού συστή Οσφυλγία Μυσιλγία Μυσιλγία Μυσιλγία Αμιορραγική και των συρι Αμιορραγική κυστίτιδα Ολγουρία Γενικές διαταραχές και καταστάσεις τι Εξασθένιση Κάπωση Πυρετάς Αλγος Ρίγη	Οχι συχνές όριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Συχνές Οχι συχνές Συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Πολι συχνές Πολι συχνές Πολι συχνές Πολι συχνές Πολι συχνές Πολι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Οχι συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Οχι συχνές
Εξονθημα Διατοροχή ονύχων Κινησμός Θυλακτιδα Ξηροδερμία Διατοροχές του μυσοκελετικού συστή Οσφυαλγία Μιωλγία Μιωλγία Μιωλγία Διατοροχές του νεφρών και των συρι Αμιορογική κυτιτίδα Ολιγουρία Γενικές διατοροχές και καταστάσεις τι Εξουθένιση Κάπωση Πριμετός Αλγος Ρίγη Ζάλη	Τοχ συχνές δόριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Τοχι συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Τοχι συχνές Τολι συχνές Τολι συχνές Πολι συχνές Πολι συχνές Πολι συχνές Πολι συχνές Τολι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Οχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κνησμός Θυλακίπδα Ξηροδερμία Διαταραχές του μυσοκελετικού συστή Οσφυαλγία Μυσιγία Μυσιγία Μυσιγία Αμιορογική κυπτών και των συρί Αμιορογική κυπτώτο Γενικές διαταραχές και καταστάσεις τι Εξασθέκιση Κόπωση Πυμετώς Αλγος Ρίγη Ζάλη Κεφιλολίγία	Όχι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Οχι συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Οχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κνησιώς Θυλακτίδα Ξηροδερμία Διαταραχές του μυσοκελετικού συστή Οσφυαλγία Μυσλγία Μυσλγία Μυσλγία Αμποραγκή κυστίπδα Ολγουρία Γενικές διαταραχές και καταστάσεις τι Εξασθένιση Κόπωση Πυρετός Αλγος Ρίγη Ζάλη Κεφαλαλγία Απώλεια βάρους	Οχι συχνές όριου ιστού Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Πολύ συχνές Πολύ συχνές Πολύ συχνές Πολύ συχνές Πολύ συχνές Πολύ συχνές Συχνές Συχνές Συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Οχι συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Οχι συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Οχι συχνές
Εξάνθημα Διαταραχή ονύχων Κνησμός Θυλακτίπδα Ξηροδερμία Διαταραχές του μυσοκελετικού συστή Οσφυαλγία Μυσίγια Μυσίγια Αμιορογική και των συρί Αμιορογική και των συρί Αμιορογική και των συρί Εξασθενισή Κόπωση Πυμετώς Αλγος Ρίγη Σάλη Κεφιλολίγία	Όχι συχνές	Μη γνωστές Συχνές Μη γνωστές Οχι συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Συχνές Οχι συχνές

Α.9 Υπερδοσολογία Η οξεία υπερδοσολογία με το Μγοσείε επιδεινώνει τις τοξικές παρενέργειες. Η θεραπεία της οξείας υπερδοσολογίας ηφείει να εσταξείται σε υποστημετικτή οργονίδη
για την αναμενόμενη τοξικότητα και ενδέχεται να περιλαβίνει νοσηλεία, χορήγηση αντιβιοτικάν, μεταγγόρισς αμοιεταλίδη να ια κοικοικτάρου και συμπτυματή θεραπεία βιελνιογοτικάν, μεταγγόρισς αμοιεταλίδη να ια κοικοικτάρου και συμπτυματή θεραπεία βιελνιογοτικάν, μεταγγόρισς αμοιεταλίδη να ια κοικοικτάρου και συμπτυματή θεραπεία βιελνιογοτικάν, εται Απολιαβίναι Απολιαβίναι το Απολιαβίναι Επιδεριστική Επιδεριστική Επιδεριστική
Απόμα Βιελνιογοτίταδις - 7. ΚΑΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΚΥΚΛΟΘΟΡΙΑΣ (Επιδεριστική Θεραπεία βιελνιογογάτο Μεία Απόμα Απόμα Απόμα Επιδεριστική
Απόμα Επιδεριστική το Απόμα Απόμα Επιδεριστική
Απόμα Το Επιδεριστική
Απόμα

Clinical trials in oncology: a comprehensive scientific, ethical, legal and financial overview

George Pentheroudakis¹, Ilias Kotteas¹, Dimitris Mavroudis², Epameinondas Samantas³, Gerasimos Aravantinos³, Nikos Maniadakis⁴, Eleni Efstathiou⁵, Dimitrios Pectasides⁵

Oncology Clinic, Ioannina, Greece

²University Hospital of Crete
Pathology–Oncology Clinic,
University of Crete Department
of Medicine, Crete, Greece

³"Agioi Anargyroi" Hospital Oncology
Clinic, Athens, Greece

⁴National School of Public Health.

⁵University of Athens School of Medicine,

¹University Hospital of Ioannina

Correspondence:
George Pentheroudakis,
University Hospital of Ioannina
Oncology Clinic,
Ioannina, Greece,
e-mail: gpenther@otenet.gr

Athens. Greece

Athens, Greece

Key words: clinical trials; ethics; finance; patient rights.

INTRODUCTION

In the field of Oncology, progress, development and changes in scientific knowledge occur at a staggering pace.

In its entirety, new knowledge stems from preclinical (laboratory) and clinical research. Clinical research, in turn, is based on clinical trials that are inevitably performed on humans -both patients and healthy volunteers.

This paper shall attempt to stipulate that scientifically sound clinical research, as is currently conducted on the basis of rules and multiple safeguards, yields significant benefits for participating patients; potential benefit for future patients; and has an additional positive impact on researchers, society, health systems and the State.

Why clinical research is scientifically necessary in Oncology

It is a well-accepted maxim that clinical trials are the single most important parameter of medical research, directly resulting in treatment benefits for cancer patients and the community alike. In their vast majority, contemporary treatments are the outcome of knowledge derived from clinical trials. However, a mere 5% of patients with malignancies participate in clinical trials. Most patients that do not, are either unaware of what clinical trials are or were not offered the option. Today, one in three patients with malignancies is cured, whereas the remaining two die as a result of the disease. So, there is no question as to the need for new pharmaceutical substances that will promote effectiveness and safety, as well as contribute to treatment individualisation [1].

Preclinical research offers data related to the effect of a pharmaceutical substance when tested *in vitro* and proffers indications as to its effectiveness, but no evidence as to its efficacy on and safety for humans.

Using in vivo experiments, preclinical research may predict the efficacy of a new drug in a more reliable way, but still does not substantiate its effectiveness in humans; on the contrary, clinical trials often compare an established treatment with an innovative and more promising one, aiming at proving the latter to be superior or equal to the former, as far as effectiveness and/or safety is concerned. In this decade, clinical trials are also aimed at improving tailor-made treatments for each oncology patient. Through clinical trials, patients themselves assume an active role in their health management. It should also be stressed that, in this way patients receive additional benefits, since they are granted access to new treatment options that might prolong their survival, before they are made available to the wide public, or by their insurance fund. They are given a chance to contribute to medical research, are mandatorily insured against direct damage to their health as well as against medical errors [2].

Clinical research general supervision and conditions

There are well-established international guidelines to ensure that clinical trials are carried out in a way that is effective, unimpeachable and predominantly safe for its participants. The chief researchers are responsible for effectively and safely executing clinical trials. They are also responsible for designing the trial and authoring the relevant research protocol. The clinical trial protocol states in detail all existing trial data, rationale, aims, design and relevant procedures. The scientific board of the institution that will host the trial decides on its approval. According to each country's legislation, additional approval may be required by the competent Drug Authority and/or Ethics Committee. National Drug Authorities oversee the trials and are responsible for approving a pharmaceutical agent or a medical intervention as a therapeutic procedure with specific indications.

The majority of trials in which new drugs or administration strategies are tested and that are expected to change current clinical practice are designed by researchers in close collaboration with the competent regulatory authorities, ultimately responsible for final licensing (FDA and EMEA).

Clinical trials must be held at specialised centres with ample experience in the field of clinical research. It is equally necessary for the staff to have adequate clinical practice training. Research group members participating in any trial stage or procedure must be acknowledged and mentioned in all pertinent trial files by name and full disclosure of their duties and responsibilities.

All trial data files must be made available for review by the competent authorities. Patient records must be fully updated in real time, regarding patient participation, their clinical status and must remain accessible over a 10-year period. Original patient informed consent forms must be filed, bearing the signature of the patients themselves or their proxies [3, 4].

Clinical trial phases

There are three main phases in the clinical development of a pharmaceutical product prior to submitting data for approval by the competent authorities: Phase I, II and III clinical trials, while after the drug enters the market, Phase IV (post marketing) trials are conducted.

Phase I: These trials focus on how experimental drugs or treatments are tolerated, aiming at determining the maximum safe dose. Secondary goals of such trials include the collection of data indicative of drug effectiveness on specific pernicious diseases.

Phase II: Phase II trials investigate initial data concerning the effectiveness and safety of the proposed treatment. They may or may not be comparative and are conducted at one or more research centres. They may be the result of an individual researcher's initiative, that of the academic community or part of a pharmaceutical agent's clinical development sponsored by the pharmaceutical company.

Phase III: These are usually multinational, multicentred trials aimed at confirming the therapeutic value of the proposed pharmaceutical agent or combination. They are contrastive studies comparing the new drug or treatment with the until then considered as acceptable or approved "standard of care". Such trials are randomised and typically neither the researchers nor the patients are aware of the treatment administered (double blind studies).

ETHICAL AND LEGAL VIEWS ON THE NECESSITY OF CLINICAL RESEARCH IN ONCOLOGY

All necessary guarantees concerning the ethical entrenchment of Clinical Trials in Oncology have been stipulated in

the revised Declaration of Helsinki (59th World Medical Association General Assembly, Seoul, 2008), as well as in the National Commission for the Protection of Human Subjects of Biomedical Research Belmont Report (1979) and are as follows:

- 1. Potential validity of the null hypothesis on the genuine uncertainty regarding the comparative merits of an experimental over the standard treatment (clinical equipoise).
- 2. Necessity and importance of the clinical trial: The question that the clinical trial attempts to answer must be both an existing and important one for patient outcome.
- 3. The anticipated benefits for patients and the society must not outweigh the risks to which the patients shall be exposed. Potential risks must not be excessive and irrational
- 4. Patient information and written consent on the potential benefits and possible adverse effects from the administration of the agent studied and ways to counter them [3].
- 5. To maintain all scientific methodology rules for conducting scientifically and ethically proper clinical trial.

Specific measures and regulations on the ethical and scientific integrity of clinical trials in Oncology include:

- That the clinical trial must be conceived and designed by top physicians/researchers and other scientists.
- The use of optimal scientific methodology as pertains to clinical trial type, randomisation, balancing prognostic factors, statistical design, power, sample size, monitoring.
- Anonymity of participating patients and availability of their biological material to anyone apart from the attending physicians.
- Clinical trial control/approval by an independent authority at the local or national level regarding its ethical and scientific integrity: Hospital Scientific Boards, National Drug Authority/Clinical Trials Department, National Ethics Committee.
- Conflict of Interest Disclosure Statement/Form for regulating authorities and patient information on clinical trial researcher and related foundation Conflicts of Interest, as defined in the American Association of American Medical Colleges (AAMC) "Policy and Guidelines Related to Conflicts of Interest in Human Subjects Research". Conflicts of Interest are defined as researcher/foundation interests that may affect researcher judgement and participation as well as clinical trial scientific and ethical components. Conflicts of Interest may be of scientific, financial or ethical/religious nature.
- Clinical trial treatment efficacy and patient safety data monitoring by an independent authority (Independent Data and Safety Monitoring Committee -IDSMC): Specifically, the IDSMC may be an internal unit of the academic/cooperative team, composed however by researchers other than those involved in the clinical trial; it may be external; or a different institutional body altogether.

■ Report of adverse effects, both severe (within 24-72 hours) and non-severe, to overseeing bodies and regulating authorities (researcher team, academic/cooperative team scientific committee, clinical trial sponsor, Independent Data and Safety Monitoring Committee, National Drug Authority, National Ethics Committee) and possibility to modify/discontinue the clinical trial according to safety data [5, 6].

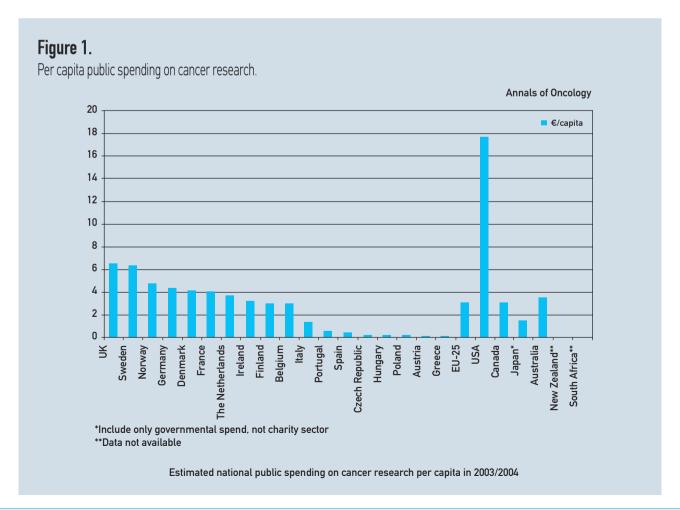
FINANCIAL OVERVIEW OF CLINICAL TRIALS

A significant part of oncology research is funded by the public sector and private organisations. Globally, but mainly in Europe and America, it was estimated that in 2003 this funding amounted to €7 billion, while the research funded by the pharmaceutical industry raised approximately €8 billion. which accounts for 12% of total research costs (about €71 billion). In Europe, the corresponding amounts are €1.4 billion, €3.7 billion and €27 billion, respectively. A large part of research funds that is aimed at the development of new drugs amounts to approximately €2.2-5.4 billion per annum, 27% of which is directed to basic research; 57% to clinical research; and the remaining 16% concerns research conducted during or after their approval. In Greece, the per capita public spending on cancer research is virtually non-

existent, since we generally spend 0.58% of our GDP on research, as compared to an average of 1.7% for other countries (Figure 1). This gap could be covered by the pharmaceutical industry, which -due to the difficulties our country is facing- does not spend amounts comparable to those of other countries or analogous to its sales in Greece. The clinical benefit derived from such spending is indisputable. A typical example is a recent review by researchers at the Karolinska University, Sweden, reporting that a 30% in the reduction of mortality between 1995 and 2003 is a result of new oncology drugs discovered in the framework of clinical trials (Figure 2) [1, 7].

Financial repercussions of clinical research

- Direct cost: it concerns health system expenditure on patient prevention, diagnosis, treatment and rehabilitation at various health system levels. The above corresponds to the direct cost of disease, covered by the public or private insurance funds or by the patients themselves (direct patient costs).
- Indirect cost: it concerns employee productivity loss as a result of decreased efficiency at work; employment reduction; early retirement; and premature death, as a result of the disease.

Clinical benefit from new anti-cancer drugs.

1.05

1.00

0.95

Increase in drug vintage accounts for 30% of the 1995-2003 decline in age-standardized cancer mortality rate

1.995

1.996

1.997

1.998

1.999

1.999

1.000

1.000

2.001

2.002

2.003

Contribution of the increase in cancer drug vintage to the decline in the age-adjusted cancer mortality rate

Immaterial cost: any additional cost, over the sum of direct and indirect costs. It includes emotional and physical pain, as well as the suffering that a disease causes to both patients and their families [8].

Clinical research and drug-treatment cost

In most cases of clinical trials the cost of patient drugs and examinations is covered by the trial sponsors, resulting in significant benefits for health system and social security funds. This is standard operating procedure in Phase I-III, as well as in some Phase IV trials. Consequently, on the one hand patients acquire access to ground-breaking treatments that are not available outside the trials and on the other the health system and social security funds are not burdened with the associated costs. Irrespective of whether the drug cost is covered or not, there are studies to support that, in many cases, patients treated in the framework of clinical trials have a reduced cost. More specifically, an innovative study by the American Association of Cancer Institutes showed the hospitalisation cost of patients treated while participating in a clinical trial was reduced by approximately \$6,000 as compared to that of a matched control patient group treated outside clinical trials [9]. Hospitalisation cost reduction is not always feasible; however, Mayo Clinic studies have shown that even in cases where no reduction in overall patient management cost is achieved, any increase is negligible and most of the time it is offset by clinical benefit.

Clinical research and other financial impacts

A study by the University of Chicago estimated that the financial benefits derived from the increase in life expectancy over the past decades in the US amount to \$2,400 billion

(NIH, 2000). It was also assessed that a 1% reduction in cancer-related deaths results in profits in the region of \$500 billion. Similar results exist for Europe and our country: a study by the London School of Economics showed an average of 30% of economic growth in European countries is due to an increase in life expectancy [10]. Pharmaceutical companies spend €71 billion per year on research, thus supporting employment as well. These funds finance thousands of jobs in the industry itself, as it provides work for researchers of various specialties, analysts, as well as organisation and support staff. At the same time, it creates jobs for numerous scientists and personnel in research study, support and analysis firms. Further, it supports researchers, analysts and administrative staff working in public and private hospitals, universities and laboratories. In these frameworks, there can be a source of competitive advantage, resources and job creation. It should be stressed that the above contribute to better research hospital and laboratory organisation, as well as to upgrading the staff, which is more proficient than the average staff in nonresearch institutions. In addition to promoting science, it has been found that both organisation and care provision in research units are also of a higher standard [11].

CONCLUSION

Based on both international and Greek data, it is a safe and well-documented fact that clinical trials -and clinical research in general- are currently conducted according to universally accepted scientific and ethical rules, aimed at ensuring that patients are respected as personalities and as individuals. Moreover, "proper" clinical research, as currently carried out in an organised manner, chiefly aims at

benefiting the patients taking part therein. Obviously, all new scientific knowledge stemming from clinical research shall be applied (in the form of improved medical technique) on future patients, resulting in better disease outcomes.

It is expected that moral dilemmas and questions arise from the participation of humans in research procedures, but wellestablished strict rules and multiple safeguards combined with the anticipated benefit to be derived for patients as a whole, render research that is carried out according to proper clinical practice morally and legally acceptable and desirable.

Apart from the obvious clinical merits and overall promotion of medical knowledge, it has by now become clear that clinical research results in multiple benefits for the scientific community, society as a whole and health systems, in addition to the financial advantages it offers health systems and the State.

The committee members

- D. Pectasides: Professor. UOA
- D. Mavroudis: Professor, University of Crete
- E. Samantas: Coordinating Director, "Agioi Anargyroi" Oncology Hospital
- G. Aravantinos: Director, "Agioi Anargyroi" Oncology Hospital
- N. Maniadakis: Professor of Public Health Economics
- G. Pentheroudakis: Assistant Professor, University of Ioannina
- E. Efstathiou: Lecturer, UOA

Conflict of interest statement

The authors declare no conflict of interest.

REFERENCES

- Jönsson B and Wilking N. A global comparison regarding patient access to cancer drugs. Ann Oncol 2007; 18 (suppl. 3):iii2-iii7. doi: 10.1093/annonc/mdm096.
- 2. National Institutes of Health. The benefits of medical research and the role of the NIH, 2000. Jemal A, Siegel R, Xu J, Ward E. Cancer Statistics, 2010. CA Cancer J Clin 2010; 60:277-300.
- **3.** Levine RJ. Ethics and regulation of clinical research (2nd ed. 1988). New Haven, CT, Yale University Press.
- **4.** Aaron HJ, Gelband H, editors. Extending Medicare reimbursement in clinical trials. Washington, DC: National Academy Press; 2000. p. 13.
- 5. The Belmont Report: Ethical principles and guidelines for the protection of human subjects of research by the national commission for the protection of human subjects of biomedical and behavioral research (1979).
- 6. Resnik DB. Social benefits of human subject research. J Clin Res Best Practices 2007; 4(11):1-7. Harris J. Scientific research is a moral duty. J Med Ethics 2005; 31:242-8.

- John R and Ross H. The global economic cost of cancer. American Cancer Society and the Livertrong Organization, 2010.
- **8.** Buxton M, Hanney S, Jones T. Estimating the economic value to societies of the impact of health research: a critical review. Bulletin of the World Health Organization 2004 Oct; 82(10):733-739.
- Bennett CL, Stinson TJ, Vogel V, et al. Evaluating the financial impact of clinical trials in oncology: Results from a pilot study from the Association of American Cancer Institutes / Northwestern University Clinical Trials Costs and Charges Project. J Clin Oncol 2000; 18:2805-10.
- **10.** Figueras J, McKee M, Lessof S, Duran A, Menabde N. Health Systems, Health and Wealth: Assessing the case for investing in health systems. Who European Ministerial Conference on Health Systems, Tallin, Estonia, 25-27 June, 2008
- Suhrcke M, McKee M, Sauto Arce R, Tsolova S, Mortensen J. The contribution of health to the economy in the European Union, European Commission, 2005.

Ethical issues regarding the acquisition and control of genetic information*

Stavroula Tsinorema

University of Crete, Greece

Fax: +30 28310 77230,

e-mail: tsinorema@fks.uoc.gr

Correspondence: Stavroula Tsinorema, Centre for Bioethics, Department of Philosophy and Social Studies, University of Crete, University Campus, Rethymno, Crete, 74100 Greece, Tel: +30 697 7524019, +30 28310 77218,

ABSTRACT

Genetic tests for cancer predisposition involve complex issues, not only in terms of expertise and medical potential but also in terms of their moral import on patients or examinees and their families. This paper explores a model of ethical analysis, which aims at the construction of a normative framework within which ethical considerations regarding genetic clinical research, including cancer genetics, can be adequately framed and addressed. It reconsiders and critically assesses the role of fundamental principles in bioethical reasoning, particularly those of respect for personal autonomy, justice, beneficence and nonmaleficence, regarding the acquisition, access and control of genetic information. It investigates their modal structure, on the basis of which it defends an order of priority in cases of conflict between them in actual cases. Reliance on fundamental principles, as the barebones of an adequate moral framework for decision-making, meets hard ethical issues regarding intra-familial dynamics and professional duties, while it also facilitates choices in research settings.

Key words: bioethics; genetic information; data protection; genetic privacy; patient autonomy; informed consent; justice; beneficence; nonmaleficence.

Rapid advances in genetics have led to the development of new diagnostic tools, which make it possible to predict the future occurrence of monogenetic diseases or to detect increased susceptibilities to the future development of more complex diseases, such as breast cancer. Genetic tests can be employed to establish probabilities of the occurrence and course of a disease, while the predictive and diagnostic value of the information they provide has been substantially increasing for a number of diseases. Apart from questions regarding their medical potential, the collection and management of genetic data raise a number of ethical, legal, social and public policy issues. The latter require normative analysis, which aims at the clarification and justification of evaluative criteria forming a framework for practical decision-making. Normative inquiry is complex and involves, firstly, an analysis of the diverse ways in which a genetic approach to disease may affect people individually; within their families; and in their social and working spheres. Secondly, it involves the development of a framework of ethical norms for decisionmaking, which brings out the ethical and professional responsibilities of clinicians as well as those of other agents who may be directly or indirectly interested in sharing it (other potentially concerned individuals, private or public sector employers, insurance companies, the police, etc). In normative analysis, we must always bear in mind that biology or genetics alone do not determine the social outcome.

A preliminary distinction needs to be made: Genetic knowledge, considered in the abstract, may be taken to refer to claims about the nature and effects of genetic variation. about the respective contributions of genes and the environment to specific outcomes and about the clinical effects of specific genetic variations. What is of particular ethical concern is not genetic knowledge in the abstract, but genetic knowledge individuated, associated with genetic data pertaining to particular identifiable persons, what is usually described as "genetic information". While genetic knowledge is impersonal, genetic information about individuals is commonly viewed as personal and, in addition, as medical information. This characterization, however, needs to be further qualified. Genetic information is a rather atypical kind of medical information. Unlike the latter, which is normally thought of as intimate rather than publicly available, as current than predictive and as individual rather than shared by a group, a good deal of genetic information is public rather than intimate and not at all medical (e.g. one's skin colour) [1].

As genetic data possess certain idiosyncratic features and characteristically distinguish the data subject from other individuals, there are growing concerns that the information they furnish could become a new tool of discrimination. Concerns are often expressed that gene tests and genetic profiling could be used to keep data subjects deemed at genetic risk of certain diseases banned from getting jobs or health insurance. Additional concerns arise regarding storage of genetic material in biobanks for research. As this kind of research flourishes on the sharing of samples and information, it poses prominent ethical questions: Are there ethical barriers to the sharing of biological resources? How does the advent of large-scale biobanking alter the ways in which ethical issues about genetic data are addressed?

In the light of increasing complexities, it is imperative to approach genetic research and its clinical aspects from a robust ethical perspective, in order to identify core ethical issues emerging, and to draw conclusions regarding the construction of a normative framework, which may also provide directions for certain policy decisions. Moral analysis is part of formulating appropriate policies.

THE CHARACTER OF GENETIC INFORMATION. GENETIC IDENTITY AND "EXCEPTIONALISM"

Inherited genetic traits are part of a person's biological constitution and persist for life. Are they part of one's personal identity and should they, therefore, be treated in a special way? Should genetic information, obtained through genetic testing or genetic screening, be viewed as unique and exceptional, quite unlike other medical or personal information?

Genetic information is commonly seen as sensitive, intimate and strictly personal. However, in the light of an increasing understanding of our genetic make-up, the danger is to fail to recognise the scope and limitation of genetic information as regards the shape of one's identity. While geneticists and medical practitioners clearly state that genes are not the complete story of a human being, the increasing advances in genetic knowledge have given birth to an erroneous social stereotype. The threatening moral hazard in this context is that persons may be categorised on the basis of their genes, and suffer various forms of discrimination. The danger is that increasing reliance on genetics may lead to all sorts of convictions regarding things that are completely out of our control (our genes) to the exclusion of what is within our control, namely, the capacity to adopt and overcome limitations which have been placed upon us by biology.

If the claim is that genes are somehow distinctively the basis of one's identity, this is clearly false. Genetic constitution is not sufficient to specify one's identity, as the case of identical twins indicates. The same genetic make-up does not result

in the same personality. The phrase "genetic identity" is misleading, as it suggests that information about one's lineage and origins will of itself contribute to one's identity or sense of personal identity [2]. This claim does not stand to critical scrutiny. It is imperative that we address society's tendency to oversimplify and exaggerate complex scientific information and adopt analogous unjustified attitudes towards it. Together with robust ethical thinking, what is needed is rigorous public debate and education about the meaning and scope of genetics.

"Genetic exceptionalism" is an over-exaggeration, loaded with unargued metaphysical assumptions. As a general claim about the distinctiveness of genetic information, it is based on controversial, reductive and essentialist, conceptions of genetic identity ("we are our genes", "our genes are us") and presupposes a false methodological claim -that of genetic determinism- which may unjustifiably undermine and distort our very appreciation of moral agency.

Yet, even though genetic exceptionalism is untenable as a general hypothesis, genetic data provide a particularly rich and challenging example of the real ethical challenges that emerge as a result of vital biomedical advances. In the light of immense biotechnological developments regarding the management of genetic information, most profoundly the complex ways in which such information may be collected, used or disclosed, stored or disseminated, its handling offers a paradigm case for a re-examination of, and reflection on, the very character and future of health care ethics and biomedical ethics. Genetic information does seem to raise some issues of special ethical significance.

PROPER USE AND MISUSE - THE NORMATIVE FRAMEWORK

Questions regarding the acquisition, use and control of diagnostic or predictive health information concern the medical potential of such information (in predicting and managing risk predispositions), its ethical evaluation, as well as the legal and regulatory limitations of its use. Arriving at an adequate and sustainable clinical decision requires taking into account diverse considerations, including scientific and medical background, a constantly renewed call for evidence, clinical validity (how well the tests results detect or predict the associated disorder), clinical utility (whether there are preventive measures or therapies that can be adopted to eliminate, reduce or defer the risk of associated disease), psychological and social impact. The mixture of prospective benefits and harms associated with acquiring and using genetic information, both for the individual concerned and family members, calls for robust ethical reasoning as an indispensable parameter in decision-making. A framework needs to be explored for distinguishing morally permissible use from misuse

Ethical debates concerning the distinction of proper from improper use of medical data, as well as the participation of

individuals in clinical tests, have a long history. Among the ethical principles invoked are the protection of autonomy, justice, beneficence ("doing good") and nonmaleficence ("not doing harm", the no-harm principle) [3]. Respect for autonomy has been treated as the cardinal ethical principle of health care ethics. In its minimal version, it amounts to the claim that it is ethically unacceptable to impose medical decisions on patients or test subjects. As soon as the relevant facts have been presented, it is the patient or the examinee who carries out the decision for a medical act. The practice of medicine should be non-directive and nonpaternalistic. The subject concerned should make a rational decision in the light of information concerning medical facts. which health professionals have a duty to provide. The principle of individual autonomy supports the more specific principle of informed consent. The latter has been most widely acknowledged in bioethics discourse applying to clinical research and health care.

However, obtaining data about the presence or absence of specific genetic variations and genetic risks for disease may raise distinctive ethical problems. They characteristically relate to the dual nature of genetic information. On the one hand, it is intensely personal, relating to a person's very biological endowment as an individual. It ought, therefore, to be treated with the greatest respect and sensitivity as private and confidential, not to be disseminated or transmitted to others without the subject's consent. On the other hand, genetic information, by its very nature, pertains to more than one individual; it is familiar. All subjects share their genes with members of their biological family, so that in discovering something about an individual, one may discover something about her relatives, too, and possibly something they do not know about themselves. When subjects taking genetic tests are revealed genetic risks, such as the risk for inheriting mutations in BRCA1 or BRCA2, they can infer that these risks may concern some of their relatives, too. Disclosing information may be ethically problematic just as not disclosing it may be.

If a subject obtains crucial genetic information that is also important for, say, her brother, does she have an obligation to share it with him? Or, conversely, a right not to share it? As it pertains to him too, does he have a right to insist that she seeks his prior consent, or that his refusal to consent should have to restrict or compromise her right to seek this genetic information about herself? Do relatives have a right to limit each others' personal rights to privacy? Discussions turn on the criteria according to which it could be right to disclose information and those of choice in relation to having the tests.

Morally permissible predictive, diagnostic or therapeutic uses of genetic information may be direct, involving the data subject herself, or, in carefully spelt out circumstances, her relatives, but also indirect, in that they may be involved in medical education or clinical research. Particularly, with the establishment of clinical-genomic and biobank research,

with increasing capability of assemblage, storage and use of genetic data at a mass scale, further issues arise. They raise ethical dilemmas, which challenge currently accepted individualistic conceptions of personal autonomy, privacy and informed consent as the ethical milestones in reasoning about action in genetic research and its clinical applications. They have, thus, led to a continuous reviewing and reassessment of the applicability of existing ethical provisions and guidelines and the concomitant legislative responses.

The construction of an appropriate moral framework for decision-making needs to start with an analysis and understanding of constitutive features of the structure of moral agency. Moral requirements are directed towards agents, aim at shaping action and require justification by reasons. Moral ascription presupposes that we are separate beings, whose actions and interactions are mediated by a process of practical reasoning. If such beings are to act at all, each must have some space of action. The conditions of each other's agency must be respected. The fundamental moral insight, in normative analysis, is that the relationship between agents is determined by the reciprocal recognition of each other as a person -that is as an autonomous subject capable of self-determining action, who thereby requires respect for the conditions of such action. The core moral axiom is the universal respect for each other's agency, conceptualised as a person's unconditional worth or human dignity. We, thereby, start practical moral deliberation by rejecting those principles that cannot guide the action of all agents, that is, that cannot be principles for all. Fundamental principles follow from the above insight, which ground moral obligations and counterpart rights. The indispensable methodological move, therefore, in developing the appropriate moral framework regarding the use of genetic information, is to determine how it fits within the broader ethical perspective of respect for personality and the fundamental principles derived from it.

THE GROUNDING PRINCIPLES

Fundamental rights of personality. Respect of autonomy, informed consent

Respect for human dignity forms the milestone of our ethical and legal obligations and the starting point of our reasoning for the justification of any particular moral and legal judgements and practices. It is undergirded by the inviolable "intrinsic value" of human beings, it presupposes their freedom (autonomy) and it includes the equality of all human beings, as a matter of principle. The moral obligation of treating a human being as an "end-in-itself" [4] follows necessarily. This means that under no circumstances should a human being be treated as a mere means or instrument for the achievement of any other ends. Human beings, *qua* persons, deserve respect in their individuality. Their physical and psychological integrity ought to be protected by all means. What follows from this is that human subjects cannot be merely reduced to their genetic

traits, nor can they be submitted to discrimination on the basis of their genetic endowment. Fundamental rights of personality constrain every kind of biomedical research and its clinical applications, involving human subjects. The principle of respect for human dignity rules out, *ab initio*, any and every form of exploitation, deception or coercion of a human being, in all contexts. For instance, requesting the consent of a test-subject, after she has been deceived or coerced, violates her autonomy as a person. It constitutes a case of heteronomy and is ethically (and legally) absolutely impermissible.

The core of the fundamental principle of respect for human dignity is the self-determination of a human being. The principle of self-determination (autonomy) forms the inviolable normative point of reference regarding the moral (and legal) assessment of new medical technologies and their use in medical genetics. Autonomy implies that an individual should decide for herself whether to consent to, or dissent from, actions which affect her body, or concern matters which affect her personal sphere of life. It encompasses one's right to decide on the use that one's personal data will be subjected to. Personal autonomy shapes the right of an individual to raise questions about her genetic endowment, including her risk factors, but also to keep confidential sensitive information derived from it, like, for instance, the fact that she carries a mutation that poses high probability of cancerogenesis.

Crucial normative issues pertain to the protection of examinees and patient-subjects from unrestricted and uncontrolled use of their genetic data, as the latter bear information which could touch on the very core of their moral personality in particularly sensitive ways. To the extent that diagnosis, therapy, medical research or education are based on personal data and samples, such practices affect the very core of human autonomy and fundamental rights of personality. The principle of autonomy requires that genetic data should not be collected or used without the prior consent of the data subject, which in turn presupposes her complete information (informed consent).

Furthermore, the knowledge that someone is at risk of developing a serious illness in the future may be psychologically burdensome, generate immense stress and become a source of social stigmatisation and discrimination. Therefore, no one should have such information forced upon oneself against one's will. Protection of the right to self-determination, in this case, entails a right to remain ignorant of one's genetic status (a right to not know). Any claim of a right to not know is, however, complex, in a context where information does not merely pertain to the individual but has implications for other family members as well.

The principle of justice requires informing relatives who are at risk of inheriting the same predisposing factor. A woman with a strong personal and family history of breast or ovarian cancer faces an obligation to provide useful information to her daughter or sister or other relative at risk of inheriting

the same predisposing mutation, as a matter of beneficence and justice. But the latter requirement follows derivatively from the individual's autonomy and right to self-determination. When a person, who has learned of a mutation, expresses disinclination to advise siblings or other relatives who are clearly at risk, subtle moral dilemmas arise. The tension between the rights and interests of the individual, in claiming control of her genetic information, and those of others at-risk, in requiring access to it, may be severe. However, there must be sufficiently compelling reasons to justify the demand of the individual's responsibility to share it [5]. The right to self-determination is overriding and any restriction on it requires robust moral justification.

Overall, it is morally important to ensure that information is not obtained or handled without appropriate consent. The performance of all medical examinations must always be subject to the examinee's consent. Respect for autonomy through informed consent, the examinee's right to informational self-determination, should be safeguarded as far as possible, even in relation to future and currently not clearly defined uses.

But the principle of informed consent cannot be treated as the ultimate or sole principle in decision-making. By itself, it furnishes limited justification for ethical choice, and may furnish even less as new information technologies are used, on an increasing scale, to store and handle genetic data. The central weakness of relying exclusively or primarily on formalized informed consent procedures for ethical justification of certain medical acts is that consent is "referentially opaque" [6]. That is, it is given to specific propositions describing limited aspects of a given situation and does not transfer even to closely related propositions regarding future consequences. Informed consent requirements play their part adequately within a wider net of ethical requirements that determine obligations and rights in scientific and clinical practice. It is important not to lay too much stress on exaggerated, idealised, notions of "fully" informed consent and to take into account the vulnerabilities and specificities of those required to provide their consent, given the complexity of the testing itself, as well as the delicate nature of communicating to them results which are technically complex and anxiety-provoking.

Gathering genetic data in databases creates additional challenges for ethical justification that relies primarily or exclusively on informed consent procedures. This is not because genetic information is somewhat intrinsically exceptional, but because advances in genetic information technologies make it feasible to gather, store and disseminate massive quantities of subtle information in ways which exceed individuals' best efforts and abilities to understand what is at stake, or to give genuinely informed consent or dissent. Regarding future use for scientific research purposes, primarily, the anonymity of data-subjects should be preserved, and the transfer of information in ways which could reveal the subject's personal data, which she

has a right to keep private or to make public when she decides as appropriate, should be strictly forbidden.

Put in a nutshell, the practices of informed consent, however important, may not suffice to secure protection, and they should be constantly scrutinised and revised [7]. In the light of increasing complexities regarding storage and dissemination of massive amounts of information, other ways of safeguarding full protection of patients, data-subjects and relatives than individualised formal consent procedures need to be, additionally, sought. Particularly regarding future use, prior consent is difficult to be obtained, while, on the other hand, seeking case-by-case consent procedures in any future use may be extremely unrealistic. Onora O'Neill [8] has argued convincingly that informed consent needs itself to be analysed as including two distinct stages: i.e. public consent to systems for collecting, storing, using and disclosing genetic data, such as biobanks; and individual consent to particular acts of collecting, storing, using and disclosing genetic data about individuals. The establishment of background institutions that secure moral standards in medical and scientific practice can provide a safeguard for the particular procedures for which individual consent is sought. Trustworthy institutions are of vast importance.

Confidentiality and genetic privacy

Norms of professional confidentiality and personal privacy stem from the principle of respect for personal autonomy. They are significant since genetic results are directly related to one's characteristic biological endowment and may generate information which touches on the very nature of one's moral personality, in particularly sensitive ways. They are important in health care, medical research but also in contexts of employment or insurance coverage so as to prevent discrimination. These rules require that an individual's genetic information should not be disclosed to third parties. Respecting the privacy of information and securing confidentiality instantiate the ethical principles of respect for persons, their autonomy and their fundamental rights.

At the same time, implications for family members should be taken into account: Genetic information concerns the individual and her future health, but is also significant to family members. A genetic diagnosis/prediction never has implications solely for the examinee, but reflects disease probability and risk factors in other biological relatives. The results of gene testing, including molecular testing in search for mutations, may lead to different reactions among different family members, and some may not wish to have such information. Significantly, genetic testing of clinically healthy relatives may disclose predisposition to disease which may lead to changes in quality of life. Medical professionals, thus, have to cope with further responsibilities if the rights and interests of others, especially biological relatives, are at stake.

In some rare situations, in which the protection of other persons is at stake, a "duty to warn" is also in force. This has been interpreted as a duty to act in prevention of foreseeable harm or injury. But this is a fuzzy area of ethical decisionmaking. Disclosure against the examinee's will may violate confidentiality rules and discourage individuals from taking the tests. Above all, individuals should be responsible for the dissemination of their own medical information and should be encouraged to do so by the medical staff, on the basis of principles of beneficence, justice and solidarity. However, in cases where individuals resist sharing important information for the health and welfare of others, the physician may be liable to warn the at-risk individuals in specified circumstances -e.g. when serious foreseeable harm is highly likely to occur or disease is preventable or treatable. But the harm due to failure of disclosure should outweigh the harm that may be caused by disclosure.

It must be emphasised that the obligation to warn should be applied with extreme caution, however, for breach of medical confidentiality may have a detrimental effect on the trust placed on genetic counsellors and health care professionals by the individuals concerned. The latter may refuse to seek referral to genetics services altogether, if they deem them untrustworthy, or might provide misleading information about their family history that would obscure the interpretation of their genetic situation.

Deciding what to do in relation to genetic predispositions made available through genetic tests requires close examination of the true as opposed to the feared likelihood that symptoms will develop as well as the subtle weighing of the interests of the individual concerned, other family members and concerned third parties. In such contexts, it is of vital importance for clinicians to discuss with prospective examinees the potential adverse psychological and social consequences of testing, so that they can reach adequately informed decisions whether or not to proceed with testing.

Due to the complexities involved, including the far-reaching implications of test results for both the applicant and her family, genetic counselling is imperative and an integral part of the genetic testing process (pre-test as well as post-test counselling). Particularly, this should be the case as predictive genetic testing, such as that for cancer predisposition genes presents an important psychological challenge. Some people use the information to become proactive, others find the risk revealed frightening, and serious psychological consequences may result, such as anxiety or depression. The importance of pre-test counselling can hardly be exaggerated.

Justice, non-discrimination, non-stigmatisation

Principles of justice are associated with considerations as to whether an individual is treated fairly and equitably. They are vindicated by appealing to a demand of rejecting principles which undermine the exercise of agency and of causing injury or harm, that cannot be universally adhered to, i.e. that cannot be principles for all. They stem from the equal worth of all human beings *qua* persons.

Justice requires that there should be equality of access to genetic testing, without discrimination. Particularly in cases where there is no universal health care coverage, the cost of genetic testing in search of mutations that put their carriers at high risk of malignancy is considerable. So, given that in many cases reliable insurance coverage is absent or inadequate, the significant economic barriers to seeking useful information are a source of moral concern. Such barriers constitute a violation of the fundamental principle of justice, since they prevent access of the poor to benefits of biotechnology enjoyed by the privileged and the wealthy. These problems are not specific to medical genetics but are detected in every aspect of health care. Questions of distributive justice exist where individuals or groups face disadvantages in enjoying scientific advances and the recourses made available. Justice requirements demand that benefits (e.g. access to health care services) and burdens (e.g. taxation) are allocated fairly and equitably. Conversely, we cannot accept inequalities in access (e.g. of diagnosis and treatment) and burdens (allotment of expensive care or of research) for granted and, then, expect to reach ethically justifiable conclusions about genetic testing.

Furthermore, genetic data can be handled in such ways that imply unjustifiably unequal treatment of subjects outside the medical sphere, e.g. when applying for a job or insurance coverage, on the basis of genetic traits. The prohibition of discrimination, whether on grounds of genetic or non-genetic information, follows from the principle of the equal value of all human beings, as conscious self-determining agents, who, therefore, demand respect of their capacity for self-determination, irrespective of medical status and, hence, of their genetic predisposition to health or illness. Discrimination exists where unequal treatment is ethically unjustified. For this reason, it is always indispensible to sound ethical reasoning to seek grounding criteria which justify unequal treatment of persons.

Since accurate foreknowledge is at present unavailable, and may in principle be unattainable, given the complexity of human bodily systems and the effects of their interaction with their environment, a note of caution should be sounded regarding willingness to rely on genetic tests for social purposes. It may become possible to assess individuals' susceptibilities to some common diseases, such as breast cancer or heart disease, stroke and Alzheimer's. Even a crude risk stratification applied to large numbers of individuals could have serious adverse social consequences in limiting the availability of health care resources to some groups as opposed to others. Injustice, stigmatisation and marginalisation may be among the moral hazards provoked. An issue of vital ethical significance is the protection of datasubjects and their genetic relatives from genetic stigmatisation, which may well be based on irrational overestimation and inadequate understanding of genetic factors. It ought to be rectified with appropriate public discussion and education, rather than with regulation which restricts scientific research. The moral demand for protection against genetic stigmatisation may concern not only individuals but also groups of population as their data are collected and stored and are related to personal information.

Moreover, the issue of commercial use of research has moral import and demands normative assessment and regulation. The possible commercial utilisation of medical findings and genetic research outcomes is a substantial motive for private investment. This is only permissible to the extent that all necessary precautions are provided for the protection of the participants' personal self-determination and fundamental rights.

Regarding use in employment, it should be noted that, when considering whether to employ a candidate, it is legitimate to consider whether at the time of engagement the applicant possesses the physical, mental and health-related fitness required by the relevant activity. Medical examinations are permissible provided that they are necessary to establish that the applicant is fit for the proposed job at the time of engagement. More thorough medical examinations for currently symptom-free or predictable conditions may be permissible, if and only if they are necessary, having regard to the principle of proportionality, in order to preclude specific third-party risks inherent in the nature of the activity. Tests of genetic susceptibility to future illness should not be imposed, or genetic information should not be used, except when public safety depends on the good heath of the employee and it is needed in order to assess it.

Nonmaleficence, beneficence, solidarity, benefit-sharing

The principle of nonmaleficence (primum non nocere) prescribes the avoidance of harm or injury, imposed accidentally and/or systematically, thereby causing adverse effects on someone's rights or interests. Obligations of nonmaleficence (doing no harm) include those of not inflicting actual harm but also of not imposing risks of harm, at least in ways disproportionate to the benefit expected. In cases of risk disposition, it is morally acceptable that a standard of due care determines whether the agent who is causally responsible for the risk is also morally responsible for it. One might counter-argue, at this point, that medical practitioners commonly injure, in order to achieve the greater good of the patient, i.e. with a therapeutic intent. So the rejection of injury cannot be an unconditional principle. However, injury in therapeutic contexts is not gratuitous but intended to limit injury. Likewise, some uses of genetic data may legitimately injure, provided that the injury is not unjustified but only deemed necessary for therapeutic purposes. Unnecessary injury is one that may destroy, damage or degrade a human subject, or, more narrowly, her body and its characteristics. This would be a case of failure to acknowledge respect for human beings and their moral worth (dignity), and should, therefore, be unconditionally rejected. The principle of nonmaleficence supports more specific moral rules, such as not to kill, not to cause systematic and gratuitous pain or suffering, not to cause offence and not to deprive others of goods contributing to their quality of life [9].

An adequate moral framework for decision-making needs to incorporate normative considerations regarding the wellbeing of others. These are requirements to support and assist others, particularly those at risk (beneficence). Vulnerable agents (and we are all vulnerable and needy and finite beings) cannot will indifference to others as a universal principle valid for all, because they invariably have plans and life projects which they cannot reasonably hope to achieve without the support of others. In willing indifference as a universal principle, agents would will to put at risk help that may be indispensible for others' activities or projects, including their own. Willing a principle of indifference as a universal principle is incompatible with a commitment to seek effective means for whatever project and life plans agents wish to achieve.

The duty to assist others may be interpreted in clinical genetics (including cancer genetics) as a duty to provide information which may be significant in facilitating the empowerment of individuals to think for themselves and take charge of their lives. It, thus, makes their autonomy possible. The positive obligations of beneficence (to do good) complement in this way the negative moral obligation not to harm others (the no harm principle).

Genetic research and its clinical applications, particularly the use of stored genetic data, may lead to the improvement of diagnostic tools for the prediction and diagnosis of diseases, the development of techniques for prevention and cure, individualised medicine, and so on. In this sense, research based on genetic material is of interest to society at large, as health is a public good, the protection of which is of universal value. Therefore, the improvement of health needs to be protected, from the perspective of public interest. From the perspective of individual data-subjects, the use of genetic data has to be assessed morally, not only on the basis of avoiding harm and the protection of their fundamental rights, but also on the basis of responsibility and a moral claim for social solidarity (an obligation to assist those in need).

The use of genetic information in medical research and education may substantially contribute to the improvement of public heath, by facilitating the establishment of the right health policies for large samples of the population. In this context, the voluntary and informed consent for the participation of individuals constitutes an act of social solidarity and ought to be promoted. "Because of shared vulnerabilities, people have common interests and moral responsibilities to each other. Willingness to share information and to participate in research is a praiseworthy contribution to society" [10].

In moral analysis, there is a growing emphasis on the significance of information *sharing* rather than the protection strictly of individual "genetic" rights. The claims of rights to know and to not know have to be constantly renegotiated in the light of such considerations.

Put in a nutshell, binding normative requirements should be in place in order to safeguard the protection of patients or data subjects' personal autonomy and fundamental rights. The principles of respect for autonomy, justice, beneficence and nonmaleficence, particularly in the form of the protection of the life and health of individuals, form the "ethical minimum" of any normative evaluation of the uses of genetic information. In addition, there are other norms that are relevant in decision-making, which include those of promoting collective goods, such as scientific knowledge and public health. There is a responsibility to promote the genetic health of the population and to help those at risk, whereas the protection of freedom of research (and its quality), related to public interest, is also to be promoted. But these requirements are structured in an order of priority, such that the latter require adherence on the condition that the former are not violated: That is, however important the purpose of the use of genetic data may be, no such use can legitimise or justify, the violation of the fundamental rights of patients or individual data-subjects or the generation of harm to them. The protection of human subjects is overriding and no genetics research, however useful to society, can be morally permitted to interfere with or postpone the appropriate therapeutic interventions for individual patients.

Freedom from injury or harm, and from disrespect as well as respect for personal autonomy are overriding principles. Proper use ought not to inflict systematic or gratuitous harm or injury, and it ought not to override the consent of those whose data are being used.

CONCLUSION

Advances in genetic research lead to improvements in knowledge of the factors related to predisposition to various diseases as well to associations between genes, way of life and the environment. This new knowledge carries with it a powerful potential for combating disease, promoting health and improving the quality of life. Its utilisation, however, should not be exaggerated or idealised. Providing genetic analysis for susceptibility to diseases should take into account, minimally, test limitations (particularly for multifactorial ones), including the fact that they are probabilistic and based on current research results, which may be revised. Test results should not be used by themselves for medical decision-making, given their bounded and qualified clinical validity and utility. In addition, integrating genetic information into medical practice raises a distinct set of ethical challenges. Ethical questions may take the form of issues related to the care of individuals or families, but may also take the form of societal and public health concerns, such as those related to biobank research, which may

include policy making from the point of view of public interest and society at large.

To address such issues, it is essential to start moral reflection with fundamental ethical principles, for which sound normative justification can be provided. However, bioethical analysis is not merely a matter of identifying and grounding the appropriate moral principles. It is also concerned with their practical application; it is equally policy-oriented. Emphasis on ethical principles can hardly be sufficient without their contextualisation. One of the aims of bioethical debate is to ensure that fundamental ethical principles can be assimilated by professional and regulatory practices, and where required, by governmental policy. The role of medical education is of special significance. Organisations responsible for the education of healthcare professionals are required to train the latter with sensitivity to ethical principles and norms of best practice in the areas of giving advice about personal genetic testing or profiling.

A bioethical policy-oriented approach on issues as complex and as rapidly changing as the scientific and clinical uses of genetic information will be an ongoing and delicate process. This paper's methodological strategy has been to identify robust ethical principles, for which sound justificatory arguments can be given. After establishing the framework of principles, we may begin to argue for guidelines, which can be of practical interest to medical practitioners, professional, educational and regulatory bodies and research ethics committees, which will make decisions concerning specific uses of genetic data.

There is no simple way of applying moral principles, either algorithmically or mechanistically. Particularly in the field of cancer genetics, the complexity and delicacy of handling genetic information, including practices of seeking to control health risks, require continuous assessment of cases and possibilities, in the light of the best available scientific evidence and in combination with rigorous ethical arguments.

Conflict of interest statement

The author declares no conflict of interest.

*An earlier version of this paper was presented at the Hellenic Society of Medical Oncologists (HeSMO) meeting on "Inherited Breast Cancer Syndromes: From Bench to Bedside", Athens, Atheneum Intercontinental, 22.01.2011.

REFERENCES

- **1.** O'Neill Onora. Informed Consent and Genetic Information. Studies in History and Philosophy of Biological and Biomedical Sciences 2001; 32(4):696-699.
- 2. O'Neill Onora. DNA and Ethics. In: Krude T (ed.), DNA: Changing Science and Society, Cambridge: Cambridge University Press, 2004:174-176.
- Beauchamp Tom L and Childress James F. Principles of Biomedical Ethics. New York: Oxford University Press, 2001 (5th ed.), Part II.
- 4. Kant Immanuel. Groundwork of the Metaphysics of Morals [1789], edited and translated by Mary J. Gregor, Cambridge, Cambridge University Press, 1998.41 [Prussian Academy edition, Kant's Gesammelte Schriften, Berlin, W. de Gruyter, 1903, 4:433].
- Chadwick Ruth, Levitt Mairi and Shickle Darren (eds.). The Right to Know and the Right Not to Know. Avebury, Aldershot: Ashgate, 1997.
- O'Neill Onora. Autonomy and Trust in Bioethics. Cambridge: Cambridge University Press, 2002:42-44.
- cf. Caplan Arthur. If It's Broken Shouldn't It Be Fixed? Informed Consent and Initial Clinical Trials of Gene Therapy. Human Gene Therapy 2008 Jan; 19:5-6.
- 8. O'Neill Onora, 2001:701-703; cf. also: O'Neill Onora, 2002: chapter 7.
- 9. Beauchamp Tom L and Childress, James F, 2001: chapter 4.
- HUGO Statement on Pharmacogenomics: Solidarity, Equity and Governance. Genomics, Society and Policy 2007; 3(1):44-47.

Treatment compliance, tolerance and efficacy in elderly and non-elderly patients with metastatic colorectal cancer: A single institution comparative study

Marios Bakogeorgos, Giannis Mountzios, Ioannis Kotsantis, Panagiota Economopoulou, Nikolaos Fytrakis, Nikolaos Kentepozidis

251 Air Force General Hospital, Department of Medical Oncology, Athens. Greece

Correspondence:
Giannis Mountzios MD, MSc, PhD,
38, Riga Feraiou Street,
Neo Psychiko, PC 154 51,
Athens, Greece,
Tel: 698 3519989,
Fax: 210 7715690,
e-mail: gmountzios@gmail.com

ABSTRACT

Background: Elderly patients with metastatic colorectal cancer (mCRC) have been reported to receive chemotherapy of suboptimal intensity and duration, mainly due to fears of poor compliance and/or excessive toxicity.

Patients & Methods: We retrospectively evaluated all patients who received first-line chemotherapy for metastatic colorectal cancer at our institution between January 2007 and December 2011. Using the cut-off of 70 years, we compared elderly patients with their younger counterparts in terms of treatment delivery and tolerance (type, dose intensity [DI], related dose intensity [RDI], duration), chemotherapy toxicity and treatment efficacy (objective response rate [ORR], overall survival [OS] and progression-free survival [PFS]).

Results: Among 94 eligible patients, full data was available for 72 (76.6%), among which 38 (52.8%) were elderly. As compared to their younger counterparts, elderly patients were more likely to receive single-agent chemotherapy (13.1% vs. 0%, p<0.001). The mean number of chemotherapy sessions was 6.2 for the elderly and 8.3 for the non-elderly patients who received either the FOLFOX or the FOLFIRI regimen (p=0.142), and 5.1 vs. 5.0 for the patients who received either the XELOX or XELIRI regimen, respectively (p=0.831). In oxaliplatin-containing regimens, elderly patients received 42.8% of the planned dose, as compared to 78.4% for the younger ones (p=0.012); whereas in irinotecan-containing regimens, the corresponding values were 52.8% and 62.7% (p=0.170), respectively. DI for oxaliplatin was greater in non-elderly than in the elderly (46.66 mg/m²/week vs. 32.47 mg/m²/week, p=0.008); whereas for irinotecan, no significant difference was noted (69.62 vs. 62.81 mg/m²/week, p=0.165). No difference was observed in the rate of severe (grade III-IV) toxicities. ORR, PFS and OS were similar between the two groups.

Conclusions: Despite the inferior intensity and duration of chemotherapy, elderly patients derived similar clinical benefit to their younger counterparts. These data further support the use of optimal chemotherapy in elderly patients with mCRC.

Key words: metastatic colorectal cancer; elderly; tolerance; toxicity; efficacy; chemotherapy.

INTRODUCTION

Cancer mostly affects older patients [1-3] and aging has been proven to be the most important risk factor for carcinogenesis [1]. The chronological time-point that separates elderly from non-elderly cancer patients is not clearly defined and although there is no consensus [4, 5], most of the published trials in oncology use the cut-off of 65 or 70 years for this purpose [6]. However, it is important to note that biological age alone is not the

decisive factor that distinguishes the two groups [7]. Moreover, in the past decades a trend has been recorded for less aggressive therapeutic strategy in elderly patients [6, 8, 9]. Possible explanations for this include the presence of substantial comorbidities; polypharmacy; decreased physiological hepatic and/or renal reserves which compromise treatment tolerance; poor compliance; physician's reluctance; and barriers in the elderly person's access to medical care [10].

Colorectal cancer is the most common gastrointestinal tumor in Western countries and its frequency is increasing in elderly patients [11]. Despite the fact that the median age of diagnosis is 71 years and nearly 70% of new cases are over 65 years of age [12], elderly patients are underrepresented and often excluded from clinical trials [13, 14]. Furthermore, population-based analyses [8, 9] report a trend for suboptimal treatment of elderly patients with colorectal cancer, despite the fact that meta-analyses and reports of pooled study populations [11, 15] do not suggest different outcomes in terms of toxicity or efficacy.

In order to assess whether elderly patients with metastatic colorectal cancer are treated differently from their younger counterparts in the Hellenic clinical setting, we undertook a retrospective analysis of all patients who received first-line chemotherapy for colorectal cancer in our institution in the past five years and compared treatment delivery, tolerance and efficacy between the two groups.

PATIENTS & METHODS

Adult patients with a diagnosis of advanced (recurrent or metastatic) colorectal cancer; with measurable disease according to the Response Evaluation Criteria in Solid Tumors (RECIST) [16]; with an Eastern Cooperative Oncology Group (ECOG) status of 2 or less; who had received first-line chemotherapy between January 2007 and December 2011; were eligible for the analysis.

For all eligible patients, we collected clinicopathological data, treatment-related characteristics (chemotherapy regimen, duration, dose intensity and related dose intensity for all administrated agents) and information on treatment and patient outcome (objective response rate [ORR], overall survival [OS], progression-free survival [PFS] and toxicities]. Dose intensity (DI) was calculated as the dose delivered per square meter per week for each chemotherapeutic agent (expressed as mg/m²/week) and relative dose intensity (RDI) was calculated as the ratio of administered to the planned dose intensity (expressed as percentage %) for each pharmacological agent. We opted not to perform analysis on molecular targeted agents (monoclonal antibodies against the epidermal growth factor receptor [EGFR] and the vascular endothelial growth factor receptor [VEGFR]), since these biological agents were not universally available in 2007 and their indications evolved from 2007 to 2011 resulting in a complexity that obscured comparative analysis between elderly and non-elderly patients.

STATISTICAL CONSIDERATIONS

Categorical variables were compared in the two study groups with the chi-square test. Continuous variables were analyzed with the student's t-test or the Wilcoxon test where appropriate. Survival curves (PFS and OS) were plotted with the Kaplan-Meier method and were compared between the two study groups with the Log Rank test. Data were analyzed using SPSS version 17.1.

Table 1.Clinicopathological characteristics of the patient population.

		Total	Elderly (N=38)	Non-elderly (N=34)
Age Median (Range)		72.0 (34-88)	76.6 (70-88)	57.4 (34-69)
Gender	Male (%)	45 (62.5)	24 (63.2)	21 (61.8)
	Female (%)	27 (37.5)	14 (36.8)	13 (38.2)
Initial Duke's stage	B	12 (16.7)	8 (21.1)	4 (11.8)
	C	26 (36.1)	15 (39.5)	11 (32.4)
	D	34 (47.2)	15 (39.5)	19 (55.9)
Grade		6 (8.3)	2 (5.3)	4 (11.8)
		55 (76.4)	32 (84.2)	23 (67.6)
		11 (15.3)	4 (10.5)	7 (20.6)
Location	Ascending colon	23 (31.9)	11 (28.9)	12 (35.3)
	Descending colon	9 (12.5)	5 (13.2)	4 (11.8)
	Sigmoid	19 (26.4)	8 (23.5)	11 (28.9)
	Rectal	21 (29.2)	11 (28.9)	10 (29.4)
Adjuvant chemotherapy	Yes	12 (31.6)	9 (26.5)	21 (29.2)
	No	26 (68.5)	25 (73.5)	51 (70.80
Surgery	Yes	28 (73.7)	24 (70.6)	52 (72.2)
	No	10 (26.3)	10 (29.4)	20 (27.8)

Table 2.Dose intensity (DI) and relative dose intensity (RDI) for oxaliplatin and irinotecan.

		Non-elderly	Elderly	P (two-sided)
OXALIPLATIN N=15	DI (mg/m²/week)	46.66	32.47	0.008
	RDI (%)	78.4	42.8	0.012
irinotecan N=49	DI (mg/m²/week)	69.62	62.81	0.165
	RDI (%)	52.80	62.70	0.170

Table 3. Toxicity data.

	Non-elderly	Elderly	Total
	(N=34)	(N=38)	(N=72)
Neutropenia	3	1	4
	(8.8%)	(2.6%)	(5.6%)
Anemia	1 (2.9%)	0 (0%)	1 [1.4%]
Thrombocytopenia	1 (2.9%)	1 (2.6%)	2 (2.8%)
Peripheral neuropathy	2	2	4
	(5.9)	(5.3)	(5.5%)
Diarrhea	3	1	4
	(8.8%)	(2.6%)	(5.5%)
Skin rash	1 (2.9%)	0 (0%)	1 (1.4%)
Fatigue	0 (0%)	1 (2.6%)	1 (1.4%)

RESULTS

Treatment delivery and adherence

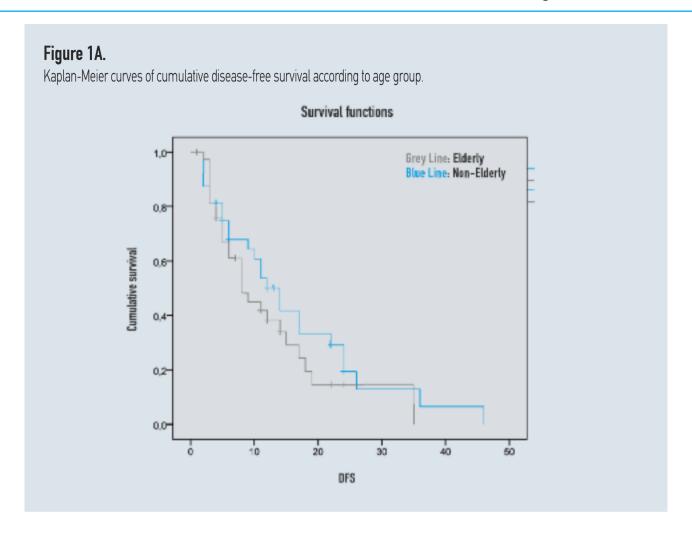
Among 94 patients who met the inclusion criteria, full data were available for 72 patients (76.6%). Using the cut-off of 70 years, 38 (52.8%) patients were assigned to the elderly and 34 (47.2%) to the non-elderly group of patients. Median age of the whole cohort was 72.0 years (range 34-88 years). There were no significant differences regarding basic clinicopathological variables between the two groups (Table 1). Only five patients (6.9%) received monochemotherapy with either 5-fluoouracil or capecitabine while the rest (93.1%) received various combination regimens implementing either irino-

tecan or oxaliplatin (FOLFOX, FOLFIRI, XELOX, XELIRI). As compared to their younger counterparts, elderly patients were more likely to receive single-agent chemotherapy (13.1% vs. 0%, p<0.001). The mean number of chemotherapy sessions for patients treated with either FOLFOX or FOLFIRI was 6.2 for the elderly and 8.3 for the non-elderly (p=0.142), while the corresponding values for the patients who received either XELOX or XELIRI were 5.1 for the elderly and 5 for the non-elderly (p=0.831).

Mean dose intensity (DI) for oxaliplatin was significantly lower in the elderly population compared to non-elderly patients (32.47 mg/m²/week vs. 46.66 mg/m²/week, respectively; p=0.008). Consequently, relative dose intensity (RDI) for oxaliplatin was 42.8% for the elderly and 78.4% for the non-elderly patients (p=0.012). Mean DI for irinotecan was 62.81 mg/m²/week for the elderly and 69.62 mg/m²/week for the non-elderly patients (p=0.165). Corresponding RDIs for irinotecan were 52.8% and 62.7%, respectively (p=0.170) (Table 2). As for molecular targeted agents included in the chemotherapy regimens (cetuximab, panitumumab, bevacizumab), the small number of patients treated with these agents in our cohort did not allow safe conclusions to be drawn regarding their comparative use in the two age groups.

Treatment tolerance and toxicity

The most frequent non-hematological grade 3-4 toxicities according to the NCI-CTC version 5.0 (available at: www. nci.gov/ctc5) were diarrhea (5.5%); peripheral neuropathy (5.4%); skin rash (1.4%); and fatigue (1.4%). Four patients discontinued chemotherapy due to unacceptable toxicity (two with diarrhea grade 4; one with diarrhea grade 4 and fatigue grade 3; and one with diarrhea grade 3 and rash grade 3). Regarding hematological toxicities, neutropenia grade 3-4 was reported in 4 patients (5.6%) and thrombocytopenia grade 3-4 in 2 patients (2.8%). Severe anemia (grade 3) was noted in one non-elderly patient (2.9%), requiring blood transfusions (Table 3). There were no

significant differences in terms of overall and severe (grade 3-4) hematological and non-hematological toxicity between the two groups.

Efficacy

Overall objective response rate (ORR), including complete response (CR), partial response (PR) and stable disease (SD) according to the RECIST criteria (available at www.recist. ncbi.com) in the whole study population was 63.8%. Among the responders, 22 were elderly (57.9% of the elderly population) and 24 non-elderly (70.5 of the non-elderly population). There were no significant differences in ORR between the two study groups (data not shown).

Median PFS for the whole study population was 11 months (95% CI: 8.84-13.16 months). As compared to their younger counterparts, elderly patients experienced shorter PFS, albeit not significantly (median: 9.3 vs. 12.8 months, p=0.09). Kaplan Meier curves for DFS are depicted in Figure 1A.

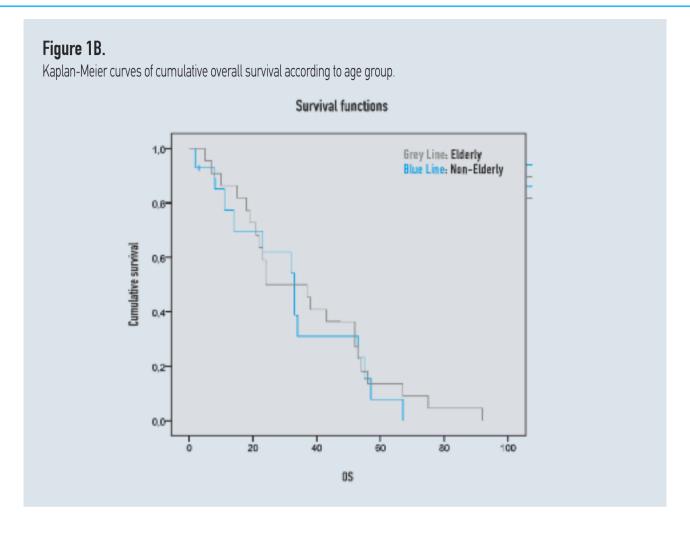
Median OS for the whole study population was 24.9 months (95% CI: 18.4-30.9 months). The corresponding values were 24.7 months (95% CI: 16.3-33.1 months) for the elderly patient cohort and 25.0 months (95% CI: 16.0-34.1 months) for the

non-elderly patient cohort (p=0.208). Kaplan Meier curves for OS are depicted in Figure 1B.

DISCUSSION

More than half (52.8%) of the patients in our cohort belonged to the elderly group (age at study entry more than 70 years); Given the fact that in most clinical trials in advanced colorectal cancer, elderly patients are under-represented -constituting approximately 25-35% of the whole study population [15, 17]- our cohort provides a suitable field for the comparison of the two age categories. We found that, compared to their younger counterparts, elderly patients were more likely to receive single-agent chemotherapy with either 5-fluoouracil or capecitabine, a fact that might have compromised treatment efficacy and subsequent therapeutic outcome. Regarding treatment duration, there was a trend for shorter treatment among elderly patients who were treated with the FOLFOX and FOLFIRI regimens, although this difference did not reach statistical significance, which may also have impacted therapeutic outcome.

Of note, dosing and frequency of oxaliplatin administration were significantly lower in the elderly group of patients, resulting in suboptimal intensity and duration of treatment

with this agent in the same age group; This may be attributed to the recognized toxicities of oxaliplatin and mainly sensory peripheral neuropathy, which is a main concern, especially in elderly patients with a history of diabetic neuropathy. The fact that such a difference was not observed for irinotecan suggests a better tolerance of irinotecan, as compared to oxaliplatin, in elderly patients with advanced colorectal cancer.

In the present work, the criterion used for dichotomizing the study population was strictly chronological (cut-off at 70 years of age). The elderly patient population, however, is highly heterogeneous, with respect to the general performance status of the patient, the presence of comorbidities and complicate biological factors. It has been suggested that 'fit' elderly patients may be offered the same treatment as that used in younger patients. On the contrary, less intensive or no chemotherapy should be preferred for more 'frail patients' [15]. In either case, individual functional reserve and life expectancy (regardless of cancer's prognosis), which could affect treatment decisions, might best be evaluated in older patients by a comprehensive geriatric assessment. This takes into account various sides of functionality and health, including mental status, emotional status/depression,

activities of daily living (ADLs), instrumental ADLs, home environment, social support, comorbidities, nutrition and polypharmacy [7, 18].

Despite the lower intensity and duration of chemotherapy in the elderly patient population, the number of patients that responded to first-line chemotherapy was similar in the two groups of patients (57.9% vs. 63.8% for the elderly and nonelderly, respectively), suggesting that elderly patients may also derive substantial clinical benefit from chemotherapy and should therefore not be a priori excluded from intensive chemotherapy protocols applied to the non-elderly population. Of note, a pooled analysis [15] of 22 European clinical trials, including 629 patients with advanced colorectal cancer with an age of ≥70 years at diagnosis, showed that efficacy of chemotherapy, in terms of response rate and overall survival, did not differ significantly in elderly and non-elderly patients. The absence of negative influence of age on chemotherapy efficacy was in accordance with reports from smaller cohorts in both first line and adjuvant setting [19-24]. Moreover, retrospective series and subset analyses [12] show that 'fit' older patients derive the same benefit from optimum multimodality strategies as their younger counterparts with no significant difference in toxicity. FOCUS2, an open-label, prospective, randomized study [25], was designed to investigate reduced-dose chemotherapy options and to seek objective predictors of outcome in 'frail' patients with metastatic colorectal cancer. This study showed that, using an appropriate design, 'frail' elderly patients can participate in a randomized controlled trial. A combination including oxaliplatin was preferable to single-agent fluoropyrimidines, whereas capecitabine did not improve quality of life compared to fluorouracil [25].

No significant differences in severe (grade 3-4) hematological and non-hematological toxicities were noticed between elderly and non-elderly patients. Although this may be, at least in part, attributed to the lower intensity and duration of chemotherapy in the elderly patients, one may postulate that no life-threatening toxicities appear when intense chemotherapy protocols for metastatic colorectal cancer are applied in the elderly patient population.

In conclusion, our data suggests that elderly patients in good general health could and should be offered chemotherapy with the same regimens as those used in younger patients and should be included in the same clinical trials. Thus, elderly patients should not be left untreated or be undertreated because of the misperception that they will have greater toxic effects, will poorly tolerate chemotherapy and will not adhere to the treatment protocol. Elderly patients represent a substantial portion of the whole patient population with advanced colorectal cancer and should be offered equal therapeutic opportunities as their younger counterparts in order to derive substantial clinical benefit from available treatment options.

Conflict of interest statement

The authors declare no conflict of interest.

REFERENCES

- Khasraw M, Marx G. Chemotherapy in the elderly. Cancer Forum 2008 Mar; 32(1):8-11.
- Yancik R. Cancer burden in the aged: an epidemiologic and demographic overview. Cancer 1997; 80:1273-1283.
- Yancik R, Ries LA. Aging and cancer in America: demographic and epidemiologic perspectives. Hematol Oncol Clin North Am 2000; 14:17-23.
- 4. Pallis AG, Karampeazis A, Vamvakas L, Vardakis N, Kotsakis A, Bozionelou V, Kalykaki A, Hatzidaki D, Mavroudis D, Georgoulias V. Efficacy and treatment tolerance in older patients with NSCLC: a meta-analysis of five phase III randomized trials conducted by the Hellenic Oncology Research Group. Ann Oncol 2011 Nov; 22(11):2448-55. doi: 10.1093/annonc/mdq772.
- 5. Balducci L. Geriatric oncology: challenges for the new century. Eur J Cancer 2000; 36:1741-1754.
- Wedding U, Honecker F, Bokemeyer C, Pientka L, Höffken K. Tolerance to chemotherapy in elderly patients with cancer. Cancer Control 2007 Jan; 14(1):44-54
- 7. Kohne CH, Folprecht G, Goldbegr R, Mitry E, Rougier P. Chemotherapy in elderly patients with colorectal cancer. The Oncologist 2008; 13:390-402.
- Jessup JM, Stewart A, Greene FL, et al. Adjuvant chemotherapy for stage III colon cancer: implications of race/ethnicity, age, and differentiation. JAMA 2005; 294:2703-2711.
- Sundararajan V, Hershman D, Grann VR, et al. Variations in the use of chemotherapy for elderly patients with advanced ovarian cancer: a populationbased study. J Clin Oncol 2002; 20:173-178.
- Mortimer J. Cancer in the elderly. ASCO Medical Oncology Self Evaluation Program 2nd edition, 2010, 445.
- Berardi R, Saladino T, Mari D, Silva R, Scartozzi M, Verdecchia L, Onofri A, Cascinu S. Elderly patients with advanced colorectal cancer: tolerability and activity of chemotherapy. Tumori 2005; 91:463-466.
- 12. Emperador PE, Marques EP, Orduna VA. Treatment of metastatic colorectal cancer in the elderly. Cancer & Chemotherapy Reviews 2011 Jul-Sep; Volume 06, Number 3.
- **13.** Saif MW. Chemotherapy options in elderly and frail patients with metastatic colorectal cancer. Annals of Gastroenterology 2012; 25:274-5.
- 14. Saif MW, Lichtman SM. Chemotherapy options and outcomes in older adult patients with colorectal cancer. Crit Rev Oncol Hematol 2009; 72:155-169. Sundararajan V, Mitra N, Jacobson JS, et al. Survival associated with 5-fluorouracil-based adjuvant chemotherapy among elderly patients with node-positive colon cancer. Ann Intern Med 2002; 136:349-357.

- Folprecht G, Cunningham D, Ross P, et al. Efficacy of 5-fluorouracil-based chemotherapy in elderly patients with metastatic colorectal cancer: A pooled analysis of clinical trials. Ann Oncol 2004; 15:1330-1338.
- 16. Eisenhauera EA, Therasseb P, Bogaertsc J, Schwartzd LH, Sargente D, Fordf R, Danceyg J, Arbuckh S, Gwytheri S, Mooneyg M, Rubinsteing L, Shankarg L, Doddg L, Kaplanj R, Lacombec D, Verweijk J. New response evaluation criteria in solid tumours: Revised RECIST guideline (version 1.1). European Journal of Cancer 2009; 45:228-247.
- Lewis JH, Kilgore ML, Goldman DP, et al. Participation of patients 65 years of age or older in cancer clinical trials. J Clin Oncol 2003; 21:1383-1389.
- Balducci L, Extermann M. Management of cancer in the older person: A practical approach. The Oncologist 2000; 5:224-237.
- Popescu RA, Norman A, Ross PJ, et al. Adjuvant or palliative chemotherapy for colorectal cancer in patients 70 years or older. J Clin Oncol 1999; 17:2412-2/18
- 20. Jacobson SD, Cha S, Sargent DJ, et al. Tolerability, dose intensity, and benefit of 5FU-based chemotherapy for advanced colorectal cancer (CRC) in the elderly. A North Central Cancer Treatment Group (NCCTG) study. Proc Am Soc Clin Oncol 2001; 20:587 (abstr).
- 21. de Gramont A, Bosset JF, Milan C, et al. A randomized trial comparing monthly low-dose leucovorin/fluorouracil bolus with bimonthly high-dose leucovorin/fluorouracil bolus plus continuous infusion for advanced colorectal cancer: a French intergroup study. J Clin Oncol 1997; 15:808-815.
- 22. Weh HJ, Zschaber R, Braumann D, et al. A randomized phase III study comparing weekly folinic acid (FA) and high dose 5-fluorouracil (5-FU) with monthly 5-FU/FA (days 1–5) in untreated patients with metastatic colorectal carinoma. Onkologie 1998; 21:403-407.
- 23. Kohne CH, Wils J, Lorenz M, et al. Randomized phase III study of high dose 5-fluorouracil given as a weekly 24 hour infusion with or without leucovorin vs. bolus 5-fluorouracil plus leucovorin in advanced colorectal cancer. J Clin Oncol 2003; 21:3721-3728.
- Modulation of fluorouracil by leucovorin in patients with advanced colorectal cancer: evidence in terms of response rate. Advanced Colorectal Cancer Meta-Analysis Project. J Clin Oncol 1992; 10:896-903.
- 25. Seymour MT, Thompson LC, Wasan HS, Middleton G, Brewster AE, Shepherd SF, O'Mahony MS, Maughan TS, Parmar M, Langley RE. Chemotherapy options in elderly and frail patients with metastatic colorectal cancer (MRC FOCUS2): an open-label, randomised factorial trial. The Lancet 2011 May 21, 77(9779):1749-1759.

A cost-effectiveness analysis of trastuzumab plus docetaxel vs. docetaxel alone for the treatment of HER2-positive metastatic breast cancer in the Greek healthcare setting

Kostas Athanasakis, John Kyriopoulos

National School of Public Health, Greece

Correspondence: Kostas Athanasakis, Department of Health Economics, National School of Public Health, Greece, e-mail: kathanasakis@esdy.edu.gr

ABSTRACT

Background: The purpose of this analysis was to investigate the cost-effectiveness of the addition of trastuzumab to docetaxel as a first-line treatment for women with HER2-positive metastatic breast cancer (MBC) in the Greek healthcare setting.

Patients & Methods:A 3-state Area Under the Curve model was constructed to simulate disease progression and overall quality-adjusted survival for patients receiving trastuzumab and docetaxel (T+D) or docetaxel alone (D) over a total period of 12 years. Data on treatment efficacy was derived from a randomized controlled trial comparing the outcomes of six cycles of docetaxel 100 mg/m² every 3 weeks, with or without trastuzumab 4 mg/kg loading dose followed by 2 mg/kg weekly until disease progression. Costs were estimated from a third-party payer perspective (2011 euros).

Results: Patients in the T+D arm had a mean incremental gain of 0.729 years (95% CI: 0.10, 1.36) in overall survival and 0.449 (95% CI: 0.14, 0.76) QALYs in quality-adjusted survival compared to those in the D-alone arm. Taking into account incremental costs, the analysis revealed that the Incremental Cost Effectiveness Ratios (ICERs) were €37,759 and €61,323 for every life-year or QALY, respectively, gained with trastuzumab. Probabilistic sensitivity analysis showed that the ICERs produced by T+D were favourable in 25.9% of the Monte Carlo simulations at the €50.000 and 47.5% at the €60.000 threshold.

Conclusions: The addition of trastuzumab to a first-line treatment of HER2-positive MBC with docetaxel represents an intervention that is likely to have a high probability of being cost-effective from a third-party payer perspective.

Key words: cost-effectiveness analysis; trastuzumab; docetaxel; metastatic breast cancer.

INTRODUCTION

Breast cancer is a major public health issue worldwide. It is the most common malignant cancer among women and has a poor prognosis following metastasis, representing the leading cause of cancer deaths [1]. The burden of disease associated with breast cancer also entails a significant economic burden imposed on patients, caregivers and health systems internationally [2]. It is estimated that the direct costs of treatment for patients with breast cancer in the US exceed \$4.2 billions annually [3], whereas the cost per patient falls within the range of US\$20,000 to US\$100,000 [4]. A notable proportion of the overall expenditure is attributed to the metastatic forms of the disease; according to calculations in Sweden, total per-patient costs of metastatic

breast cancer (MBC) amount to \$12,900-\$46,500 annually, depending on patient age and stage of the disease [5].

The introduction of targeted therapies has had a significant impact on breast cancer care, offering advanced treatment strategies and altering disease management, both in the adjuvant setting, as well as progressed stages of the disease. Among them, trastuzumab, a recombinant humanized anti-HER2 (human epidermal growth factor receptor 2) monoclonal antibody, that acts by inhibiting the growth of breast cancer cells that overexpress cell surface receptor HER2. HER2 over-expression, which is present in 20%-25% of patients with MBC, is related to a high risk of relapse and low rates of survival [6].

Trastuzumab has repeatedly been shown to

be a clinically efficacious and cost-effective intervention for the treatment of early breast cancer. Younis et al., in their 2008 review on the economic value of trastuzumab [7] report Incremental Cost-Effectiveness Ratios (ICERs) ranging from \$18,970 [8] to \$39,982 [9] per Quality-Adjusted Life Year (QALY) gained and \$23,706 [10] to \$29,060 [11] per life year gained with treatment (all values in 2007 US dollars). In the same context, Chan et al. [12] evaluated all published costeffectiveness analyses (up to 2009) for trastuzumab used as an adjuvant treatment for HER2-positive early breast cancer. The authors reported a wide variation in ICERs that ranged from \$5,020/QALY [13] to \$134,610/QALY [14] for 1 year of therapy, with most studies (68.2% of those reviewed). however, demonstrating favourable cost-effectiveness values, i.e. below the \$50,000/QALY threshold.

However, much less evidence exists as to the cost-effectiveness of trastuzumab in the metastatic state of the disease. In this light, the purpose of the present study was to evaluate the addition of trastuzumab to a commonly used agent, docetaxel, for patients with MBC, from the perspective of the Greek healthcare system setting.

METHODS

In order to assess the cost-effectiveness of the aforementioned regimens, an Area Under the Curve (AUC) model for each strategy was constructed using MS Excel®. The AUC model estimates total costs, survival and quality-adjusted survival over time, by indicating the proportion of the cohort that is event-free at a given point in time. As presented in Figure 1, the constructed AUC model consists of three

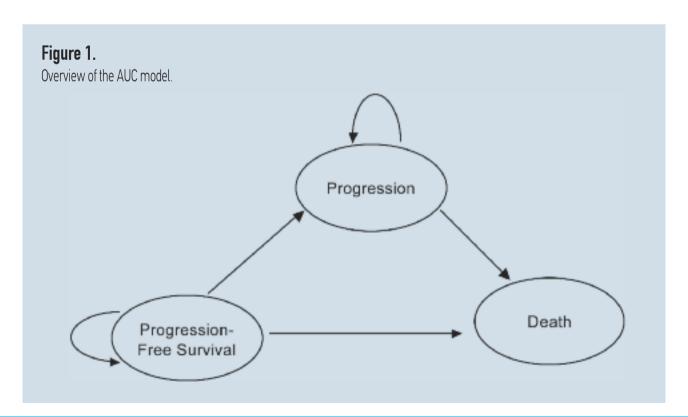
mutually exclusive health states. Patients start at the "progression free survival" state (PFS), from where they can either proceed to the "progressed" disease state; die, as a result of the disease or general mortality; or remain there. Similarly, when a patient enters the "progressed" state, she can either remain there or die.

The model simulated the progress of patients, over a total period of twelve years, the point at which most patients were considered to no longer be alive. Transitions among health states were assumed to occur at monthly intervals.

Baseline population and estimation of effectiveness

Effectiveness data, i.e. clinical course of patients for each treatment strategy, were derived from the study of Marty et al. [15], a randomized, phase II multicenter, multinational trial that compared first-line trastuzumab plus docetaxel versus docetaxel alone in patients with HER2-positive MBC. In the study, patients were randomly assigned to six cycles of docetaxel 100 mg/m² every 3 weeks, with or without trastuzumab 4 mg/kg loading dose followed by 2 mg/kg weekly until disease progression. Measures of efficacy in the trial included overall response rate, progression-free survival, and overall survival.

The baseline population of the analysis in question followed that of the clinical trial, i.e. patients had an average age of 53 years in both arms, median duration of primary disease (i.e. time from first diagnosis to diagnosis of metastasis) of 26.6 and 22.6 months and median duration of metastatic disease of 1.3 months and 1 month in the trastuzumab + docetaxel and the docetaxel alone arms, respectively [15].

Cost calculations

The analysis was performed from a third-party payer perspective, thus it considered only direct medical costs associated to treatment and patient follow-up. Major cost variables included the costs of supportive care for each disease state, the cost of pharmaceuticals (including costs of administration) and the costs of treatment-related adverse events. Unit costs were derived from the database of the Greek Social Insurance Institute (IKA), the main social security foundation, covering about 50% of the population. The unit costs are applicable for the rest of the social security foundations in Greece and are based on 2011 fees and prices. Drug costs were obtained from the latest price list published by the General Secretariat for Commerce of the Ministry of Development, Competitiveness, Infrastructure, Transport and Networks.

Health utilities

Currently there are no published utility values for the corresponding disease states in the model specifically for Greek patients. Thus, utilities for the PFS state and

progressed state were taken from the publication of Lloyd *et al.* [16].

Discounting

Discounting was deemed necessary, given that the outcomes in the model are projected beyond 1 year. In this light, outcomes were discounted at an annual 3.5% discount rate for the 12-year horizon of the analysis, a common approach in the Greek healthcare setting [17].

Sensitivity analyses

To address the uncertainty of model parameters and to evaluate result robustness, extensive probabilistic sensitivity analysis (PSA) was performed, during which random values according to a beta distribution were assigned to utilities and to a gamma distribution to costs [18]. Sensitivity analyses results for the incremental cost effectiveness ratios (ICERs) for trastuzumab and docetaxel relative to docetaxel alone were produced after 5000 iterations using 2nd order Monte Carlo simulation.

Base case parameter	Value	Reference
Patient demographics		
Average age (years, both arms)	53.00	Marty <i>et al.</i> [15]
Median duration of primary disease (months): trastuzumab + docetaxel	26.6	Marty et al. [15]
Median duration of primary disease (months): docetaxel alone	22.6	Marty <i>et al.</i> [15]
Median duration of metastatic disease (months): trastuzumab + docetaxel	1.3	Marty <i>et al.</i> [15]
Median duration of metastatic disease (months): docetaxel alone	1.0	Marty et al. [15]
Costs of pharmaceuticals		
Cost of trastuzumab (€/mg)	3.28	GNF
Cost of docetaxel (€/mg)	5.95	GNF
Monthly administration costs of pharmaceuticals		
Trastuzumab + docetaxel arm		
Trastuzumab (€)	252.5	IKA
Docetaxel (€)	165.3	IKA
Docetaxel alone arm		
Docetaxel (€)	185.60	IKA
Monthly supportive care costs (consultations and pain medication)		
Progression-free survival (€)	69.77	IKA
Progressed state (€)	82.2	IKA
Utilities		
PFS health state	0.74	Lloyd et al. [16]
Progressed health state	0.44	Lloyd et al. [16]
Discount rate (Costs & Utilities)	0.035	

Base case scenario results.

		Trastuzumab + Docetaxel	Docetaxel Alone	Incremental
Mean life years gained		3.427	2.698	0.729
	95% CI	(2.95 3.92)	(2.28 3.15)	(0.10 1.36)
Mean time in PFS (yrs)		1.613	1.184	0.429
	95% CI	(1.30 1.97)	(0.93 1.47)	(0.06 0.82)
Mean time in progression (yrs)		1.814	1.514	0.300
	95% CI	(1.24 2.41)	(1.01 2.03)	(-0.43 1.03)
Mean QALYs gained		1.992	1.542	0.449
	95% CI	(1.75 2.25)	(1.33 1.77)	(0.14 0.76)
Mean QALYs in PFS		1.193	0.876	0.317
	95% CI	(0.96 1.46)	(0.69 1.09)	(0.05 0.61)
Mean QALYs in progression		0.798	0.666	0.132
	95% CI	(0.54 1.07)	(0.44 0.90)	(-0.19 0.45)
Mean total cost (€)		36,442.04	9,112.61	27,323.98
	95% CI	(36,611.56, 41,172.56)	(8,184.99, 10,027.98)	(21,569.04, 33,699.93)
Cost per life year gained (€)				37,759.97
Cost per QALY gained (€)				61,323.33

RESULTS

Patients in the trastuzumab + docetaxel arm had a mean incremental gain of 0.729 years (95% CI: 0.10, 1.36) in overall survival, out of which 0.429 years (95% CI: 0.06, 0.82) (Table 2) were due to an increase in progression free survival and 0.3 (95% CI: -0.43, 1.03) due to extended time in the progressed state compared to patients in the docetaxel alone arm.

Adjusting for health-related quality of life, patients under trastuzumab + docetaxel were expected to gain 0.449 (95% CI: 0.14, 0.76) more QALYs than those in the docetaxel alone arm (1.992 vs. 1.542), mainly attributed to more time spent in the PFS state, which had a better quality of life prognosis.

Taking into account that patients in the trastuzumab + docetaxel arm had an average incremental cost of €27,323.98 (95% CI: 21,569.04, 33,699.93), the analysis revealed that the Incremental Cost Effectiveness Ratios (ICERs) were €37,759.97 and €61,323.33 for every life year or every QALY gained with trastuzumab, respectively.

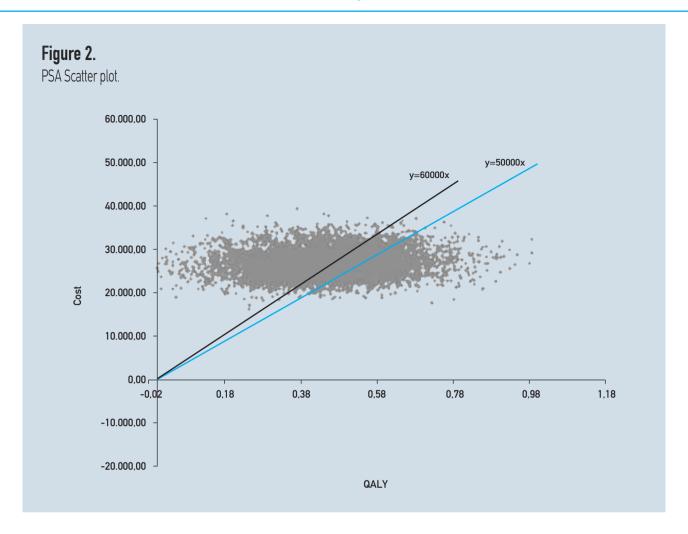
Sensitivity analysis showed that the ICERs (cost/QALY) produced by trastuzumab and docetaxel vs. docetaxel alone were favourable at 25.9% of the Monte Carlo iterations at the $\[\]$ 50,000 and 47.5% at the $\[\]$ 60,000 threshold.

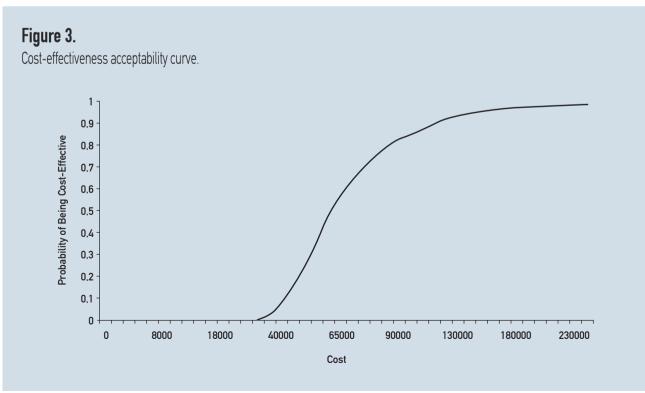
DISCUSSION

In the context of scarce resources against infinite needs in which healthcare systems are obliged to operate, informed decision-making, especially in the field of reimbursement judgments by third-party payers, is necessary. Specifically in the case of MBC, one of the leading causes of morbidity and, at the same time, of a significant socioeconomic burden on people and societies, reimbursement decisions can have an important impact on human lives as well as on healthcare budgets.

In this light, we performed a cost-effectiveness analysis of the addition of trastuzumab to a commonly used strategy in patients with HER2-positive MBC, i.e. docetaxel, for patients in the Greek healthcare setting. For this purpose, we constructed an AUC model that estimates disease outcomes and corresponding costs for a 12-year horizon, according to efficacy data from published clinical trials and local economic data.

Analysis results indicated that the addition of trastuzumab to a first-line treatment of HER2-positive MBC with docetaxel represents an intervention with a high probability of being cost-effective from a third-party payer perspective. Currently, there are no explicit thresholds for health technology assessments in Greece. However, an implicit "rule of thumb" criterion could be obtained by taking into account reimbursement decisions for corresponding interventions in Europe, as well as the "x3 GDP" recommendation of the WHO [19] (the latter, however referring to the cost per DALY averted with a potential of being extended to per QALY decisions) [20]. This would place the threshold to a range of €50,000-60,000/QALY gained. In those terms, trastuzumab plus docetaxel for the treatment of HER2-positive MBC is an

intervention that produced favourable ICERs at 25.9% of the iterations for a \leqslant 50,000 and at 47.5% for a \leqslant 60,000/QALY threshold.

To the best of our knowledge, the present analysis is the first to directly compare the costs and outcomes of trastuzumab plus docetaxel versus docetaxel alone in the treatment of MBC. In this context, the study outcomes cannot be benchmarked with corresponding evidence from other healthcare settings. However, the literature indicates that the addition of trastuzumab in standard chemotherapy for patients with MBC can be a cost-effective intervention, with ICERs being comparable to or more favourable than the ones presented by this analysis. Among these, the Matter-Walstra et al. [21] 2010 study, that reported an incremental cost-effectiveness ratio of €98,329/QALYs gained for the combination of trastuzumab with capecitabine in the Swiss healthcare setting; the Lindgren et al. [22] 2008 study that estimated an ICER of €53,880/QALY gained for HER2 testing and trastuzumab in combination with chemotherapy for patients in Sweden; and the analyses by Perez-Ellis et al. [23] and Poncet et al. [24] that demonstrated ICERs of €27,492 and €15,370 per life year gained for the French setting.

As with any study of its kind, the present analysis has several limitations that should be acknowledged. Firstly, data on progression, transition probabilities and overall survival is based on the study by Marty *et al.*, which considered patients in a different (multinational) healthcare setting. The Marty *et al.* cohort might not be fully representative for patients with MBC in Greece; the extent of this discrepancy, however, is

very difficult to quantify and include in the sensitivity analysis. Moreover, analysis perspective (third-party payer, i.e. the Greek Social Security Foundations) does not include other costs (indirect), the magnitude of which is analogous to disease severity. Should the societal perspective be adopted, there is evidence that the ICERs would probably be more favourable (lower). The present study concludes that the intervention under survey was followed by favourable incremental cost-effectiveness ratios, compared to other treatment strategies on cancer. However, the discussion on Social Security adopting such a policy will be complete, in economic terms, when accompanied by estimates of this intervention to insurance budgets, i.e. a budget impact analysis. This issue certainly constitutes an area of future research.

CONCLUSIONS

Economic evaluation is not a panacea or a solution for all health care policy issues, but merely a significant input in the decision-making process, the latter including a series of health-related and societal values. Analysis limitations notwithstanding, this data supports the current standard of care of a trastuzumab-docetaxel first-line regimen for patients with HER-positive MBC in Greece.

Acknowledgments

The present study was financially supported by Roche Hellas S.A.

REFERENCES

- World Health Organization. Global Burden of Disease Estimates. Geneva, Switzerland: World Health Organization 2007.
- Foster TS, Miller JD, Boye ME, et al. The economic burden of metastatic breast cancer: A systematic review of literature from developed countries. Cancer Treat Rev 2011 Apr 7 [Epub ahead of print].
- Allen JM. Economic/societal burden of metastatic breast cancer: a US perspective. Am J Manag Care 2010; 16:697-704.
- **4.** Campbell JD, Ramsey SD. The costs of treating breast cancer in the US: a synthesis of published evidence. Pharmacoeconomics 2009; 27:199-209.
- Lidgren M, Wilking N, Jönsson B, Rehnberg C. Resource use and costs associated with different states of breast cancer. Int J Technol Assess Health Care 2007; 23:223-31.
- Slamon DJ, Clark GM, Wong SG. Human Breast cancer: correlation of relapse and survival with amplification of the HER2/neu oncogene. Science 1987; 235:177-182.
- 7. Younis T, Skedgel C. Is trastuzumab a cost-effective treatment for breast cancer? Expert Re Pharmacoeconomics Outcomes Res 2008; 8:433-442.
- Liberato NL, Marchetti M, Barosi G. Cost effectiveness of adjuvant trastuzumab in human epidermal growth factor receptor 2-positive breast cancer. J Clin Oncol 2007; 25:625-33.
- Kurian AW, Thompson RN, Gaw AF, et al. A cost-effectiveness analysis of adjuvant trastuzumab regimens in early HER2/neu-positive breast cancer. J Clin Oncol 2007; 25:634-41.
- 10. Shiroiwa T, Fukuda T, Shimozuma K, et al. The model-based cost-effectiveness analysis of 1-year adjuvant trastuzumab treatment: based on 2-year fol-

- low-up HERA trial data. Breast Cancer Res Treat 2008; 109:559-66.
- Dedes KJ, Szucs TD, Imesch P, et al. Cost-effectiveness of trastuzumab in the adjuvant treatment of early breast cancer: a model-based analysis of the HERA and FinHer trial. Ann Oncol 2007; 18:1493-9.
- 12. Chan AL, Leung HW, Lu CL, Lin SJ. Cost-effectiveness of trastuzumab as adjuvant therapy for early breast cancer: a systematic review. Ann Pharmacother 2009; 43:296-303.
- 13. Chao TY, Chen SC, Chang KJ, et al. Cost-effectiveness analysis of adjuvant trastuzumab for HER-2 positive early breast cancer in Taiwan (abstract). Value in Health 2007; 10:A327.
- 14. Van Vlaenderen, Canon J, Cocquyt V, et al. Adjuvant trastuzumab treatment in early stage breast cancer: cost-effectiveness in the Belgian health care setting. Value in Health 2007; 10:A336.
- 15. Marty M, Cognetti F, Maraninchi D, et al. Randomized phase II trial of the efficacy and safety of trastuzumab combined with docetaxel in patients with human epidermal growth factor receptor 2-positive metastatic breast cancer administered as first-line treatment: the M77001 study group. J Clin Oncol 2005; 23:4265-74.
- 16. Lloyd A, Nafees B, Narewska J, et al. Health state utilities for metastatic breast cancer. Br J Cancer 2006; 95:683-90.
- 17. Maniadakis N, Kaitelidou D, Siskou O, et al. Economic evaluation of treatment strategies for patients suffering acute myocardial infarction in Greece. Hell J Cardiol 2005; 46:212-221.
- **18.** Briggs AH, Sculpher M, Claxton K. Decision modelling for health economic evaluation. Oxford, UK: Oxford University Press; 2006.

34 / FCO / Trastuzumab + docetaxel in HER2-positive metastatic breast cancer

- 19. World Health Organization. World Health Report 2002. Geneva: World Health Organization, 2002.
- **20.** Eichler HG, Kong SX, Gerth WC, et al. Use of cost-effectiveness analysis in healthcare resource allocation decision-making: how are cost-effectiveness thresholds expected to emerge? Value Health 2004; 7:518-528.
- 21. Matter-Walstra KW, Dedes KJ, Schwenkglenks M, et al. Trastuzumab beyond progression: a cost-utility analysis. Ann Oncol 2010; 21:2161-2168.
- 22. Lidgren M, Wilking N, Jönsson B, Rehnberg C. Cost-effectiveness of HER2 te-
- sting and trastuzumab therapy for metastatic breast cancer. Acta Oncol 2008; 47:1018-1028.
- 23. Perez-Ellis C, Goncalves A, Jacquemier J, et al. Cost-effectiveness analysis of trastuzumab (Herceptin) in HER2-overexpressed metastatic breast cancer. Am J Clin Oncol 2009 Jul 18 [Epub ahead of print].
- 24. Poncet B, Bachelot T, Colin C, et al. Use of the monoclonal antibody anti-HER2 trastuzumab in the treatment of metastatic breast cancer: a cost-effectiveness analysis. Am J Clin Oncol 2008; 31:363-368.

The role of radiotherapy (RT) in the management of metastatic bone disease

Vassilios Vassiliou¹, Panteleimon Kountourakis², Dimitrios Kardamakis³

¹Department of Radiation Oncology, Bank of Cyprus Oncology Centre, Nicosia, Cyprus ²Department of Medical Oncology, Bank of Cyprus Oncology Centre, Nicosia, Cyprus ³Department of Radiation Oncology, University of Patras, Patras, Greece

Correspondence:
Dimitrios Kardamakis, MD, PhD,
Department of Radiation Oncology,
University of Patras Medical School,
Patras, Greece,
e-mail: kardim@med.upatras.gr

ABSTRACT

RT has been an established mode of treatment for metastatic bone disease for decades and has shown to be both effective and safe. It brings about significant pain relief, with large metaanalyses reporting equal effectiveness between single fraction (SF) and multi fraction (MF) RT. Overall pain response was reported to reach 59% and complete response 32%. The rates of re-irradiation after SF RT are significantly higher than after MF RT. Re-irradiation after recurrent pain is effective and well-tolerated, resulting in similar response rate as to that achieved with primary irradiation of a metastatic site. Additionally, no difference was shown in the rates of pathological fractures after SF or MF RT. Last but not least, in the event of a pathological fracture, RT is usually administered after surgical stabilization, whereas in cases of cord compression either SF or MF RT may be administered as soon as possible for patients who are not candidates for surgery.

Key words: bone metastases; radiotherapy; spinal cord compression; pathological fracture; re-irradiation; pain.

INTRODUCTION

In the event of malignancy, metastatic bone disease is not only common but also of particular clinical importance, since it may bring about serious complications such as pain, pathological fractures, spinal cord- or nerve root compression and hypercalcemia [1]. These complications can exacerbate patient quality of life or even be life-threatening [2]. Bone metastases are classified as osteoblastic, osteolytic or mixed-type based on their radiological appearance, with lytic bone lesions involving more pain and distress [3] and a higher risk of fracture.

Patient prognosis after the diagnosis of bone metastases mainly depends on the primary malignancy. The median survival of lung cancer patients is only a few months, whereas breast- and prostate cancer patients may live for several years [4-6]. The therapeutic management of bone metastases is important both for preventing detrimental complications such as pathological fractures and for palliation. In this article, we discuss the pathophysiology of bone metastases, their clinical picture and the role of RT in their management.

PATHOPHYSIOLOGY AND CLINICAL PICTURE OF BONE METASTASES

The pathophysiology of bone metastases is

rather complicated, involving numerous processes both at the primary and metastatic site. These processes involve the detachment of tumor cells from the primary tumor mass; circulation in the blood stream and migration; arrest at a distant (metastatic) site; invasion and infiltration in the neighboring normal tissues; and proliferation and formation of blood supply through neo-angiogenesis [7]. The formation of bone metastases is favored by several factors such as the high and slow blood flow in the bone marrow compartment [8]; tumor cell adhesive molecules that promote adhesion to stromal cells and bone matrix [9]; and the fertile soil of the osteomedullary compartment that enhances tumor cell homing [10].

Once bone metastasis develops, the normal continuous process of bone remodeling is disrupted, and the balance between osteoblasts and osteoclasts is lost [11]. As a result, a signal cascade leads to increased osteolytic activity and bone destruction; release of several growth factors from the bone matrix; and the stimulation of tumor cell growth and release of cytokines [12]. Bone loss and lysis may bring about pathological fractures whereas the release of calcium from the bone matrix may result in malignant hypercalcemia. Other potential complications of metastatic bone

disease include impaired mobility, spinal cord- or nerve root compression, bone marrow infiltration and bone pain [13-15]. The exact pathophysiology of pain is not understood; several causes, such as tumor induced bone lysis; growth factors and cytokine production; and periosteum or nerve stretching or infiltration [16] have been suggested.

RADIOTHERAPY MODE OF ACTION

The exact mechanism of action through which RT causes metastatic bone pain relief remains uncertain. The doses used for bone metastases irradiation are less than radical. However, they bring about a high level of tumor cell kill even in relatively resistant tumors. This results in shrinkage of the tumor bulk that enables osteoblastic repair and reossification of the damaged bone [9]. Even though this process undoubtedly occurs, it does not explain the rapid pain response (within 24-48 hrs) after systemic irradiation in up to 25% of irradiated patients [19]. Moreover, it has been shown that RT causes suppression in the level of urinary resoption markers, with the level of decrease correlating with response to treatment [20]. This supports the hypothesis that RT may create an analgesic affect through a suppression of osteoclastic activity.

EFFECTIVENESS OF RT FOR THE PALLIATION OF PAINFUL BONE METASTASES

RT has been an established mode of treatment of metastatic bone disease for many decades, offering a considerable analgesic effect and reduction in complication rates [21-23]. In various trials for bone metastases performed up to now, different response criteria have been employed to assess pain response. In order to achieve better comparisons between different clinical trials, a recent international consensus panel developed definitions of pain response after irradiation [24, 25]. These criteria take into account changes in bone pain score (which is measured by using the visual analogue scale) and alterations of analgesic medication, which is measured using oral morphine requirements. Additionally, the consensus included eligibility criteria, radiation techniques, follow-up parameters, timing of evaluations, re-irradiation and statistical analysis.

Different radiation schemes have been used to assess pain response after RT. These trials showed that SF RT is equal to MF RT in terms of pain relief [4, 27-41] (Table 1). This was confirmed by 3 different meta-analyses [21-23]. The first meta-analysis, by WU JS *et al.*, which included eight randomized studies and 3260 patients, compared SF RT with 1X8Gy to an MF RT regimen such as 5X4Gy and 10X3Gy. After intention to treat analysis, it was seen that complete pain response was 33% after SF RT and 32% after MR RT (p=0.05). After treatment per protocol analysis the corresponding values were 39% and 50%, respectively (p=0.06). The overall response rates were 62% after SF and 59% after MF RT (p=0.04) (intention to treat analysis). The

corresponding values in the per-protocol treatment analysis was 73% for each treatment mode (p=0.9) [21].

Similar results were published in the meta-analyses by Sze WM *et al.*, which included 12 randomized trials and a total of 3621 patients [22]. The rate of complete pain response was 34% after SF RT and 32% after MF RT (p>0.05). Overall pain response rates were reported at 60% and 59%, respectively (p>0.5) [22]. The most recently published meta-analysis is one by Chow E *et al.*, which included 5000 patients from 16 randomized trials [23]. In this trial, the overall response rates (intention to treat analysis) were 58% after SF RT and 59% after MF RT (p=0.6). Complete pain response was reported in 25% and 24% of patients, respectively (p=0.51) [23].

RE-IRRADIATION OF BONE METASTASES DUE TO RECURRENT PAIN

Overall, six trials compared SF to MF RT for re-irradiation of recurrent bone pain in irradiated bone metastases (Table 1). In four of these trials, the re-irradiation rate was significantly higher after SF RT, as compared to MF RT [31-33, 35-37]. Comparable results were reported in the 3 meta-analyses discussed earlier. Even though Wu *et al.* did not present pooled data, MF RT was reported to be superior to SF RT in terms of re-irradiation rates [21]. In the meta-analyses presented by Sze *et al.*, the re-irradiation rates after SF RT were 22%, as compared to 7% for MF RT (p<0.05) [22]. In the most recent and larger meta-analyses, the corresponding rates were 22% after SF RT and 8% after MF RT (p<0.0001) [23]. It should be noted that re-irradiation after SF RT is safer and more effective and that acute toxicity after re-irradiation does not exceed grade II.

Similar response rates were reported after re-irradiation of painful bone metastases [42]. Complete pain responses were reported to reach 31% and overall responses ranged between 74-87% [43, 44]. Re-irradiation should be performed with caution since radiation toxicity should be avoided, taking into account and not exceeding the tolerance doses of neighboring organs at risk. If primary RT was MF and involved an equivalent effective dose close to the radiation tolerance dose of neighboring normal tissues, highly conformal techniques should be applied to spare healthy tissues and minimize potential toxicity. Irradiation of the vertebral column and skull base is of particular concern, as it may lead to radiation myelopathy. RT techniques that allow high procession treatments include stereotactic body RT; radio-surgery using either linear accelerator, gamma knife or CyberKnife®; dynamic arc RT; and Intensity Modulated RT (IMRT) [42].

PATHOLOGICAL FRACTURES AFTER RT

Pathological fractures may complicate irradiated bone metastases after RT. As shown in Table 1, overall five trials have investigated pathological fracture rates after RT. In four of these trials, no significant difference between SF and MF RT

Table 1.Randomized trials on bone metastases.

Study	No of patients	Overall pain response	Complete pain relief	Rate of re-irradiation	Rate of pathologica fractures
Gaze 1997 [29]	265				
1X10Gy		84%	39%	Not reported	Not reported
5X4,5Gy		89% (p>0.05)	42% (p>0.05)	·	Not reported
Nielsen 1998 [30]	241	, ,	, ,		· ·
1X8Gy		62%	Not reported	21%	5%
5X4Gy		71% (p>0.05)	Not reported	12% (p>0.05)	5% (p>0.05)
BPTWP 1999 [31]	761	7 1 70 (p. 0.00)	riotreported	1270 (\$2.00)	070 (px 0.00)
1X8Gy	701	72%	52%	23%	2%
5X4Gy		68% (p>0.05)	51% (p>0.05)	10% (p<0.001)	<1% (p=0.2)
Steenland 1999 [32]	1171	00% (μ>0.03)	J1 /6 (P>0.0J)	10% (p<0.001)	<1/0 (p=0.2)
	11/1	700/	270/	DE0/	/ 0/
1X8Gy		72%	37%	25%	4%
6X4Gy	0.50	69%(p=0.24)	33% (p>0.05)	7% (p<0.001)	2% (p<0.05)
Roos 2005 [33]	272				
1X8Gy		53%	26%	29%	4%
5X4Gy		61% (p=0.18)	27% (p=0.89)	24% (p=0.41)	4% (p>0.05)
Koswig 1999 [34]	107				
1X8Gy		79%	31%	Not reported	Not reported
10X3Gy		82% (p>0.05)	33% (p>0.05)	Not reported	Not reported
Hartsell 2005 [35]	888				
1X8Gy		65%	15%	18%	5%
10X3Gy		66% (p=0.6)	18% (p>0.05)	9% (p<0.001)	4% (p>0.05)
Amouzegar 2008 [36]	70	((4. 2.2.2)	((4. 2.22)
1X8Gy	,,	78%	11%	Not reported	Not reported
10X3Gy		65% (p>0.05)	37% (p<0.05)	Not reported	Not reported
Foro Arnalot 2008 [37]	160	0370 (p>0.03)	37 % (p<0.03)	Not reported	Not reported
1X8Gy	100	75%	15%	28%	Not reported
•		86%	13%	2%	· ·
10X3Gy					Not reported
T 1000 [00]	/10	(p>0.05)	(p>0.05)	(p=0.001)	
Tong 1982 [38]	613	050/	1001	N	E0/
5X3Gy		85%	49%	Not reported	5%
5X4Gy		83%	56%	Not reported	7%
5X5Gy		78%	49%	Not reported	9%
10X3Gy		87%	57%	Not reported	8%
		(p=0.16)	(p=0.26)		(p>0.05)
Okawa 1988 [39]	80				
5X4,5Gy		75%	40%	Not reported	Not reported
10X2Gy		78%	37%	Not reported	Not reported
15X2Gy		76%	41%	Not reported	Not reported
		(p>0.05)	(p>0.05)	,	
Rasmusson 1995 [40]	217	4	7		
3X5Gy		69%	Not reported	Not reported	Not reported
10X3Gy		66% (p>0.05)	Not reported	Not reported	Not reported
Niewald 1996 [41]	100	0070 (p>0.00)	Not reported	riot reported	Not reported
5X4Gy	100	77%	33%	2%	8%
		86%			
15X2Gy			31%	2%	12%
		(p>0.05)	(p>0.05)	(p>0.05)	(p>0.05)

was demonstrated [30, 31, 33, 35]. In the fifth study by Steenland E *et al.*, significantly more pathological fractures were observed after SF RT, as compared to MF RT [32]. The results of the 3 meta-analyses are inconclusive. The study by Wu *et al.* did not investigate this endpoint [21], whereas in the study by Sze *et al.*, the pathological fracture rate after SF RT was reported to be 3% versus 1.6% for MF RT (p<0.05) [22]. In contrast to the above, Chow *et al.* reported no difference in pathological fracture rates between the two therapeutic schemes [23]. Therefore, it is not dear whether SF RT results in a higher rate of pathological fractures or not.

PAIN FLARE DURING RT FOR BONE METASTASES

An intermittent exacerbation of bone pain may be experienced during RT. The exacerbation of pain is considered significant if the pain score increases by at least two points (visual analogue scale) without an alteration of analgesic intake, or if the analgesic intake increases by 25% with no reduction in pain [45]. If a pain relief is experienced with a pain score reduction or a decrease in analgesic consumption to or below initial values, diagnosis of pain flare is established [45-47]. If no spontaneous pain improvement is seen, then the increase in pain is considered as treatment failure. Pain flare occurs in 14-44% of patients and can be considerably reduced by prophylactic use of dexamethasone [45-47]. In a study by Chow E *et al.*, the rate of pain flare after prophylactic administration of 8 mg of dexamethasone prior to the onset of RT was limited to 3% [46].

COMPLICATED BONE METASTASES

Complicated bone metastases are metastases associated with pathological fractures or spinal cord compression. Such complications are detrimental for patient quality of life and should be managed with no delay. In the case of pathological fractures, surgical management is preferred whenever possible. After surgical stabilization, post-operative RT should be administered in order to deal with any residual tumor and avoid slackening or dislocation of any prosthetic/osteosynthetic material [42]. It is well-known that RT results in the reossification of bone metastases. However, this procedure requires several months and remineralization is faster after long-course RT [34]. It may therefore be advisable to treat patients with a poor prognosis/survival with SF or short course RT and patients with a good prognosis with MF RT.

for urgent evaluation and treatment since neurological recovery is probable only if compression is managed within 24-48 hours from the onset of neurological symptoms [48]. Patients are generally treated with either de-compressive surgery or RT or a combination of both. Surgery is usually preferred for younger patients with a good performance status, a single site of cord compression and spinal instability [49]. Ambulation prior to treatment is the most important factor for response to therapy [50]. In the study by Hill *et al.*, 96% of patients who were ambulant prior to therapy maintained their ability to walk after treatment, whereas only 45% of those who were unable to walk before treatment regained ambulation [50]. The median survival of ambulatory patients is 7 months and only 1.5 months for non-ambulatory patients [51].

SF and MF RT have shown to be equally effective for the management of metastatic spinal cord compression [52]. Overall response rate (improvement or stabilization) was reported to be about 85%. However, recurrences are more common after SF and short-course MF RT, as compared to long-course MF RT [52]. This was evident in both prospective and retrospective studies [53, 54]. It is therefore recommended to administer long-course MF RT to patients with a good prognosis/survival and reserve short-course SF RT for patients with an unfavorable prognosis/survival.

CONCLUSION

RT is an established mode of treatment for metastatic bone disease that is both effective and safe. It leads to considerable pain relief, with large meta-analyses reporting equal effectiveness between SF and MF RT. The re-irradiation rates after SF RT are significantly higher than after MF RT. Re-irradiation of metastatic skeletal disease is effective and well-tolerated, resulting in similar response rates as to those achieved with primary irradiation of a metastatic site. Additionally, no difference has been reported in the rates of pathological fractures after SF or MF RT in the most recent and larger meta-analyses, by Chow E *et al.* [22]. Last but not least, in the event of pathological fractures, RT is usually administrated after surgical stabilization, whereas for cord compression either SF or MF RT may be administered as soon as possible for patients who are not candidates for surgery.

Conflict of interest statement

The authors declare no conflict of interest.

REFERENCES

- 1. Coleman RE. Skeletal complications of malignancy. Cancer 1997: 80:1588-1594.
- 2. Vassiliou V, Kalogeropoulou C, Giannopoulou E, et al. A novel study investigating the therapeutic outcome of patients with lytic, mixed and sclerotic bone metastases treated with combined radiotherapy and ibandronate. Clin Exp Metastasis 2007; 24:169-178.
- Vassiliou V, Kalogeropoulou C, Petsas T, et al. Clinical and radiological evaluation of patients with lytic, mixed and sclerotic bone metastases from solid tumors: Is there a correlation between clinical status of patients and type of bone metastases? Clin Exp Metastasis 2007; 24:49-56.
- Coleman RE. Clinical features of metastatic bone disease and risk of skeletal morbidity. Clin Cancer Res 2006; 12 (Suppl):6243s-6249s.
- Fang K and Peng C. Predicting the probability of bone metastasis through histological grading of prostate carcinoma: a retrospective correlative analysis of 81 autopsy cases with ante-mortem transurethral resection specimens. J Urol 1983; 57:715-720.
- Robson M, Dawson N. How is androgen-dependent metastatic prostate cancer best treated? Hematol Oncol Clin North Am 1996; 10:727-47.
- Iddon J, Byrne G, Bundred J. Bone metastasis in breast cancer: the role of parathyroid hormone related protein J Surg Oncol 1999; 8:13-25.
- 8. Kahn D, Weiner GJ, Ben-Haim S, et al. Positron emission tomographic measurement of bone marrow blood flow to the pelvis and lumbar vertebrae in young normal adults. Blood 1994; 83:958-963.
- 9. Roodman GD. Mechanisms of bone metastasis. N Engl J Med 2004; 350:1655-1664.
- Susa M, Glatt M, Teti A. Tumor bone diseases: Molecular mechanisms and opportunities for novel treatments. Curr Med Chem - Anti - Cancer Agents 2001; 1:313-329
- Parfitt AM. Bone remodeling, normal and abnormal: a biological basis for the understanding of cancer-related bone disease and its treatment. Can J Oncol 1995. 5 (Suppl 1):1-10.
- 12. Vassiliou V, Kalogeropoulou C, Kardamakis D. Clinical and radiologic response in patients with bone metastases managed with combined radiotherapy and bisphosphonates. J Surg Oncol 2008; 98:567-568.
- **13.** Coleman RE. Metastatic bone disease: clinical features, pathophysiology and treatment strategies. Cancer Treat Rev 2001; 27:165-176.
- 14. Theriault RL, Lipton A, Hortobagyi GN, et al. Pamidronate reduces skeletal morbidity in women with advanced breast cancer and lytic bone lesions: a randomized, placebo-controlled trial. Protocol 18 Aredia Breast Cancer Study Group. J Clin Oncol 1999: 17:846-854.
- 15. Clemons M. Should all breast cancer patients with symptomatic bone metastases be treated with bisphosphonates? The case in support. Clinical Oncology 2004; 16:108-111.
- **16.** Bone Metastases: A Translational and Clinical Approach / Cancer Metastasis Biology and Treatment 12, eds. Kardamakis D, et al, Springer, 2009.
- 17. Fertil B, Malaise EP. Intrinsic radiosensitivity of human cell lines is correlated with radioresponsiveness of human tumors: analysis of 101 published survival curves. Int J Radiother Oncol Biol Phys 1985; 11:1699-1707.
- Hoskin PJ. Bisphosphonates and radiation therapy for palliation of metastatic bone disease. Cancer Treatment Reviews 2003; 29:321-327.
- Hoskin PJ, Ford HT, Harmer CL. Hemibody irradiation (HBI) for metastatic bone pain in two historical distinct groups of patients. Clin Oncol 1989; 1:67-69.
- **20.** Hoskin PJ, Stratford MRL, Folkes LK, et al. Effect of local radiotherapy for bone pain on urinary markers of osteolytic activity. Lancet 2000; 355:1428-1429.
- Wu JS, Wong R, Johnston M, et al. Meta-analysis of dose-fractionation radiotherapy trials for the palliation of painful bone metastases. Int J Radiat Oncol Biol Phys 2003; 55:594-605.
- **22.** Sze WM, Shelley MD, Held I, et al. Palliation of metastatic bone pain (single fraction versus multifraction radiotherapy-a systematic review of randomised trials). Clin Oncol 2003; 15:345-352.
- Chow E, Harris K, Fan G, et al. Palliative radiotherapy trials for bone metastases: a systematic review. J Clin Oncol 2007; 25:1423-1436.
- Chow E, Wu JS, Hoskin P, Coia LR, et al. International consensus on palliative radiotherapy endpoints for future clinical trials in bone metastases. Radiother Oncol 2002; 64:275-280.

- Lutz S, Hoskin P, Chow E. Update on palliative radiotherapy endpoints for bone metastases trials. Clin Oncol 2009: 21:659-661.
- 26. Vassiliou V, Andreopoulos D, Frangos S, Tselis N, Giannopoulou E, Lutz S. Bone Metastases: Assessment of Therapeutic Response through Radiological and Nuclear Medicine Imaging Modalities. Clin Oncol: In press.
- 27. Hoskin PJ, et al. A prospective randomised trial of 4 Gy or 8 Gy single doses in the treatment of metastatic bone pain. Radiother Oncol 1992; 23:74-78.
- 28. Jeremic B, Shibamoto Y, Acimovic L, et al. A randomized trial of three single-dose radiation therapy regimens in the treatment of metastatic bone pain. Int J Radiat Oncol Biol Phys 1998; 42:161-167.
- 29. Gaze MN, et al. Pain relief and quality of life following radiotherapy for bone metastases: a randomised trial of two fractionation schedules. Radiother Oncol 1997; 45:106-116.
- Nielsen OS, Bentzen SM, Sandberg E, et al. Randomized trial of single dose versus fractionated palliative radiotherapy of bone metastases. Radiother Oncol 1998; 47:233-240.
- 31. Bone Pain Trial Working Party. 8 Gy single fraction radiotherapy for the treatment of metastatic skeletal pain (randomised comparison with a multifraction schedule over 12 months of patient follow-up. Radiother Oncol 1999; 52:111-121.
- 32. Steenland E, Leer JW, van Houwelingen H, et al. The effect of a single fraction compared to multiple fractions on painful bone metastases: a global analysis of the Dutch Bone Metastasis Study. Radiother Oncol 1999; 52:101-109.
- 33. Roos DE, Turner SL, O'Brien PC, et al. Randomized trial of 8 Gy in 1 versus 20 Gy in 5 fractions of radiotherapy for neuropathic pain due to bone metastases (Trans-Tasman Radiation Oncology Group, TROG 96.05). Radiother Oncol 2005; 75:54-63.
- Koswig S, Budach V. Remineralization and pain relief in bone metastases after different radiotherapy fractions (10 times 3 Gy vs. 1 time 8 Gy). A prospective study. Strahlenther Onkol 1999: 175:500-508.
- 35. Hartsell WF, Scott CB, Bruner DW, et al. Randomized trial of short- versus long-course radiotherapy for palliation of painful bone metastases. J Natl Cancer Inst 2005; 97:798-804.
- Amouzegar-Hashemi F, Behrouzi H, Kazemian A, et al. Single versus multiple fractions of palliative radiotherapy for bone metastases: a randomized clinical trial in Iranian patients. Curr Oncol 2008; 15:36-39.
- 37. Foro Arnalot P, Fontanals AV, Galcerán JC, et al. Randomized clinical trial with two palliative radiotherapy regimens in painful bone metastases: 30 Gy in 10 fractions compared with 8 Gy in single fraction. Radiother Oncol 2008; 89:150-155.
- 38. Tong D, Gillick L and Hendrickson FR. The palliation of symptomatic osseous metastases. Final results of the study by the Radiation Therapy Oncology Group. Cancer 1982; 50:893-899.
- 39. Okawa T, Kita M, Goto M, et al. Randomized prospective clinical study of small, large and twice-a-day fraction radiotherapy for painful bone metastases. Radiother Oncol 1988; 13:99-104.
- 40. Rasmusson B, Vejborg I, Jensen AB, et al. Irradiation of bone metastases in breast cancer patients: a randomized study with 1 year follow-up. Radiother Oncol 1995; 34:179-184.
- Niewald M, Tkocz HJ, Abel U, et al. Rapid course radiation therapy vs. more standard treatment: a randomized trial for bone metastases. Int J Radiat Oncol Biol Phys 1996; 36:1085-1089.
- Rades D, Schild SE, Abrahm JL. Treatment of painful bone metastases. Nat Rev Clin Oncol 2010; 7:220-229.
- 43. Jeremic B, Shibamoto Y and Igrutinovic I. Single 4 Gy re-irradiation for painful bone metastases following single fraction radiotherapy. Radiother Oncol 1999; 52:123-127.
- 44. Mithal N, Needham P and Hoskin P. Retreatment with radiotherapy for painful bone metastases. Int J Radiat Oncol Biol Phys 1994; 29:1011-1014.
- 45. Chow E, Ling A, Davis L, et al. Pain flare following external beam radiotherapy and meaningful change in pain scores in the treatment of bone metastases. Radiother Oncol 2005; 75:64-69.
- 46. Chow E, Loblaw A, Harris K, et al. Dexamethasone for the prophylaxis of ra-

40 / FCO / Radiotherapy in metastatic bone disease

- diation-induced pain flare after palliative radiotherapy for bone metastases a pilot study. Support Care Cancer 2007; 15:643-647.
- 47. Loblaw DA, Wu JS, Kirkbride P, et al. Pain flare in patients with bone metastases after palliative radiotherapy - a nested randomized control trial. Support Care Cancer 2007; 15:451-455.
- 48. Siegal T, Tiqva P, Siegal T. Vertebral body resection for epidural compression by malignant tumors; results of forty-seven consecutive operative procedures. J Bone Joint Surg Am 1985; 67:375-382.
- 49. Sundaresan N, Sachdev VD, Holland JF, et al. Surgical treatment of spinal cord compression from epidural metastasis. J Clin Oncol 1995; 13:2330-2335.
- **50.** Hill ME, Richards MA, Gregory WM, et al. Spinal cord compression in breast cancer: a review of 70 cases. Br J Cancer 1993; 68:969-973.
- 51. Helweg-Larsen S, Sorensen PS, Kreiner S. Prognostic factors in metastatic

- spinal cord compression: A prospective study using multivariate analysis of variables influencing survival and gait function in 153 patients. Int J Radiat Oncol Biol Phys 2000; 46:1163-1169.
- 52. Rades D, Stalpers LJ, Veninga T, et al. Evaluation of five radiation schedules and prognostic factors for metastatic spinal cord compression. J Clin Oncol 2005; 23:3366-3375.
- 53. Rades D, Fehlauer F, Schulte R, et al. Prognostic factors for local control and survival after radiotherapy of metastatic spinal cord compression. J Clin Oncol 2006; 24:3388-3393.
- 54. Rades D, Lange M, Veninga T, et al. Preliminary results of the SCORE (Spinal Cord compression Recurrence Evaluation) study comparing short-course versus long-course radiotherapy for local control of malignant epidural spinal cord compression. Int J Radiat Oncol Biol Phys 2009; 73:228-234.

Bisphosphonates: Future perspectives and anti-tumor activity in malignant diseases

Konstantinos Tryfonidis, Dimitrios Mavroudis

Department of Medical Oncology, University Hospital of Heraklion, Greece

Correspondence:
Konstantinos Tryfonidis, MD,
Department of Medical Oncology,
University General Hospital of Heraklion,
Heraklion, Crete, Greece, 711 10,
Tel: +30 2810 392823,
Fax: +30 2810 392802,
e-mail: geogsec@med.uoc.gr

ABSTRACT

Bone metastases secondary to advanced cancer represent a major clinical problem. Complications of bone metastases include pain, pathological fractures, and spinal cord compression, which lead to significant impairment of patients' quality of life. Treating skeletal metastases from solid tumors involves a multidisciplinary approach aimed primarily at palliating symptoms. Palliative therapies include radiation to bone, surgery, analgesics, and, over the past decade, bisphosphonate administration which has been used in the treatment of hypercalcemia, as well as in reducing the skeletal-related complications of bone metastases. Recent *in vitro* and *in vivo* evidence suggests that bisphosphonates may also exert direct anti-tumor activity by inducing apoptosis, inhibiting angiogenesis and invasive potential of tumor cells and indirectly reducing tumor growth via immunomodulatory effects. In this review, we summarize the existing evidence for this anti-tumor effect of bisphosphonates in various tumor types.

Key words: bisphosphonates; anti-tumor activity; breast cancer; lung cancer; multiple myeloma.

INTRODUCTION

Bone metastases are a major source of morbidity for patients with solid tumors and can lead to diminished mobility and performance status, thereby contributing to quality of life deterioration [1]. In addition, they are the most common cause of potentially debilitating pain reported by patients with advanced cancer, since they are associated with a loss of bone structural integrity, thus increasing the risk of pathologic fractures, which usually require surgical intervention. Furthermore, pathologic fractures have been associated with increased mortality in patients with bone metastases from solid tumors [2].

The incidence of skeletal-related events (SREs) is becoming a greater concern in cancer patients, as their lives are extended by new advances in anti-neoplastic treatment. Recent studies suggest that more than half of all patients with bone metastasis from solid tumors experience at least one SRE during their lifetime, and approximately 25% of patients experience at least two SREs [3, 4]. In addition, SREs are associated with increases in healthcare costs. An economic analysis in the United States reported that the cost of treating patients who had experienced an SRE was approximately \$12,000 per lung cancer patient in 2002

[4]. Similarly, economic analyses in Europe in 2009 revealed SRE-related treatment costs ranging between €4,400-7,200 beyond the standard costs of anticancer therapies for patients with bone metastases [5].

Therefore, bone metastases continue to represent a substantial clinical and health-economic problem.

CANCER-BONE INTERACTIONS

Bone undergoes constant remodeling regulated by the osteoblasts and osteoclasts [6]. Cancer metastasis to the bones involves a complex cascade of events that disrupts bone homeostasis and potentially stimulates cancer cell proliferation [6, 7]. In addition, bone marrow may provide a sanctuary site for disseminated cancer cells (or micrometastases), allowing them to remain quiescent yet viable over prolonged periods of time [8]. In the bone marrow niche, cell-cell contacts through integrins and exposure to cytokines collectively promote drug resistance and inhibit proapoptotic signaling [8]. As a consequence, cancer cells in the bone marrow can evade anticancer therapy and survive without proliferating until they encounter conditions that promote development of overt metasta-

Table 1.

Mechanisms of bone destruction by the tumor.

- Tumor cells release growth factors and cytokines (PTHrP, IL-6, IL-8, PGE₂, TNF-α, CSF-1)
- Osteoclasts are stimulated for bone resorption
- Peptides (BMP, PDGF, FGFs, IGFs, TGF-B) are released by bone resorption
- Tumor cell proliferation is stimulated
- Vicious cycle is repeated and perpetuated

Table 2.

Effects of bisphosphonates on bones.

- Decrease activity of osteoclasts
- Reduced release of peptides (BMP, PDGF, FGFs, IGFs, TGF-B)
- Slowed tumor cell growth
- Reduced production of PTHrP, IL-6, IL-8, PGE₂, TNF-α, CSF-1
- Decreased bone resorption

Table 3.

Anti-tumor activities of zoledronic acid.

- IInhibition of angiogenesis
- Inhibition of invasion and adhesion
- Induction of tumor cell apoptosis
- Inhibition of tumor cell proliferation
- Synergistic antitumor activity with cytotoxic drugs

ses. In Paget's "seed and soil" hypothesis, the bone microenvironment serves as a fertile "soil" in which cancer cell "seeds" may grow [9]. After circulating tumor cells lodge in the bone, they are stimulated by growth factors that are released into the bone microenvironment from the matrix by osteoclast activity. Many tumor cells also secrete factors that increase osteoclast-mediated osteolysis, resulting in further release of growth factors from the bone matrix. Some tumors secrete factors that stimulate osteoblasts, increasing their production of new bone matrix. Osteolytic and osteoblastic lesions release growth factors that can stimulate tumor growth and are associated with bone health deterioration, leading to a vicious cycle of tumor growth and bone destruction [10] (Table 1).

BISPHOSPHONATES: GENERATIONS AND MECHANISM OF ACTION

Multiple generations of bisphosphonates have been developed, each with different potency for inhibiting bone resorption. Non-nitrogen containing bisphosphonates (e.g. clodronate) function as weak-affinity competitors for phosphorylation reactions, thereby inhibiting osteoclast activity. Early generation nitrogen-containing bisphosphonates (e.g. pamidronate, alendronate and ibandronate) are high-affinity inhibitors of farnesyl diphosphate synthase, a key enzyme in the mevalonate pathway of protein prenylation [6]. Recent generation, high-potency bisphosphonates (e.g. risedronate and zoledronic acid) can also affect other steps in bone metabolism including inhibition of osteoclast maturation and recruitment to sites of bone remodeling and induction of apoptosis in osteoclasts (Table 2). Of the new generation agents that are approved for clinical use, zoledronic acid (ZOMETA; Novartis Pharmaceuticals Corporation) contains two nitrogen atoms in an imidazole ring, and has the highest activity for the cellular target enzyme [11]. Zoledronic acid has demonstrated clinical utility in managing malignant bone disease from a variety of solid tumors and multiple myeloma, and has received international regulatory approval for use in these clinical settings [12, 13, 14].

In addition to the established benefits of bisphosphonate therapy, there is a strong rationale from preclinical data and recent clinical data to support the hypothesis that bisphosphonates may reduce the risk of developing metastases within or even outside the bones.

In clinical trials of the first generation oral bisphosphonate clodronate, there was a significant reduction in metastasis to bone among patients with high-risk non-metastatic breast cancer who were treated with daily clodronate compared with placebo, but the results were inconsistent [15-18]. Nonetheless, the more active new generation bisphosphonates may provide additional benefits [19]. Indeed, in preclinical assays and model systems, it has been shown that recent generation bisphosphonates can inhibit multiple steps necessary for bone metastasis and exert anticancer effects in vitro.

TRANSLATIONAL EVIDENCE FOR THE ANTICANCER ACTIVITY OF BISPHOSPHONATES

- a. Inhibiting new blood vessel formation: Bisphosphonates can inhibit angiogenesis by tumor cells -an important step in tumor progression [20-22]. Systemic zoledronic acid treatment inhibited basic fibroblast factor (bFGF)-induced angiogenesis in a mouse model system [21] and led to reductions in circulating levels of angiogenic factors in the pilot trials of zoledronic acid in the clinic [22-24].
- **b.** Inhibiting invasion and attachment: Zoledronic acid has been shown to reduce migration and invasion in human breast cancer cell lines and thus impede the formation of visceral and bone metastases in a mouse model system [25]. Relevant concentrations of zoledronic acid also reduced the motility of a variety of human cancer cell lines and have been reported to block migration of highly motile NSCLC cell lines *in vitro* [26, 27].
- c. Inhibiting tumor proliferation in the bone microenvironment: Bisphosphonate treatment can lower the levels of growth factors such as transforming growth factor beta (TGF-b); insulin-like growth factors (IGFs); and fibroblast growth factors (FGFs) which are normally released from the bone matrix, thus rendering the bone microenvironment less conducive to the development of metastatic foci [28].
- d. Immunomodulatory effects: In approximately one third of patients, flu-like symptoms occur after receiving intravenous bisphosphonates, which has been termed as the acute-phase reaction [29]. Several studies suggest that bisphosphonates may indeed affect circulating lymphocytes and antigen-presenting cells [30-34]. Bisphosphonates have been shown to activate the $\gamma\delta$ T cells and this may result in anticancer activity contributing to the treatment benefits. It was also shown in preclinical models that treatment of human cancer cell lines with nitrogen-containing bisphosphonates caused $\gamma\delta$ T cells to initiate a cytotoxic activity resulting in lysis of the cancer cells [35, 36].
- e. Direct anticancer effects: There is some preclinical data to support that bisphosphonates can inhibit the proliferation and induce apoptosis in a broad range of human cancer cell lines [37, 38]. The mechanisms and pathways behind these effects are currently unknown and it has been proposed that multiple factors may be implicated [11, 39-40]. Also, bisphosphonates have been shown to alter the course of disease progression in mouse model systems of human cancers, including breast and prostate cancer [41-44]. In addition, preclinical studies suggest that bisphosphonates may potentiate the cytotoxic effects of chemotherapy [45]. Zoledronic acid has been shown to display a dose and sequence specific synergy with doxorubicin in preclinical models of breast and prostate cancer [46-49] (Table 3).

CLINICAL RESULTS FOR PREVENTING BONE METASTASES AND IMPROVING SURVIVAL

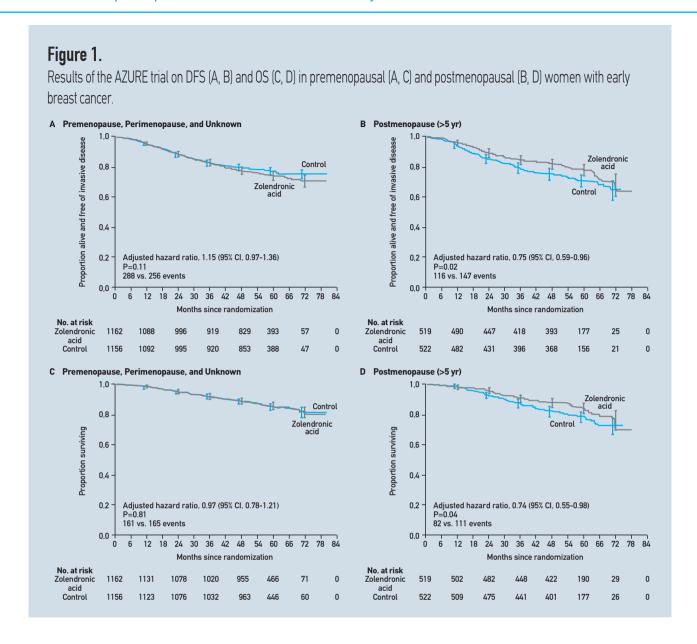
Clinical evidence from breast cancer

A large amount of efficacy data has emerged over the past years from randomized phase III trials investigating the anticancer potential of bisphosphonates, especially in the breast cancer setting.

ABCSG-12 was a randomized open-label phase III, four arm trial comparing tamoxifen (20 mg/day p.o.) and goserelin (3.6 mg every 28 days sc) with or without zoledronic acid (ZOMETA; 4 mg IV every 6 months) versus anastrozole (1 mg/day p.o.) and goserelin with or without zoledronic acid for three years in premenopausal women with endocrine responsive breast cancer. Adding zoledronic acid twice yearly to adjuvant endocrine therapy, significantly improved disease-free survival (DFS) and reduced disease recurrence within and outside the bones [50]. Longer follow-up of the ABCSG-12 trial confirmed the durability of the DFS benefit, and showed a strong trend toward improved overall survival (OS) [50-51].

The ZO-FAST trial evaluated the efficacy and safety of zoledronic acid in preventing aromatase inhibitors-associated bone loss in postmenopausal women with early breast cancer who were receiving adjuvant letrozole therapy. A total of 602 postmenopausal women with hormone receptor-positive early breast cancer starting adjuvant letrozole were randomized to upfront versus delayed zoledronic acid. The delayed group received zoledronic acid when either the post-baseline bone density T-score decreased to below -2 or a clinical fracture occurred. This trial also confirmed the reduction in disease recurrence within and outside the bones with upfront versus delayed administration of zoledronic acid [52].

In another study, adding zoledronic acid to neoadjuvant chemotherapy also reduced the residual invasive tumor size, improved the rate of pathological complete response, and reduced the need for mastectomies in women with high-risk breast cancer [53]. Furthermore, in an open-label phase III study (AZURE trial), 3360 patients with early stage breast cancer were randomly assigned to receive standard adjuvant systemic therapy either with or without zoledronic acid. The zoledronic acid was administered every 3 to 4 weeks for 6 doses and then every 3 to 6 months to complete 5 years of treatment. The primary endpoint of the study was disease-free survival. After a median follow-up of 59 months, overall there was no significant between-group difference in the primary endpoint, with a rate of diseasefree survival of 77% in each group. However, in a subgroup analysis limited to postmenopausal women, the addition of zoledronic acid conferred a significant benefit in both DFS and OS. Despite these promising results for postmenopausal women, the findings of the AZURE study do not support the routine use of zoledronic acid in the adjuvant management of breast cancer [54] (Figure 1). There are a number of ongoing studies investigating the anti-neoplastic

effect of bisphosphonates in breast cancer which may help to clarify their clinical utility [55]. In a recent meta-analysis that was presented by Valachis *et al.* in the last ECCO congress, 8,469 patients from twelve randomized trials were included. The use of zoledronic acid in the adjuvant treatment of early breast cancer resulted in a significant improvement of OS in 6,414 patients from 5 studies (HR=0.82; p=0.009) but regarding DFS, no significant difference was found [56].

Clinical evidence from other cancer types

i) Lung cancer

There is an expanding database of preclinical evidence that bisphosphonates, especially zoledronic acid, can inhibit the proliferation and induce apoptosis in cell lines derived from both small-cell and non-small-cell human lung cancer [57, 58].

In a recent study, 144 patients with lung cancer and bone metastases were treated with chemotherapy plus zoledronic acid if they had bone pain or with chemotherapy alone in case of asymptomatic bone disease. Median survival was significantly longer in patients receiving zoledronic acid (578 days vs. 384 days; p<0.001) [59]. Similar results were also obtained for time to disease progression (265 days vs. 150) days, p<0.001) [59]. Moreover, the study supported a greater benefit with longer treatment since the number of cycles of zoledronic acid positively correlated with time to disease progression [59]. In another report zoledronic acid was associated with a 39% reduction in the risk of death and a 61% reduction in the risk of disease progression (p<0.001 for both), as well as two-fold higher rate of tumor response at the primary site and a 38% lower rate of progressive disease in the skeleton compared with chemotherapy alone [60].

However, after the results of a phase II study which showed

no additional benefits in disease progression and survival by adding zoledronic acid to docetaxel and carboplatin regimen in patients with stages IIIB and IV NSCLC without bone metastases, it would appear that the potential anticancer benefits from zoledronic acid in the lung cancer setting may depend on the presence of skeletal disease [61].

A number of clinical trials studying the anticancer effect of zoledronic acid in lung cancer are underway and their results are expected to answer this question.

ii) Urinary bladder cancer

It has been estimated that 12-35% of patients with bladder cancer develop bone metastases during the course of the disease [62]. In a study of patients with bone metastases from bladder cancer, zoledronic acid treatment not only prevented SREs, but also significantly improved OS [63].

iii) Other solid tumors

Mystakidou *et al.* reported that monthly zoledronic acid delayed the onset of bone metastases in patients with advanced solid tumors who had no evidence of skeletal disease at the time of randomization [64].

iv) Multiple myeloma

By blocking growth factor release from the bone matrix, bisphosphonates can indirectly impede myeloma growth [65]. The antimyeloma effect was independent of the effect of zoledronic acid on the bone, but dependent on inhibition of protein prenylation, a mechanism of action not shared by non-nitrogen-containing bisphosphonates such as clodronic acid (clodronate) [66].

Although differences in overall survival with bisphosphonates were not significant in the total population of patients of large randomized controlled trials in multiple myeloma, bisphosphonates seemed to improve overall survival in subsets of patients in some phase III studies [67-70]. For example, in the UK Medical Research Council (MRC) trial in patients with bone lesions from multiple myeloma (n=535), overall survival was similar between clodronic acid and placebo in the whole population, but clodronic acid significantly improved overall survival over placebo in the subset of patients who had no fractures before study entry [69].

Despite strong consensus that bisphosphonate therapy should be given to symptomatic patients with multiple myeloma, no optimal regimen has emerged [71, 72].

Recently, in an ongoing trial in patients with multiple myeloma, zoledronic acid not only prevented SREs but also improved overall survival [73].

SIDE-EFFECTS OF BISPHOSPHONATES

The use of amino-bisphosphonates in the management of cancer-related bone involvement and hypercalcemia remains a cornerstone in malignant disease management. However, being aware of short- and long-term side-effects is still crucial.

Patients receiving bisphosphonates may develop osteone-

crosis of the jaw, with an estimated incidence of 1.5% for patients treated for 4 to 12 months, and 7.7% for treatments lasting between 37 and 48 months [74]. The etiology of osteonecrosis of the jaw has not yet been defined; therefore, the strategy for its prevention or treatment remains empirical. It is advised for patients receiving dental evaluation and preventive dental treatments before starting treatment with bisphosphonates. During bisphosphonate treatment, undergoing invasive dental procedures is not recommended. Osteonecrosis of the jaw is managed conservatively with prolonged use of antibiotics and mouth care.

Effective inhibition of osteoclast activity can result in hypocalcemia and hypophosphatemia. However, most patients do not become hypocalcemic because of compensatory mechanisms, most importantly, increased secretion of parathyroid hormone.

Patients are at a higher risk of electrolyte imbalance if they have renal insufficiency or decreased compensatory mechanisms (e.g. prior parathyroidectomy, low vitamin D levels, hypomagnesemic hypoparathyroidism, renal failure) [75-76]. Renal impairment has also been observed with zoledronic acid. Patients treated with zoledronic acid develop rises in creatinine often without proteinuria. However, with longterm treatment, patients may develop albuminuria that improves upon discontinuation of the drug [77]. For patients receiving IV bisphosphonates, renal toxicity may be minimized by observing recommended infusion times, optimizing hydration prior to bisphosphonate administration and avoiding concurrent nephrotoxic medications. The US FDAapproved package insert for zoledronic acid recommends a lower initial dose of zoledronic acid (ranging from 3 to 3.5 mg) in patients with preexisting renal impairment (CrCl <60 mL/min but ≥30 mL/min).

In about 15 to 30 percent of patients, IV zoledronic acid and pamidronate cause transient fever and an influenza-like syndrome in patients naive to these drugs. The syndrome is typical of an acute phase response characterized by fever, chills, bone pain, headache, myalgias, and arthralgias and is related to transiently increased cytokine production. These symptoms are usually mild and self-limiting, and most often do not occur with subsequent dosing of these drugs. This syndrome may be treated with acetaminophen or NSAIDs [78-79].

CONCLUSIONS

Survival prospects after metastases to the bones vary greatly depending on tumor type and sites of involvement. Mean survival ranges from a low of six months for those with lung carcinoma, to several years for those with bone metastases from prostate, thyroid or breast carcinoma. With prolongation of survival in such diseases due to the development of more effective therapies, the main challenge is to improve the quality of the patient's remaining life. Over the past years, bisphosphonates have been used successfully

46 / FCO / Bisphosphonates: anti-tumor activity

in the treatment of hypercalcemia and the reduction of skeletal-related complications of bone metastases.

Recent *in vitro* and *in vivo* evidence suggests that zoledronic acid may also have direct anti-tumor activity. The increasing understanding of the molecular mechanisms through which bisphosphonates act on tumor and endothelial cells led to the design of clinical trials intended to investigate whether the anti-tumor activity of bisphosphonates could be realized in the clinical setting. Based on these studies, bisphosphonates appear to exert anti-tumor activity within a broad range

of tumors and may be used for the treatment of cancer types that are likely to metastasize to the bones.

Therefore, it is likely that multiple factors, as already mentioned, may contribute to bisphosphonate efficacy, and their clinical utility may expand into earlier disease stages for several solid tumor types in the future.

Disclosure

Dr. D. Mavroudis has received honoraria for meet the expert meetings from Novartis.

REFERENCES

- 1. Coleman RE. Metastatic bone disease: clinical features, pathophysiology and treatment strategies. Cancer Treat Rev 2001; 27:165-176.
- Saad F, Lipton A, Cook R, et al. Pathologic fractures correlate with reduced survival in patients with malignant bone disease. Cancer 2007; 110:1860-1867
- Delea T, Langer C, McKiernan J, et al. The cost of treatment of skeletal-related events in patients with bone metastases from lung cancer. Oncology 2004; 67:390-396.
- 4. Rosen LS, Gordon D, Tchekmedyian S, et al. Zoledronic acid versus placebo in the treatment of skeletal metastases in patients with lung cancer and other tumors: a phase III, double-blind, randomized trial - the Zoledronic Acid Lung Cancer and Other Solid Tumors Study Group. J Clin Oncol 2003; 21:3150-3157.
- Longman JFS, Botteman MF, Kaura S. Cost-effectiveness assessment of zoledronic acid relative to placebo in the treatment of lung cancer patients with skeletal metastases in five European countries [poster]. Presented at: ISPOR 12th Annual European Congress; October 24-27, 2009; Paris, France. Poster PCN78.
- Lipton A. Pathophysiology of bone metastases: how this knowledge may lead to therapeutic intervention. J Support Oncol 2004; 2:205-213; discussion follows.
- 7. Guise TA, Mundy GR. Cancer and bone. Endocr Rev 1998; 19:18-54.
- Meads MB, Hazlehurst LA, Dalton WS. The bone marrow microenvironment as a tumor sanctuary and contributor to drug resistance. Clin Cancer Res 2008; 14:2519-2526.
- Paget S. The distribution of secondary growths in cancer of the breast. Lancet 1989; 133:571-573.
- Mundy GR. Metastasis to bone: causes, consequences and therapeutic opportunities. Nat Rev Cancer 2002; 2:584-593.
- Green JR. Bisphosphonates: preclinical review. Oncologist 2004; 9 (suppl 4):3-13.
- 12. Peyruchaud O, Winding B, Pecheur I, et al. Early detection of bone metastases in a murine model using fluorescent human breast cancer cells: application to the use of the bisphosphonate zoledronic acid in the treatment of osteolytic lesions. J Bone Miner Res 2001; 16:2027-2034.
- 13. Lipton A, Colombo-Berra A, Bukowski RM, et al. Skeletal complications in patients with bone metastases from renal cell carcinoma and therapeutic benefits of zoledronic acid. Clin Cancer Res 2004; 10:63975-6403S.
- Theriault RL. Zoledronic acid (Zometa) use in bone disease. Expert Rev Anticancer Ther 2003; 3:157-166.
- Paterson AH. Adjuvant clodronate in breast cancer. Acta Oncol 2005; 44:80-82; author reply 83-84.
- **16.** Powles T, Paterson A, McCloskey E, et al. Reduction in bone relapse and improved survival with oral clodronate for adjuvant treatment of operable breast cancer. Breast Cancer Res 2006; 8:R13.

- 17. Saarto T, Vehmanen L, Virkkunen P, et al. Ten-year follow-up of a randomized controlled trial of adjuvant clodronate treatment in node-positive breast cancer patients. Acta Oncol 2004; 43:650-656.
- 18. Saarto T, Blomqvist C, Virkkunen P, et al. Adjuvant clodronate treatment does not reduce the frequency of skeletal metastases in node-positive breast cancer patients: 5-year results of a randomized controlled trial. J Clin Oncol 2001; 19:10-17.
- 19. Clemons M, Verma S. Should oral bisphosphonates be standard of care in women with early breast cancer? Breast Cancer Res Treat 2005; 90:315-318.
- 20. Fournier P, Boissier S, Filleur S, et al. Bisphosphonates inhibit angiogenesis in vitro and testosterone-stimulated vascular regrowth in the ventral prostate in castrated rats. Cancer Res 2002; 62:6538-6544.
- Wood J, Bonjean K, Ruetz S, et al. Novel antiangiogenic effects of the bisphosphonate compound zoledronic acid. J Pharmacol Exp Ther 2002; 302:1055-1061.
- Vincenzi B, Santini D, Dicuonzo G, et al. Zoledronic acid-related angiogenesis modifications and survival in advanced breast cancer patients. J Interferon Cytokine Res 2005 Mar: 25(3):144-51.
- Santini D, Vincenzi B, Dicuonzo G, et al. Zoledronic acid induces significant and long-lasting modifications of circulating angiogenic factors in cancer patients. Clin Cancer Res 2003; 9:2893-2897.
- 24. Santini D, Vincenzi B, Hannon RA, et al. Changes in bone resorption and vascular endothelial growth factor after a single zoledronic acid infusion in cancer patients with bone metastasis from solid tumors. Oncol Rep 2006; 15:1351-1357
- Hiraga T, Williams PJ, Ueda A, et al. Zoledronic acid inhibits visceral metastases in the 4T1/luc mouse breast cancer model. Clin Cancer Res 2004; 10:4559-4567.
- 26. Desai BS, Chellaiah M. Bisphosphonates inhibit osteopontin induced prostate cancer cell motility by attenuating MMP-9 activity (abstract). Proc AM Assoc Cancer Res 2006; 47. Abstract 3290.
- Kubista B, Trieb K, Sevelda F, et al. Anticancer effects of zoledronic acid against human osteosarcoma cells. J Orthop Res 2006; 24:1145-1152.
- Yoneda T, Hashimoto N, Hiraga T. Bisphosphonate actions on cancer. Calcif Tissue Int 2003; 73:315-318.
- Adami S, Bhalla AK, Dorizzi R, et al. The acute-phase response after bisphosphonate administration. Calcif Tissue Int 1987; 41:326-331.
- Pecherstorfer M, Jilch R, Sauty A, et al. Effect of first treatment with aminobisphosphonates pamidronate and ibadronate on circulating lymphocyte subpopulation. J Bone Miner Res 2000; 15-147-154.
- Sansoni P, Passeri G, Fangoni F, et al. Inhibition of antigen-presenting cell function by alendronate in vitro. J Bone Miner Res 1995; 10:1719-1725.
- 32. Kondo M, Sakuta K, Nogushi A, et al. Zoledronate facilitates large-scale in ex vivo expansion of functional gammadelta T cells from cancer patients for use in adoptive immunotherapy. Cytotherapy 2008; 10:842-856.

- 33. Nakajima J, Murakawa T, Fukami T, et al. A phase I study adoptive immunotherapy for recurrent non-small-cell lung cancer patients with autologous gammadelta T-cells. Eur J Cardiothorac Surg 2010; 37:1191-1197.
- Santini D, Martini F, Fratto ME, et al. In vivo effects of zoledronic acid on peripheral gammadelta T lymphocytes in early breast cancer patients. Cancer Immunol Immunother 2009; 58:31-38.
- 35. Sato K, Kimura S, Segawa H, et al. Cytotoxic effects of gammadelta T cells expanded ex vivo by a third generation bisphosphonate for cancer immunotherapy. Int J Cancer 2005, 116:94-99.
- **36.** Das H, Wang L, Kamath A, et al. Vgamma2vdelta2 T-cell receptor-mediated recognition of aminobisphosphonates. Blood 2001; 98:1616-1618.
- Guise TA. Antitumor effects of bisphosphonate: promising preclinical evidence. Cancer Treat Rev 2008; 34 (suppl 1):S19-S24.
- 38. Lipton A. Emerging role of bisphosphonates in the clinic antitumor activity and prevention of metastasis to bone. Cancer Treat Rev 2008; 34 (suppl 1):S25-S30
- **39.** Clezardin P. Anti-tumor activity of zoledronic acid. Cancer Treat Rev 2005; 319 [suppl 3]:1-8.
- Green JR. Antitumor effects of bisphosphonates. Cancer 2003; 97 (suppl):840-847.
- Michigami T, Hiraga T, Williams PJ, et al. The effect of the bisphosphonate ibandronate on breast cancer metastasis to visceral organs. Breast Cancer Res Treat 2002; 75:249-258.
- 42. Yoneda T, Michigami T, Yi B, et al. Actions of bisphosphonate on bone metastases in animal models of breast carcinoma. Cancer 2000; 88 (suppl):2979-2988
- 43. Brubaker KD, Brown LG, Vessela RL, et al. Administration of zoledronic acid enhances the effects of docetaxel on growth of prostate cancer in the bone environment. BMC Cancer 2006; 6:15.
- 44. Corey E, Brown LG, Quinn JE, et al. Zoledronic acid exhibits inhibitory effects on osteoblastic and osteolytic metastases of prostate cancer. Clin Cancer Res 2003; 9:295-306.
- 45. Budman DR, Calabro A. Zoledronic acid enhances the cytotoxic effects of gemcitabine and fluvastatin: in vitro isobologram studies with conventional and non-conventional cytotoxic agents. Oncology 2006; 70:147-153.
- 46. Ottewell PD, Deux B, Monkkonnen H, et al. Differential effect of doxorubicin and zoledronic acid on intraosseus versus extraosseus breast tumor growth in vivo. Clin Cancer Res 2008; 14:4658-4666.
- 47. Ottewell PD, Lefley DV, Cross SS, et al. Sustained inhibition of tumor growth and prolonged survival following sequential administration of doxorubicin and zoledronic acid in a breast cancer model. Int J Cancer 2010; 126:522-532.
- Ottewell PD, Monkkonen H, Jones M, et al. Antitumor effects of doxorubicin followed by zoledronic acid in a mouse model of breast cancer. J Natl Cancer Inst 2008; 100:1167-1178.
- 49. Clyburn RD, Reid P, Evans CA, et al. Increased anti-tumor effects of doxorubicin and zoledronic acid in prostate cancer cells in vitro: supporting the benefits of combination therapy. Cancer Chemother Pharmacol 2010; 65:969-978.
- 50. Gnant M, Mlineritsch B, Schippinger W, et al. Endocrine therapy plus zoledronic acid in premenopausal breast cancer. N Engl J Med 2009; 360:679-691.
- 51. Gnant M, Mlineritsch B, Stoeger H, et al. Mature results from ABCSG-12: adjuvant ovarian suppression combined with tamoxifen or anastrazole alone or in combination with zoledronic acid, in premenopausal women with endocrine-responsive early breast cancer (poster). Presented at: 46th Annual Meeting of the American Society of Clinical Oncology; June 4-8, 2010; Chicago IL, Abstract 533.
- 52. Eidtmann H, de Boer R, Bundred N, et al. Efficacy of zoledronic acid in postmenopausal women with early breast cancer receiving adjuvant letrozole: 36-month results of the ZO-FAST study. Ann Oncol 2010 May 5 [Epub ahead of print].
- 53. Coleman RE, Winter MC, Cameron D, et al. The effects of adding zoledronic acid to neoadjuvant chemotherapy on tumor response: exploratory evidence for direct antitumor activity in breast cancer. Br J Cancer 2010; 102:1099-1105.
- 54. Coleman RE, Marshall H, Cameron D, Dodwell D, Burkinshaw R, Keane M, Gil M, Houston SJ, Grieve RJ, Barrett-Lee PJ, Ritchie D, Pugh J, Gaunt C, Rea U,

- Peterson J, Davies C, Hiley V, Gregory W, Bell R; AZURE Investigators. Breast-cancer adjuvant therapy with zoledronic acid. N Engl J Med 2011 Oct 13; 365(15):1396-405. Epub 2011 Sep 25.
- **55.** Gnant M. Bisphosphonates in the prevention of disease recurrence: current results and ongoing trials. Curr Cancer Drug Targts 2009; 9.824-833.
- 56. Valachis A, Nearchou AD, Polyzos NP, Mauri D, Lind P. Adjuvant therapy with zoledronic acid in primary breast cancer: A systematic review and a metaanalysis. P5157, ECCO 16.
- 57. Matsumoto S, Kimura S, Segawa H, Kuroda J, Yuasa T, Sato K, Nogawa M, Tanaka F, Maekawa T, Wada H. Efficacy of the third generation bisphosphonate, zoledronic acid alone and combined with anti-cancer agents against small cell lung cancer lines. Lung Cancer 2005; 47:31–9.
- 58. Berger W, Kubista B, Elbling L, Sutterluty H, Micksche M. The N-containing bisphosphonate zoledronic acid exerts potent anticancer activity against non-small cell lung cancer cells by inhibition of protein geranyl generation. Proc Am Assoc Cancer Res 2005; 46 (Abstr 4981) AACR Meeting Abstracts 2005:1176-c.
- 59. Zarogoulidis K, Boutsikou E, Zarogoulidis P, et al. The impact of zoledronic acid therapy in survival of lung cancer patients with bone metastases. Int J Cancer 2009 Oct; 125(7):1705-9.
- 60. Karamanos N, Zarogoulidis K, Boutsikou E, et al. Prolonged survival and time to disease progression with zoledronic acid in patients with bone metastases from non-small cell lung cancer [abstract]. J Clin Oncol 2010; 28 (suppl): Abstract e18077.
- 61. Pandya KJ, Gajra A, Warsi GM, et al. Multicenter, randomized, phase II study of zoledronic acid in combination of docetaxel and carboplatin in patients with unresectable IIIB or stage IV non-small cell lung cancer. Lung Cancer 2010, 67:330-338.
- 62. Zaghloul MS. Distant metastases from bilharzial bladder cancer. Cancer 1996; 77:743-749.
- 63. Zaghloul MS, Boutryus R, El-Hossienny H, et al. A prospective, randomized, placebo-controlled trial of zoledronic acid in bony metastatic bladder cancer. Int J Clin Oncol 2010 Apr 1 [Epub ahead of print].
- **64.** Mystakidou K, Katsouda E, Parpa E, et al. Randomized open label, prospective study on the effect of zoledronic acid on the prevention of bone metastases in patients with recurrent solid tumors that did not present with bone metastases at baseline. Med Oncol 2005; 22:195-201.
- 65. Corso A, Ferreti E, Lazzarino M. Zoledronic acid exerts its antitumor effect in multiple myeloma interfering with the bone marrow microenvironment. Hematology 2005; 10:215-24.
- **66.** Green JR. Bisphosphonates: preclinical review. Oncologist 2004; 9 (suppl 4):3-13.
- 67. Berenson JR, Lictenstein A, Porter L, et al. Long-term pamidronate treatment of advanced multiple myeloma patients reduces skeletal events. Myeloma Aredia Study Group. J Clin Oncol 1998; 16:593-602.
- **68.** Lipton A, Cook RJ, Coleman RE, et al. Clinical utility of biochemical markers of bone metabolism for improving the management of patients with advanced multiple myeloma. Clin Lymphoma Myeloma 2007; 7:346-53.
- 69. McCloskey EV, Dunn JA, Kanis JA, MacLennan IC, Drayson MT. Long-term follow up of a prospective, double-blind, placebo-controlled randomized trial of clodronate in multiple myeloma. Br J Haematol 2001; 113:1035-43.
- 70. Rosen LS, Gordon D, Kaminski M, et al. Long-term efficacy and safety of zoledronic acid compared with pamidronate disodium in the treatment of skeletal complications in patients with advanced multiple myeloma or breast carcinoma: a randomized, double-blind, multicenter, comparative trial. Cancer 2003; 98:1735-44.
- Palumbo A, Gay F. How to treat elderly patients with multiple myeloma: a combination of therapy or sequencing. Hematology Am Soc Hematol Educ Program 2009; 566-77.
- 72. San-Miguel JF, Mateos MV. How to treat a newly diagnosed young patient with multiple myeloma. Hematology Am Soc Hematol Educ Program 2009; 555-65.
- 73. Morgan G, Davies F, Gregory W, et al. Evaluating the effects of zoledronic acid on overall survival in patients with multiple myeloma: results of the Medical

48 / FCO / Bisphosphonates: anti-tumor activity

- Research Council (MRC) Myeloma IX study (abstract). J Clin Oncol 2010; 28 (suppl):578s. Abstract 8021.
- 74. Bamias A, Kastritis E, Bamia C, et al. Osteonecrosis of the jaw in cancer after treatment with bisphosphonates: incidence and risk factors. J Clin Oncol 2005; 23(34):8580-8587.
- **75.** Dunstan CR, Felsenberg D, Seibel MJ. Therapy insight: the risks and benefits of bisphosphonates for the treatment of tumor-induced bone disease. Nat Clin Pract Oncol 2007; 4:42.
- 76. Peter R, Mishra V, Fraser WD. Severe hypocalcaemia after being given intra-
- venous bisphosphonate. BMJ 2004; 328:335.
- Chang JT, Green L, Beitz J. Renal failure with the use of zoledronic acid. N Engl J Med 2003; 349:1676.
- **78.** Olson K, Van Poznak C. Significance and impact of bisphosphonate-induced acute phase responses. J Oncol Pharm Pract 2007; 13:223.
- **79.** Campbell-Baird C, Lipton A, Sarkeshik M, et al. Incidence of acute phase adverse events following denosumab or intravenous bisphosphonates: results from a randomized, controlled phase II study in patients with breast cancer and bone metastases. Community Oncol 2010; 7:85.

Low-grade cribriform cystadenocarcinoma of the parotid gland

Dimitrios Vomvas¹, Stavros Kallis², Petros Polyviou³, Haris Charalambous⁴, Nicos Katodritis¹

¹Radiation-Oncologist, Department of Radiation Oncology, Head and Neck Cancer Unit. Bank of Cyprus Oncology Center, Nicosia, Cyprus ²Maxillofacial and Oral Surgeon, Head and Neck Surgery, Apollonion Private Hospital, Nicosia, Cyprus 3Radiologist. Bank of Cyprus Oncology Center, Nicosia, Cyprus 4Medical Oncologist, Department of Medical Oncology, Head and Neck Cancer Unit. Bank of Cyprus Oncology Center, Nicosia, Cyprus

Correspondence:
Vomvas Dimitrios, MD, PhD,
Consultant Radiation-Oncologist,
Bank of Cyprus Oncology Center,
32, Acropoleos Avenue, Nicosia,
Zip code 2006, Cyprus,
Tel: 00357 22841421,
Fax: 00357 22841483,
e-mail: dim_vomvas@yahoo.gr

ABSTRACT

Low-grade cribriform cystadenocarcinoma (LGCCC) is a very rare tumor of the parotid gland with favorable prognosis. This is a case report of a 77-year-old male patient, who presented with a painless mass in the right preauricular area. Computed tomography revealed a 3x2cm inhomogeneous mass in the right parotid gland with moderate inhomogeneous enhancement and areas of low density (cysts) after intravenous contrast administration. Fine needle aspiration (FNA) cytology was consistent with benign salivary gland neoplasm suggesting an adenolymphoma. A few months later the patient underwent a right superficial parotidectomy. The final diagnosis was LGCCC. The patient did not receive any adjuvant treatment.

Key words: low-grade cribriform cystadenocarcinoma; parotid gland; salivary glands.

INTRODUCTION

Most patients with a parotid gland tumor present with a painless mass or swelling in the preauricular area. Differential diagnosis includes salivary cysts; salivary gland stones; hemangioma; lymphoepithelial cysts; chronic sclerosing sialadenitis; lymphadenopathy from infectious disease; inflammation of the parotid gland; lymphoma; metastases from other primary tumors; and primary malignant disease. Salivary gland tumors vary considerably in their histological patterns and behavior. Table 1 lists the benign and malignant tumors of the salivary glands according to the 2005 WHO histological classification [1].

LGCCC is an infrequent tumor of the salivary glands with a favorable prognosis that is recognized as a variant of cystadenocarcinoma by the 2005 World Health Organization classification [1, 2]. In medical literature there have been reported cases describing these tumors with various terms like "low-grade cribriform cystadenocarcinoma", "low-grade salivary duct carcinoma", "intraductal carcinoma" and "carcinoma in situ" [3]. This tumor mainly arises from the parotid gland and does not metastasize to the lymph nodes. Preoperative computed tomography and magnetic resonance imaging usually reveal a welldefined polycystic mass without evidence of invasion of the surrounding tissues. These tumors have a very good prognosis after radical surgical excision. In this report, we present the case of a LGCCC of the parotid gland, the first reported in Cyprus.

CASE PRESENTATION

We report the case of a 77-year-old Cypriot male who noticed a painless mass in the right preauricular area. He mentioned the excision of a lump in the same region five years ago, diagnosed as adenolymphoma. Adenolymphoma is a benign glandular tumor usually arising in the parotid gland and composed of two rows of eosinophilic epithelial cells with a lymphoid stroma, also called "papillary cystadenoma lymphomatosum" and "Warthin's tumor". Preoperative fine needle aspiration biopsy, performed in February 2011, showed some lymphocytes, a few macrophages and aggregation of normal epithelial cells exhibiting some signs of oxyphilic changes. The appearance was consistent with benign salivary gland neoplasm with evidence more suggestive of adenolymphoma. A computed tomography revealed a 3x2cm multicystic tumor in the right parotid gland with moderate inhomogeneous enhancement and areas of low density after intravenous contrast administration (Figures 1 and 2). A few months later the patient underwent a right superficial parotidectomy with facial nerve preservation. Microscopically, the neoplasm was composed of widely dilated cystic structures lined by epithelial cells, which were flat in some areas

Figure 1.Pre-contrast axial CT scan shows an inhomogeneous 3x2cm mass in the right parotid gland (arrow).

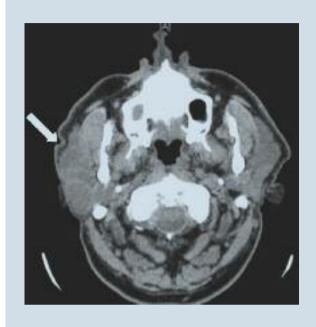

Figure 2.After intravenous contrast administration, the mass presents moderate inhomogeneous enhancement with areas of low density (cystic).

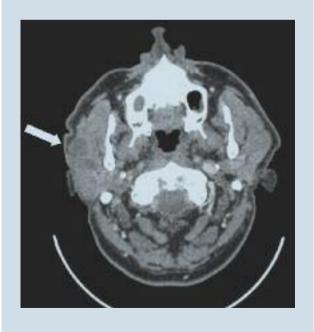

Table 1.WHO histological classification of tumors of the salivary glands.

Malignant epithelial tumors	Benign epithelial tumors
Acinic cell carcinoma	Pleomorphic adenoma
Mucoepidermoid carcinoma	Myoepithelioma
Adenoid cystic carcinoma	Basal cell adenoma
Polymorphous low-grade adenocarcinoma	Warthin's tumor
Epithelial-myoepithelial carcinoma	Oncocytoma
Clear cell carcinoma, not otherwise specified	Canalicular adenoma
Basal cell adenocarcinoma	Sebaceous adenoma
Sebaceous carcinoma	Lymphadenoma
Sebaceous lymphadenocarcinoma	Sebaceous
Cystadenocarcinoma	Non-sebaceous
Low-grade cribriform cystadenocarcinoma	Ductal papillomas
Mucinous adenocarcinoma	Inverted ductal papilloma
Oncocytic carcinoma	Intraductal papilloma
Salivary duct carcinoma	Sialadenoma papilliferum
Adenocarcinoma, not otherwise specified	Cystadenoma
Myoepithelial carcinoma	Soft tissue tumors
Carcinoma ex pleomorphic adenoma	Hemangioma
Carcinosarcoma	Hematolymphoid tumors
Metastasizing pleomorphic adenoma	Hodgkin lymphoma
Squamous cell carcinoma	Diffuse large B-cell lymphoma
Small cell carcinoma	Extranodal marginal zone B-cell lymphoma
Large cell carcinoma	
Lymphoepithelial carcinoma	
Sialoblastoma	

and showed a proliferative cribriform pattern in several areas. The neoplastic cells were flat cuboidal, had abundant eosinophilic cytoplasm and vesicular nuclei with prominent nucleoli and a moderate degree of pleomorphism. Scattered mitotic figures were present. Some of the cystic lesions had evidence of peripheral invasion associated with desmoplasia. The final diagnosis was LGCCC of the parotid gland. In view of the rarity of the tumor we asked for a review of the histopathology specimen, which confirmed our diagnosis. The patient has no facial nerve paralysis after the superficial parotidectomy and did not receive any adjuvant treatment. He remains under observation.

DISCUSSION

LGCCC is a very rare tumor of the salivary glands and it was first reported by Delgado *et al.* in 1996 [1, 4, 5]. The World Health Organization recommended the name LGCCC to prescribe this variant of salivary duct carcinomas [2]. These tumors usually arise from the parotid gland. The incidence of LGCCC of the parotid gland is estimated to be less than 1%.

Most patients with LGCCC are elderly and present with a painless mass or swelling of the preauricular area. Neurological signs or symptoms, such as facial nerve paralysis, are absent. It concerns a slowly growing tumor which does not metastasize to the regional lymph nodes. Computed tomography or magnetic resonance imaging of the parotid gland are necessary for the assessment of these lesions and mainly reveal a multicystic mass with well-defined margins. Radical surgical excision with total parotidectomy is the cornerstone treatment for LGCCC.

Conflict of interest statement

The authors declare no conflict of interest

REFERENCES

- **1.** Barnes L, Eveson JW, Reichart P, Sidransky D. World Health Organisation Classification of Tumors. Pathology and Genetics of Head and Neck Tumours, IARC Press, Lyon 2005.
- Aria A, Taki M, Mimaki S, Ueda M, Hori S. Low-grade cribriform cystadenocarcinoma of the parotid gland: a case report. Auris Nasus Larynx 2009; 36(6):725-728.
- Weinreb I. Intaductal carcinoma of the salivary gland (so-called low-grade cribriform cystadenocarcinoma) arising in intraparotid lymph node. Head Neck
- Pathol 2011; 5(3):321-325.
- 4. Nakazawa T, Kondo T, Yuminochi T, Nakazawa K, Ishii Y, Mochizuki K, et al. Fine-needle aspiration biopsy of low-grade cribriform cystadenocarcinoma of the salivary glands. Diagn Cytopathol 2011; 39(3):218-222.
- Delgado R, Klimstra D, Albres-Saavedra J. Low grade salivary duct carcinoma. A distinctive variant with a low grade histology and predominant intraductal growth pattern. Cancer 1996; 78:958-967.

we have the idea...

... the skills, the scientific knowledge and the drive.

Just put some trust on us!

We plan and work for your achievements. Your success is our vision.

Just do only what you have to do and leave the rest to us!

Marketing & Communication Consultants, Publications & Events 15, M. Botsari Street GR -145 61 - Kifissia t +30 210 6231305 f +30 210 6233809 e info@mind-work.gr

Visit the journal's website www.forumclinicaloncology.org

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΑΗΨΗ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΙΌΝΤΟΣ. 1. ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΙΌΝΤΟΣ: ΥΕΚΙΟΥ 5 mg/ml πυκνό διάλυμα για παρασκεινή διαλύματος προς έγχυση. 2. ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ: Κάθε ml πυκνού διαλύματος περιέχει 5 mg ipilimumab. Ένα φιαλίδιο των 10 ml περιέχει 50 mg ipilimumab. Ένα ωιαλίδιο των 40 ml περιέχει 200 mg ipilimumab. Το ipilimumab είναι ένα πλήρως ανθρώπινο αντι CTI Α4 μονοκλωνικό αντίσωμα (ΙαG1κ) που παράνεται σε κύτταρα ωρθηκών κινεζικοί εκτειμένη υρουτιριστήτα να στουποιητικού ανεπιουρήτες υποιρούες που συνσενται με το υπουποιατικό μα πουτόν εχε «υπόροσεις που αυτόσονται με το ανοιποιητικό που μπορεί να είναι οσθαρές ή απειλητικές για τη ζώη, είναι πθανό αν συμπερλαμβάνουν γατρεντερικές, ηπατικές, δερματικές, νευρολογικές, ενθοκρικολογικές ή άλλων οργανικών συστημάτων. Ενώ οι περισσότερες ανεπιθυμήτες αυτόροσες που αυθέσιστα με το ανοισποιητικό εμφανίστηκαν κατά την περίοδο επαγωγής έχει επίσης ανοφερθεί εκδήλωση μήνες μετά από την τελευταία δόση του ΥΕΚΝΟΥ. Εκτός αν προοδιοριστεί διαφορετική αιτικλογία, η διάρροια, η αυξημένη συχνότητα επιστηρές και το μια στα κόπροπος οι του έξησες ΕΕΤ, το έξαπθημα και η ενδοκροπαθέα πρέπει να θεωρηθούν φλεγμονικόες και να συνδέντατ με το ΥΕΝΟΥ. Η προμημ διάγνωση και η κατάλληλη διαχείριση είναι απαραίτητες για την ελαχτοποιήση απελητικών για τη ζωή επιπλοκών. Συστηματική εισαγωγή υψηλών δόσεων κορτικοστεροειδών με ή χωρίς επιπηρόσθετη ανοσοκατασταλτική θεραπεία είναι πθανό να απαιτηθεί για την αντιμετώπιση σοβαρών ανεπιθύμητων αντόρασεων που συνδέονται με το ανοσοποιητικό. Ειδικές για το ΥΕΝΟΥ κατεμθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση ανεπιθύμητων αντιδράσεων που σμινδέονται με το ανοροπομητικό περιγράφονται παρακάτω. Γαστρεντερικές αντιδράσεις που τεκνού κατευνοτήριες για το νασοποιητικό: Το ΥΕΝΟΥ σχετίζεται με σόμορες γιστρεντικές αντόροσεις που <u>υνούοσται με το ανοσοποιητικό:</u> Το ΥΕΝΟΥ σχετίζεται με σόμορες γιστρεντικές αντόροσεις που <u>γιστρεντικό οικλήνα έχουν</u> αναφερθεί σε λινικές διοκιμές (βλέπε προύγραφο 4.8). Σε ασθενείς που δλαβου μονοθεραπεία με ΥΕΝΟΥ 3 πα/λα σε μα μελέτη προγραφιμένου (μη <u>γιστρεντικόν</u> αντόρισες μεταπιατικού) μελοικώματος άφιση 3 (ΜΙΧΟΙΟ20). Αξικει προύγραφο 4.8). Σε ασθενείς που δλαβου μονοθεραπεία με ΥΕΝΟΥ 3 πα/λα σε μα μελέτη προγραφιμένου (μη <u>γιστρεντικών</u> αντιδράσεων που συνδέονται με το ανοσοποιητικό ήταν 8 εβδομάδες (εύρος 5 έως 13 εβδομάδες) από την αρχή της θεραπείας. Με κατευθοντήρεις για την αντιμετώπιση οχετιδρίενες με το πρωτόκολλο, η υποχώρηση (ορίζεται ως βλείτωση σε ήπια (Βοθμού 1) ή λιγότερο ή τη σοβορότητα κατά την έναρξή) εμφονίστηκε στις περισσότερες συμεία και συμπτώμετο το είναι πθουνό να υποδεκνύουν κολίτιδα σχετίζομενη με το ανοσοποιητικό ή διάτηση του γιστρεντικού αικόληνα. Στην λόνική εκκόν είναι πθουνό αντιμετολομίδησεις διάσουν αυτόριστης ποινούτησει στεκονόν κυπόσεις διανός δύχος το μεσινούτη ή διάτηση του γιστρεντικού αυλήνα. Στην λόνική εκκόν είναι πθουνό αντιμετολομίδησεις διάσουν αν μουδιαστικό ποινόν κυπόσεις διανόκου δύχος τη μετο ανοσοποιητικό ή διάτηση του γιστρεντικού αυλήνα. Στην λόνική εκκόν είναι πθουνό αντιπελομάδιστης διάσουν αν διανόπου αντόπου επενοκόν δύχος διαστονοτικό ή διάτηση του γιστρεντερικό αντιπελομάδιστης διάσουν διανόπου αντόπου επενοκόν κύπους αντόμες της είναι το διανόπου διανόπου διανόπου το κοινόπου το πούστο το κατόπου το πούστο το κοινόπου το πούστο το το πούστο το τεκτονοί που πουδικό το διανόπου της του διανόπου της πουδικό του κυπόσει το πούστο της το πούστο το πούστο το πουδικό το το πούστο το τεκτονοί πουδικό το διανόπου το το διανόπου το πουδικό το το πούστο το το πούστο το πούστο το πουδικό το πουσικόποι το το πούστο το πουσικόποι το πούστο το πουσικόπο σιμεία και συμπτώματα που είναι πθανό να υποδεκινόων κολίπδα σχετιζώμενη με το ανοοοποιητικό ή διάτρηση του γοιτρεντερικού σωλήνει Στιγιό λοικνίας εκκίνα είναι πθανό να συμπεριλαμβόνται δάρορια, συξιήμή συγνότητα εντερικών κινήσεων, κοιλικώ όλογ ο ήμαιστροχεία, με ή γωρί πρετό. Δύρροσι ή κολίπδα που ευρονίζεται μετά από την έναρξη του ΥΕΚΝΟΥ πρέπει να αξιολογείται έγκαιρα για τον αποκλειομό λομώδους ή άλλης εναλλακτικής απολογίας. Σε κλινικές δοιμές, κολίπδα σχετιζώμενη με το ανοοοποιητικό συσχετίσητες με στοιχεία φλεγμονής του βλεινογόνου, με ή χωρίς εξελικάσεις και λευρεκυτταρική να ισυθετεροφική διήθηση. Συστάσεις για την αντιμετώπιση της διάρροκας ή της κολιπλίας βασίζονται στην βαρύτητα των συμπειριάτιον (όμφονων με την τοθένωμηση της βαθμόγησης της βαρύτητας κατά ΝΙΚΙΤΟΚΕ της διαθενίες μή πια δεις έχεια (διθεμόγη τος της διαθεγικά τος Αξενία του Ανευρεκικό του Ανευρεκικό της διαθεγικό της 2. διάρροια (αύξηση έως 6 κενώσεις την ημέρα) ή πιθανολογούμενη ήπια έως μέτρια κολίπδα (π.χ. κολιακό άλγος ή αίμα στα κόπρανα), είναι πιθανό να παραμείνουν στο ΥΕΚΝΟΥ. Σνινιστίσται συμπτωματική θεραπεία (π.χ. λοιτεριμόδη, υποκατάσταση υγρών) και προσεκτική παρακολοίθηση. Είν τι ήπια δευς μέτρια συμπτώματα υποτραπίσουν ή επιμείνουν για "57 ημέρες η ποριογραμματισμέν διόρι του ΥΕΚΝΟΥ θα περίπει να ποραλείπει και θα πρέπει να ξεκινήσια θεραπεία με κορτικοντεροκότη τη πρόγραμησιημένη δόση. Αδοίας που πικεριαδικών του Ανευρικών που του Εκλονίδη του ποραδικότη του δίνει του ποιοδείστηκε του διονες που ποιοδείστηκε του ποιοδείστηκε του δινατικότητα το διονες που ποιοδείστηκε το διαθείστηκε του ποιοδείστηκε του διαθείστηκε το διαθείστηκε το διαθείστηκε του ποιοδείστηκε το διονε που ποιοδείστηκε του Εκλονίστηκε του παριστικότηκε του διαθείστηκε του διαθείστηκε του διαθείστηκε του ποιοδείστηκε του διαθείστηκε του ποιοδείστηκε του ποιοδείστηκε του διαθείστηκε του διαθείστηκε του διαθείστηκε το διαθείστηκε του πρώτε του ποιοδείστηκε του διαθείστηκε του διαθείστηκε του παριστικότηκε του παριστικέ του διαθείστηκε του παρισ ημερήσιος η σοσυναμό, εω παρουσιαστα υποχυρήση σε σευμο τη επιστροφή στην εναφός, το Τεκνίο μπορε να ςκισφιχεια στην επιστροφή ποργοριματιμογεινή οστικο τη ποροιαπουταία τη ποροιαπουταία το παρουσιαστα το παρουσιαστα που παρουσιαστα που παρουσιαστα που παρουσιαστα το παρουσι κορπικοτεροεδή. Σε κλινικές δοκιμές, προστεθήκε εφάπιο δόση inflixmab 5 mg/kg, εκτός είνη (ταν συτεδείες), Δεν πρέπει να μρησυμοποιείται infliximab έν πθενιολογείται διάτρηση του γιαστρετεριασόν αιλινής οι σήμιαμία (βλειτε την Ευρλημή Χρακηπρισιανών του Προϊόντος για το infliximab). Η πεπατοτεδιώτητα του συνδέεται με το ανοσοποιητικό. Ο Φεντικό του Ιστίαν του Αυστρετεία έχει αναφερθεί σε κλινικές δοκιμές (βλέπε παράγραφο 4.8). Σε ασθενείς που Αλβαν μονοθεραπεία με ΥΕΚΥΟΥ 3 mg/kg στην ΜΟΧΟ 102.0, ο χρόνος έως την εκδήλωση μέτριας έως οιθαρής η θανατηφόρου (Βοθμού 25) ηματοτικός όκτητας του ανασοποιητικός κυιώνθηκε από 3 ως νε ξεδιομάδες η νέφορή της θεριαπίας. Με κατειθενήτες γραμμές για ην αντιμετικόπησ σεκήλωστες με το προποτολικός ρογόνος έως την υποχώρηση κυμάνθηκε από 0,7 έως 2 εβδιομάδες. Οι ηπατικές τρανουμικόσες και η χολερυθρίνη πρέπει να οξιολογούνται πριν από κάθε δόση του ΥΕΚΥΟΥ, καθώς πρόωρες εργαστηρικές μεταβολέν τη μπορεί να υποδεικούνου ανακείπτουσα ηπατιτικό αρετιζήτει το ανασοποιητικό κυικών ουμπτωμάτων. Πρέπει να αφίλογούνται αυθήσει της πλέ Κπ και τη Κ.Ι. ή της οιλικής δερθερθήνη προς αποκλαμμό λοικό του είχαν συμπτωριάνων λουμάτων, δυμάτων, Ελέλθης της νόσου ή φαρμακετικών πρώτεντικών ποι να τον προκολομόνται ένας την υποχώρησή τους. Βοιμές είλησες της νόσου ή φαρμακετικών πρώτεντικών ποι μέχαν αποστοποιείνται ποιντέλουση του είχαν αποστοποιείνται πουστέλουση του είχαν αποστοποιείνται πουστέλουση του προκολομό διαθεί του προκολομού ΑΣΤΑ Δ.Ι.Τ. αποστοποιείνται πουστέλουση του προκολομού διατίτε κατέλουση του προκολομού διατί του προκολομού δια την προκολομού τους διατικών διατίων κάκοις ποι διαθενείς που είχαν αποστοποιένται πουστέλουση του προκολομού διατί του προκολομού διατί του προκολομού δια του τικόν κατίων κάκοις διαθεί του είχαν αποστοποιένται πουστέλουση του προκολομού διατί του προκολομού δια του προκολομού δια του την συμποριστικό κετικό δια ποιστέλουση του προκολομού δια του την προκολομοί δια ποιστέλουση του προκολομοί δια ποιστέλουση του προκολομοί δια πουστέλουση του προκολομ η στο του κατιστου οχετιδομενη με το συνοσιποιητικό, κατέδεξαν στοιχεία οξείας ολεγμονής (ανδετερόφια), λεμφονίτατο και μακροφόγιο). Για ασθενείς με αυξιμέτη ΑΣΤ ή ΑΣΤ στο εύρος των > 5-≤ 8 x ULN ή ολική χολερυθρίνη στο εύρος των > 3-≤ 5 x ULN που πθανολογείται ότι σχετίζεται με το ΥΕΚΥΟΥ, πρέπει να παρολείπεται η προγραμματισμένη δόση του ΥΕΚΥΟΥ και πρέπει να παροκολουθούνται οι LFT έως την υποχώρηση. Όταν βέλπωθούν τα επίπεδα LFT (ΑΣΤ και ΑΙΣ ≤ 5 x ULN και ολική χολερυθρίνη ≤ 3 x ULN), το ΥΕΚΥΟΥ μπορεί να ξαναργίσει στην επόμενη προγραμματισμένη δόση. Λόσεις που παραλείπονται λόνω ανεπιθύμητων αντιδράσεων, δεν πρέπει να μποκαθίστανται (βλέπε παράγραφο 4.2). Για ασθενείς με ξαναρχίαι στην εποιμετη προγραμματισμένη όσοη, Δοσεις ποιο παραλειπονται λόγω ανεπιθωμητών αντιδράσεων, δεν πρεπει να υποκαθιστανται (Ιδλεπε παράγρασο 4.2). Τια ασθετοις με αυθήσεις της ΑΤ 3 × χ. Μ. Ιπι το πιθανομέται ότι ανεπίζονται με το ΥΕΥΡΟΥ), η Εφαιστία πρέπει να οριστικά με το πρότο γραφο 4.2 και πρέπει να εξειναίτει αφιστικά με δορλέβα θεραπεία με κορπικοτεροιείδη υψηλής δόσης (π.χ. μεθυλημεδινίζολίνη 2 mg/lag ημερησίως ή ισοδύναμο). Σε αυτούς τους ασθενείς, πρέπει να παρακολοθούνται οι LFT έως την ομολοποίηση. Όταν υπογωρούν τα συμπτώματα και ομολοποιρθούν οι αυθήσεις των LFT, η έναρξη βοθμιαίας μείωσης και διακοπής των κορπικοτεροιεδών πρέπει να βασίζεται στην κλινική απόφαση. Η βοθμιαία μείωση και διακοπή πρέπει να γύνεται μέσα σε διάστημα τουλόχιστον 1 μίνα. Αυξήσεις των LFT που έναι σνέστειο πλαιότικο πλαιότικο με κορπικοτεροιεδών πρέπει να βασίζεται στην αλοικοπή. Για ασθενείς με σημαντικές αυθήσεις των LFT που έναι σνέστειο το διακοπός των συγκοτικού με κορπικοτεροιεδών πρέπει να βασίζεται στην κλινική απόφαση. Η δοθμιαία μείωση και διακοπή των διαντικό να εξεταστεί η προσθήσεις αν διαντικού να εξεταστεί η προσθήσεις αν ολλακατικού ανοσκοτασταλικού πορφόννται στο σχήτια με κορπικοτεροιεδών. ορτικοστεροειδή. Σε κλινικές δοκιμές, χρησιμοποιήθηκε μυκοφαινολική μοφετίλη σε ασθενείς χωρίς ανταπόκριση σε θεραπεία με κορτικοστεροειδή ή που παρουσίασαν αύξηση τοι κοριποιοτρεύοι-). 2: Κονικες, σοκίμες, χριοφυσιοισήτηκε μικοφωνικική μοφετική σε ασσενέχ χωρις ανταποκριήσι σε ευραπικές με αρτικοιστεροείση ή του προυσιασία συείση τη Ε. Κατά την Εθριάμια μέσιοη και διακοπή κοριποιοτρεών που δεν ανταποκρύστου σε αιδηρή της δόσης των κοριπικότεροείδου (Ελέπε την Περιλήγη Χοριστικές ανεπιθώμητες αντιθώμητες αντιθώμος το πλοσοποιητικό το ΥΕΚΡΟΥ σχετίζεται με συβρεξε δερματικές ανεπιθώμητες αντιθώμος αντιθώμος το πλοσοποιητικό το ΥΕΚΡΟΥ σχετίζεται με συβρεξε δερματικές ανεπιθώμητες αντιθώμητες αντιθώμος το πλοσοποιητικό το ΥΕΚΡΟΥ σχετίζεται με συβρεξε δερματικές ανεπιθώμητες αντιθώμητες αντιθώμητες διακριμές διακρικές διακρικέ ονημετοιικής του με βόση τη οφοράτητα. Ασθενείς με μήται έως μέτρια (θαθμού Τέως 2) δεματική ανεπθύμητη αντίδροση μπορούν να παραμείνουν σε θεραπεία με ΥΕΝΥΟΥ με συμπτωρικτή θεραπεία (π.χ. αντισταμινικό). Για ήται έως μέτριο εξάκθημα ή κινησίο του εμμένει για 1 έως 2 εθουμόδες και δεν βελτιώνεται με τοιικά κορπικοτεροειδή, πρέπει να εκανήσει από του σύμποτο θεραπεία με κορπικοτεροειδή, π.χ. πρέκλίνη 1 mg/kg απός μιερομός η τοδιούκομί). Το ασθενείς με ια σοβείνει με τοιικά κορπικοτεροειδή, πρέπει να αντίδροση, η προγραμματισμέκη δόση τον ΥΕΚΥΟΥ θα πρέπει να παραλειφθεί. Εύν βελτιωθούν τα αρχικά συμπτώματα σε ήπια (Βαθρού 1) ή υπογωρήσουν, η θεραπεία με ΥΕΚΥΟΥ μπορεί να συνεχετεί και πόλι στην επόμενη προγραμματοιμένη δόση. Δόσεις που παραλείποντα λόγω μιας ανεπιθωμητης αντίδροσης, δεν πρέπει να υποαιθείπανται (βλέπε παράγγαρφ 4.2).
Το ΥΕΚΝΟΥ πρέπει να διακόπεται οριστικά σε ασθενείς με ένα πολύ σοβρού (Βαθμού 4) εξικόθημα ή αρθαρώ (Βαθμού 3) κινημοί (βλέπε παράγγαρφ 4.2).
Το ΥΕΚΝΟΥ πρέπει να διακόπεται οριστικά σε ασθενείς με ένα πολύ σοβρού (Βαθμού 4) εξικόθημα ή αρθαρώ (Βαθμού 3) κινημοί (βλέπε παράγγαρφ 4.2).
Το ΥΕΚΝΟΥ πρέπει να διακόπεται οριστικά σε ασθενείς με ένα πολύ σοβρού (Βαθμού 4) εξικόθημα ή οδικομό (Βαθμού 3) κινημοί (βλέπε παράγγαρφ 4.2).
Το ΥΕΚΝΟΥ πρέπει να διακόπεται οριστικά σε από το πρέπει να εξικόθημα (πρέπει να διακόπι πρέπει να γίνεται μέσα σε διάστημα τοιλιάχιστον
Το Επίστη το Επίστη του Καρτικόπετα (Επίστη του Καρτικόπετα).
Το Επίστη του Καρτικόπετα (Επίστη του Καρτικόπετα) το και διακόπι πρέπει να γίνεται μέσα σε διάστημα τοιλιάχιστον γρώμας με το γρώμας αναπόδρους το υποδρόσες που αναδέσνται με το αναφοποτιστών το ΥΕΚΡΟΥ σχετίζεται με σοδρόγως αναπόδρους και συσθερών το με το αναφοποτιστών το ΥΕΚΡΟΥ σχετίζεται με σοδρόγως αναπόδρους αναφοποτιστών το αναφοποτικό. Θιαντιμός αναφορθεί συμπτώριστο ομικόζονται με το αναφοποτικό συμπτώριστο ομικός αναφοποτικός το αναφοπ νεφοισιασεια που σαρκει > «ημερες πρειεια αράσωγεται και α πρειει να αποκλεειστου γιη φιεγμονιστή από, απώς εξελισή της νοσου, λομωσείς, μετροιικα συνοριστά και φορμακιστική πρόντα. Για ασθεκείς με μέτρια (Βιθαμός 2) ενιροπιθεία (κυτηπής με ή χωρίς αισθητική) που Πονονόν σχετίζεται με το προρολείπεται η προγραμματισμένη δόση. Εάν τα νευρολογικά συμπτώματα υποχωρήσουν στην έναρξη, ο ασθενής μπορεί να ξαναρχίσει το ΥΕΚΙΟΥ στην επόμενη προγραμματισμένη δόση. Δόσεις που ποραλείπονται λόγω μιας ανεπιθωμητης συτιδροσης δεν πρέπε να ανακαθίστανται (βιλεπε ποράγορα «1.2). Το ΥΕΚΙΟΥ πρέπει να όπωτα ποραπικό τος το κατά το προσείτα το να συτισμέτα το να στιμετιστική στο να στιμετιστική στο να στιμετιστική στι το να στιμετιστική στι το προσείτα το πρ σε ασθενείς με σοβαρή (Βαθμού 3 ή 4) κινητική νευροπάθεια ανεξαρτήτως αιτιολογίας (βλέπε παράγραφο 4.2). Ενδοκρινοπάθεια που συνδέεται με το ανοσοποιητικό: Το YERVOY μπορε να προκαλέσει η διεθμονή των οργαίνων του ενδοκορικού αυστήματος, συγκερμένα υποφυστάνος, υπούπουστούς, επιτεφριδιακή αυτοριστός αυτοριστός, υπούπορασικός μπορεί να πορουσιάσουν μη εδικά συμπτύματα, τα οποία μπορεί να μουάζουν με άλλα αίτια, όπως μετάσταση στον εγκέφαλο ή υποκείμετη νόσο. Στη συγκότερη κλινική εικόνα συμπερλαμβάνεται η κεφαλαλγία και η κόπωση. Στα συμπτώματα μπορεί να συμπερλαμβάνονται ελλείμματα του οπτικόν πεδίου, αλλαγές της συμπεριφοράς, διαταραχές των ηλεκτρολυτών και υπόταση. Επινεφριδιακή κρίση ως αίτιο των συμπτωμάτων του ασθενούς πρέπει να αποκλείεται. Η κλινική εμπειρία με ενδοκρινοπάθεια σχετιζόμενη με το ΥΕΚΥΟ\ η ηκεκτρουτών να αυτοισται μετινερρισική κριση ως από των συμπωριατών του ασσενου, πρειτιν αυτοικτέεται. Η κονικαίς μιπείρα με ενοεκρισιοποιεια τος ενέσω περιορισμένη. Για ασθενείς που ελισθαρ μουθερόπεια με ΥΕΡΚΟΥΣ απής ατην ΜΙΧΟ102ο, το χρόνος έας την εκόλωμα μέτριας ές κινό σοβρης (Εσθερία Ο Εξιουθερία Α) σε ακτινεί την εκτινεί και το σορατικό κινώ περιοποιεί των ενέσως την εκόλωμα το ποκοποιητικό του πορατική είναι το εκλινικές δουικές την ενινώς ελεγοχίνεση με σοιοκοποιτολική θεραπεία και θεραπεία με ένδοκρισπάθεια που αναθέσται με το ανοσοποιητικό που παρατική εκτινεί των ενώς των εκτινεί των ενώς των εκτινεί των ενώς τους το εκλινικές δουικές την την ενώς ελεγολική τους το εκλινικές δουικές του πάρους αναστικές από την ενός εκλινεί την πορουδια σημαιμέα ή λοιμόξεων. Είν υπάρουν σημεία επικεροβισικής το κατάρκετας, αλλά ο ασθενής θε βρίσκεται σε επικεροβισικής και το ακλινεί την πορουδια σημαιμέα ή λοιμόξεων. Είν υπάρουν σημεία επικεροβισικής τον εκλινεί την πορουδια σημαιμέα ή λοιμόξεων. Είν υπάρουν σημεία επικεροβισικής αναπάρετας, αλλά ο ασθενής θε βρίσκεται σε επικεροβισική κρίση, πρέπει να εξεταστοίν περιπείρου πορολοικές εξετίσες στις οποίες συμπρομάρθετεί για αδικόρηση ερναστηρισικών και απεκονιστικών ελέγχων. Η διαθήγηση των αποτελωμέτων των εργαστηρισικό ελέγχων τη διαθήγοιο έλενται το επικεροβισικών ελέγχων τη διαθήγοι έλενται επικεροποικό λετινοικούς κίντη των εργαστηρισικό ελέγχων τη απότη εκλονικό ελέγχων το μετινοικών λετινοικούς κίντη των εργαστηρισικό ελέγχων το απότη έλενται επικεροποικέ λετινοικούς λετινοικούς κίντης και ποι πολικούς το εκροίντηση. Εκτινοικό εκλονικό ελετινοικό εκτινοικούς εκλονικό εκλονικό ελεντικούς λετινοικούς κίντη με ποι πολικούς το εκροίντηση. Εκτινοικό εκλονικό ε ια το Εκργοι της αθοκρονιού, Κετουργίας (είναι μη φισιολογικός συνατάται βραγό σήμα θεραπείας με υψηλές δόσεις κορτακοτεροειδών (π.ς. δεθερεθεζόνη 4 mg από δωρες ή ισοδύναμο) ώστε να αντιμετωποτεί η φλεμμονή του προσβεβλημένου αδένα και η προγραμματισμένη δόση του ΥΕΚΝΟΥ θα πρέπει να παραλειφθεί (βλέπε παράγραφο 4.2). Αυτή τη στιγμή είναι άγνωστο εάν η θεραπεία με κορτικοστεροείδη ανιστρέφει την αδενική δυολειτουργία. Θα πρέπει επίσης να ξεκινήσει κατάλληλη υποκατάσταση ορμονών. Είναι πιθανό να είναι απαραίτητη μακροχρόνια θεραπεία με υποκατάσταση ορμονών. Όταν τεθούν υπό ελέχης τα συμπτώματα ή οι μη φυσιολογικές εργαστηριακές τιμές και είναι εμφανής η βελτίωση του ασθενούς συνολικά, μπορεί να συνεχιστεί η θεραπεία με ΥΕΚΝΟΥ και η έναρξη της βαθμιαίας μείωσης και διακοπής των κορτικοστεροειδών πρέπει να βοαίζεται στην κλινική απόφαση. Η θαθμαία μείωση και διακατή πρέτα να γίνεται μέτα τη ετινότη τι τρομότη κριστούρη μεταίος το μου το πολεφορία Η θαθμαία μέωση και διακατή πρέτα να γίνεται μέτα σε διάστημα τοιλάχηστον 1 μήνα. Αλλες αναπθώμητες ανπδράσεις που ανάδενται με το ανοσοποιητικό, είνου αναφερθεί σε ασθενείς που διαβάν μοναθεραπεία με 1ERVOY 3 mg/kg στην MDX01020: ραγοειδίτιδα, ηωοινοφίλια, αύξηση λιπάσης και οπειραματονεφρίτιδα. Επιπροσθέτως, ιρίτιδα, αμολυτική αναμία, αυξήσεις αμιλάσης, πολυοργανική ανεπάρκεια και πνευμονίτιδα ροτροεποιών, ησυντοφικό το υχότης πιαπούς και περισματινετρικών επισμούν του το υπουμένο, του συστικό το μεθασ Εξυτον αναφερθεί σε ασθενείς που έλεβαν πεπιδικό εμβάριο με ΥΕΚΙΟΥ 3 παρ/άς – μο 100 στην ΜΟΧΟ (102 (βέλετε παράγραφο 4.9). Αν α αντοδρόσες είναι σο θραφές (θεθρού 3 ή 4) είναι πιθανό να απαιτηθεί αμεσο θεραπεία με υψηλές δόσεις κοιτικοστεροειδών και διακαπή του ΥΕΚΙΟΥ (βέλετε παράγραφο 4.2). Για ραγοειδίπδα, μέπιδα ή επισκληρίπδα που συνδέτται με το ΥΕΚΙΟΥ, θα πρέπει να εξετάζεται η χρήση τοπικών κορτικοστεροειδών στη μορφή των οφθαλιμικών σταγόνων όπως ενδείκυσται ιστρικά. <u>Ειδικοί πλυθησιμοί</u>: Ασθενείς με οφθαλιμικό το ΥΕΚΙΟΥ, θα πρέπει να εξετάζεται η χρήση τοπικών κορτικοστεροειδών στη μορφή των οφθαλιμικών σταγόνων όπως ενδείκυσται ιστρικά. <u>Ειδικοί πλυθησιμοί</u>: Ασθενείς με οφθαλιμικό μελάνωμα, πρωτοπαθές μελάνωμα του ΚΝΣ και ενεργές μεταστάσεις του εγκεφάλου δεν συμπεριελήφθησαν στην πιλοτική κλινική δοκιμή (βλέπε παράγραφο 5.1). Αντίδραση στην έχυσης. Υπήχουν μεμινοιμένες αναφορές οιβόρουν αυτινόρασων στην έχυση σε κλινικές δονιμές. Σε περίπτωση σοθαρής αυτίδροσης την έχυσης η έχυση ΥΕΝΟΥ πρέπει να διακόπτεται και να χορηγείται κατάλληλη ατρική θεραπεία. Ασθενείς με ήπια ή μέτρια αντίδραση στην έχυση, μπορούν να λάβουν ΥΕΝΟΥ με προσεκτική πρακολούθηση. Μπορεί να ληφθεί υπόψη η προφορμακευτική αγωγή με αντιπυρετικό και αντισταμινικό. <u>Ασθενείς με αυτοάνοση νόσο</u>: Ασθενείς με ιστορικό αυτοάνοσης νόσου (εκτός από λείκη και επαρκώς πάρκεια ενδοκρίνης, όπως υποθυρερείδισμός), συμπεριλαμβανομένων αυτών για τους οποίους απαιτείται συστριματική ανοσοκατασταλτική θεραπεία για προϋπάρχουσς υποκειμένης νόσου η αυζημένο κνουνό απορριγής του μοροχειματώς το 1 επιλατή περιατή από απουτείς με σορφη εκγέρο αυτοιονοή νούο, α περιπτώσεις στις οποιες περιατής από της περιστής του μος εξιατή του αναξιατή του εξείχους του αναξιατή της θεραπεία απόθων που αναδιασίες με ιστορικό δίατα με εξείχους του μετά από την ένορξη κατάλληλης (ατρικής θεραπείας ή τη διακοιή του ΥΕΚΟΥ) (βλεπε παράγραφο 4.4 για την αντιμετώπιση ανεπιθώμητων αντάρδασεων που συνδέννται με το ανασοποιητικό). Σε ασθενείς που Εκρίαν μονοθεραπεία με ΥΕΚΟΥ) τη απόμε απόμε ανασοποιητικό). Σε ασθενείς που ελαφίαν μονοθεραπεία με ΥΕΚΟΥ) τη απόμε προχωρημένο μελόνωμα, οι οποίοι ελάβαν YERVOY 3 mg/kg σε κλινικές δοιαμές (π. = 767), πορουσιάζονται στον Πίνακα 2. Αμτές οι αντιδράσεις παρουσιάζονται ανά κατηγορία ουστήματος οργάνων σύμφωνα με την συγκότητα. Η συγκότητα οργέται ως εξής πολύ συγγές (= 7.10), συγκές (= 2.11.00), σύ συγκές (= 11.01.00), σύ συγκές (= 11.00), σύ συγκές παρατηρήθηκαν στο κλινικό πρόγραμμα συνολικά.

	θύμητες ενέργειες σε ασθενείς με προχωρημένο μελάνωμα που έλαβαν YERVOY 3 mg/kg (n = 767)°
Λοιμώξεις και πα Όχι συχνές	σηψαιμία ⁸ , σηπτική καταπληξία ⁸ , μηνιγγίτιδα, γαστρεντερίτιδα, εκκολπωματίτιδα, ουρολοίμωξη, λοίμωξη του ανώτερου
	αναπνευστικού συστήματος, λοίμωξη του κατώτερου αναπνευστικού συστήματος
Νεοπλάσματα καλ	λοήθη, κακοήθη και μη καθορισμένα (περιλαμβάνονται κύστεις και πολύποδες)
Συχνές	πόνος από όγκο
Όχι συχνές	παρανεοπλασματικό σύνδρομο
<u>Διαταραχες του α</u> Συχνές	ιμοποιητικού και του λεμφικού συστήματος αναιμία, λεμφοπενία
Όχι συχνές	αιμολυτική αναιμία ⁸ , θρομβοπενία, ηωσινοφιλία, ουδετεροπενία
	νοσοποιητικού συστήματος
Όχι συχνές	υπερευαισθησία
	νδοκρινικού συστήματος
Συχνές	υποϋποφυσισμός (συμπεριλαμβάνεται η υποφυσίτιδα) ^ν , υποθυρεοειδισμός ^ν
Όχι συχνές	επινεφριδιακή ανεπάρκεια", υπερθυρεοειδισμός", υπογοναδισμός
	εταβολισμού και της θρέψης
Πολύ συχνές	μειωμένη όρεξη
Συχνές Όχι συχνές	αφυδάτωση, υποκαλιαιμία υπονατριαιμία, αλκάλωση, υποφωσφοραιμία, σύνδρομο λύσης όγκου
υχιατρικές διατ	
Συχνές	συγχυτική κατάσταση
Όχι συχνές	μεταβολές της νοητικής κατάστασης, κατάθλιψη, μειωμένη γενετήσια ορμή
	ευρικού συστήματος
Συχνές	περιφερική αισθητική νευροπάθεια, ζάλη, κεφαλαλγία, λήθαργος
Όχι συχνές	ούνδρομο Guillain-Barré ^k ν, συγκοπή, κρανιακή νευροπάθεια, εγκεφαλικό οίδημα, περιφερική νευροπάθεια, αταξία, τρόμος, μυόκλωνος, δυσαρθρία
Οφθαλμικές διατο	
Συχνές	θαμπή όραση, πόνος του οφθαλμού
Όχι συχνές	ραγοειδίτιδα", αιμορραγία του υαλοειδούς σώματος, ιρίτιδα", μειωμένη οπτική οξύτητα, αίσθημα ξένου σώματος στους οφθαλμούς, επιπεφυκίτιδα
Καρδιακές διατας Όχι συχνές	αρρυθμία, κολπική μαρμαρυγή
Αγγειακές διαταρ	
Συχνές	υπόταση, έξαψη
Όχι συχνές	αγγείτιδα, αγγειοπάθεια ⁸ , περιφερική ισχαιμία, ορθοστατική υπόταση
	ναπνευστικού συστήματος, του θώρακα και του μεσοθωρακίου
Συχνές	δύσπνοια, βήχας
Όχι συχνές	αναπνευστική ανεπάρκεια, σύνδρομο οξείας αναπνευστικής δυσχέρειας [®] , διήθηση πνεύμονα, πνευμονικό οίδημα, πνευμονίτιδα, αλλεργική ρινίτιδα
Διαταραχές του γ	
Πολύ συχνές	διάρροια", έμετος, ναυτία
Συχνές	γαστρεντερική αιμορραγία, κολίτιδα ^{β,} , δυσκοιλιότητα, γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση, κοιλιακό άλγος
Όχι συχνές	διάτρηση του γαστρεντερικού σωλήνα ^{βν} , διάτρηση του παχέος εντέρου ^{βν} , διάτρηση του εντέρου ^{βν} , περιτονίτιδα ^β , παγκρεατίτιδα,
Λιαταρανές του ή	εντεροκολίτιδα, γαστρικό έλκος, έλκος του παχέος εντέρου, οισοφαγίτιδα, ειλεός° πατος και των χοληφόρων
Συχνές	μη φυσιολογική ηπατική λειτουργία
Οχι συχνές	ηπατική ανεπάρκεια ^{β,γ} , ηπατίτιδα, ηπατομεγαλία, ίκτερος
Διαταραχές του δ	έρματος και του υποδόριου ιστού
Πολύ συχνές	εξάνθημα', κνησμός'
Συχνές	δερματίτιδα, ερύθημα, λεύκη, κνίδωση, αλωπεκία, νυκτερινοί ιδρώτες, ξηροδερμία
Όχι συχνές	τοξική επιδερμική νεκρόλυση ^{ε,} ν, λευκοκυτταροκλαστική αγγειίτιδα, αποφολίδωση δέρματος
	υοσκελετικού συστήματος και του συνδετικού ιστού
Συχνές Όχι συχνές	αρθραλγία, μυαλγία, μυοσκελετικός πόνος, μυϊκοί σπασμοί ρευματική πολυμυαλγία, αρθρίτιδα-
	εφρών και των ουροφόρων οδών
Όχι συχνές	νεφρική ανεπάρκεια ⁶ , σπειραματονεφρίτιδα ^ν , νεφρική σωληναριακή οξέωση
	ναπαραγωγικού συστήματος και του μαστού
Όχι συχνές	αμηνόρροια
Γενικές διαταραχ	ές και καταστάσεις της οδού χορήγησης
Πολύ συχνές	κόπωση, αντίδραση της Θέσης ένεσης, πυρεξία
Συχνές	ρίγη, εξασθένιση, οίδημα, άλγος
Όχι συχνές	πολυοργανική ανεπάρκεια ^{8,γ} , σχετιζόμενη με την έγχυση αντίδραση
Παρακλινικές εξε Συννές	
Συχνές	αυξημένη αμινοτρανσφεράση της αλανίνης", αυξημένη ασπαρτική αμινοτρανσφεράση", αυξημένη χολερυθρίνη αίματος, μειωμένο σωματικό βάρος Το μεταιομένο συματικό βάρος Το μεταιομένο διανισμές επιστικές Εκπουργίας συξουμένο κοροποίου συματικό μέσος συξουμένο διανισμένο συματικό μέσος συξουμένο διανισμένο συματικό μέσος συξουμένο διανισμένο συματικό μέσος συξουμένο διανισμένο συματικό συματικό συματικό συματικό συματικό διανισμένο συματικό συ
Όχι συχνές	μη φυσιολογικές δοκιμασίες ηπατικής λειτουργίας, αυξημένη κρεατινίνη αίματος, αυξημένη θυρεοειδοτρόπος ορμόνη αίματος, μειωμένη κορτιζόλη αίματος, μειωμένη κορτικοτροφίνη αίματος, αυξημένη λιπάση', αυξημένη αμυλάση αίματος', μειωμένη
0	ΤΕΘΤΟΟΤΕΡΌΝη αίματος τα σε αμγκεντρωπικά στοιγεία από 9 κλινικές δοκιμές που εξέτασαν το YFRVOY 3 ma/ka δόσο σε μελάνωμα.

α Οι συχνότητες βασίζονται σε συγκεντρωτικά στοιχεία από 9 κλινικές δοκιμές που εξέτασαν το YERVOY 3 mg/kg δόση σε μελάνωμα.

α Ο συχοντητες βοσιζονται σε συγκετγρωτικά στοιχεία από 9 κλινικές δοκιμές που εξετασαν το ΥΕΚΝΟΥ 3 mg/kg όσση σε μελανωμα. βλυμπερλωβρίδοντη πθαστηφόρος εξάσση. γ Πρόσθετες πληροφορίες οχετικά με αυτές τις πιθανώς φλεγμονώδεις ανεπιθύμητες ενέργειες παρέχονται στην «Περιγραφή επιλεγμένων ανεπιθύμητων ενεργεών» και την παράγραφο 4.4. Τα εδεσμέα που παρουσιάζονται σε αυτές τις παροχρόφους αποτυπόνουν κομίως την εμπερία από μια μελέτη θάσης 3, την ΜΟΧΟΤΙΟΣΟ. Αλοφαέρονται σε πάροσφατες μελέχετες κάτον αλοκληρωφένενα νελικανώ δουμών ον το μέλλοψως. Πρόσθετες ανεπιθύμητες ενέργειες που δεν αναφέρονται στον Πίνακα 2 έχουν αναφερθεί σε ασθενές που έλαβαν άλλες δόσεις (είτε < ή > 3 mg/kg) ΥΕΚΝΟΥ σε κλινικές δοκιμές μελανώματος. Αντιξε οι πρόσθετες αντιδρόσεις παρουσιάστηκαν όλες σε συχνότατα τ 1%: μηνηγισμός, μουαφότιδα, καρδιομονισθέκα, αυτόνοση ηπαιτίπός, πολύμορφο ερίθημα, αυτόνοση γεφρίτιδα, συμπόμοτα ομοιά/οντα με μυασθέκται αγιανίε, αυτόνοση θυρεσεδίτιδα, υπερωποφιασμός, δευτεροπαθές καπάρεια του με μυασθέκται αγιανίε, αυτόνοση θυρεσεδίτιδα, υπερωποφιασμός, δευτεροπαθές καπάρεια του με μυασθέκται αγιανίε, αυτόνοση θυρεσεδίτιδα, υπερωποφιασμός, δευτεροπαθές καπάρεια του με μυασθένεια αγιανίε, αυτόνοση θυρεσεδίτιδα, υπερωποφιασμός στα βοτιδικά κατά το κατάρεια του μετισμένη θυρεσεδοτρόπος ορμόνη αματισε, μετωμένη θυροδίνη, παλαμοπελματισίας ερυθροδυσιασθησίας, ψωρίσση, αματουρία, πρωτεϊνουρία, μετωμένη θυρεσεδοτρόπος ορμόνη αίματος, μετωμένη νοναδοτροφίνη αίματος μετωμένη θυροδίνη. γιστρεντερικών αντιορισεών που συνοευνται με το ανοσισσητικό την αν εφρισμούς είνας 1 ε ροσιμασες από την αργή της εκραπειας, της κατευσινητηκες γραμμές το αναιτεύατηση στης της περιστρείας της καιτικό που συνόξεται με το ανασοποιητικό συνόξεται με το ανασοποιητικό. Τον ΥΕΚΝΟΥ σχετίζεται με εσβαρή πρατοτοξικότητα που συνόξεται με το ανασοποιητικό. Τον ΥΕΚΝΟΥ σχετίζεται με εσβαρή πρατοτοξικότητα που συνόξεται με το ανασοποιητικό συνόσεται με το ανασοποιητικό συνόσεται με το ανασοποιητικό συνόσεται αναστρεί συνόσεται αναστρεί συνόσεται αναστρεί συνόσει το ανασοποιητικό συνόσεται αναστρεί συνόσει της ποι ενένα τη του αναστρεί συνόσεται αναστρεί στι αναστρεί της το αναστρεί της της του αναστρεί συνόσει το ανασοποιητικό συνόσει το αναστρεί στικό του αναστρεί στι αναστρεί το αναστρεί της το αναστρεί της το αναστρεί συνόσει της το αναστρεί της τι αναστρεί της το αναστρε ανοσιστιατία και ματινής επι 3 ε και 2 εφουρίας και την αρχή της εφεπιειας, τως κατενινήτητες γραμμες για την αντιμετώπιση σχετικής μετά το προιοποικόνο, ο χρονός είας την υπογρατήρη καιμότητα από 2 εκάς 2 εξορμάτες και το προιοποίονου στοιχεία ο εξείας φλεμονής (ουδετερόγια). Αμεροκύτταρα και μακροφήνα). Δεμματικές ανεπθώμητες αντιδράσεις που ανιδέονται με το ανοσιστιατίας, είνης το εξείας φλεμονής (ουδετερόγια). Αμεροκύτταρα και μακροφήνα). Δεμματικές ανεπθώμητες αντιδράσεις που ανιδέονται με το ανοσιστιατίας της εξείας το εξείας ανεπράσητες αντιδράσεις του ανιδέονται με το ανοσιστιατίας το εξείας το εξείας το εξείας ανεπράσεις του ανιδέονται με το αναστιατίας το εξείας το ε ειδιάμετο χρόνο από την ειδήλισης θως την υποχρίρηση Σεβδομίδες (είρος Ο, δ. έως 22 εβδομαβός). Νευρολογικές αντιδρόμητες αντιδρόμετες αντιδρόκες το υποσοποιητικό. Το ΥΕΚΝΟΥ σχετίζεται με σοβαρές ενερολογικές αντιδρόφεις που συνδέονται με το ανοιοποιητικό. Θινατισφόρο ανίδορμο Guillain-Barte έχει αναφερθεί σε - 1% τον ασθενών που Αλβαν ΥΕΚΝΟΥ 37 mg/lag, αν ανιδιασμόμε με ρίο. Συμπτώματα αυταιός τον τεμιοπόθεια grants έχοινα επίτης αναφερθεί σε - 1% τον ασθενών που Ελβαν Κλίνικές διακμές. Ενδοκρινοπόθεια που ανιδέονται με το ανοιοποιητικό. Στην ομάδα με μυνοθεραπεία με ΥΕΚΝΟΥ 3 mg/lag, υποϋποφυσιαμός οποιοπόθηποτε βαρύτητας αναφέρθηκε ατοι 4% των ασθενών. Επιτερρίδιανή ανεπάρεται, υπερθυρεσειδιομός και υποθυρεσειδιαμός οποιοδήποτε βραμτητας αναφεβημες το αναστοποιών στο 2% των ασθενών. Η συγκτητα σοβαρού (Βαθμού 3 ή 4) υποϋποφυσισμού αναφέρθηκε στο 3% των ασθενών. Δεν υπήρχαν αναφορές σοβαρής ή πολύ οσβαρής (Βαθμού 3 ή 4) επινεφρίδιακής ανεπάρκειας, υπερθυρεσειδιαμού ή υποθυρεσειδιαμού. Ο χρόνος έας την εκδήλωση μέτριας έως πολύ οσβαρής (Βαθμού 2 έως 4) σχεπίζομενης με το ανασοποιητικό ενδοκρινοπάθειας κυμάνθηκε από 7 έως περίπου 20 εβδομάδες από την αρχή της θεραπείας. Ενδοκρινοπάθεια σχετιζόμενη με το ανοσοποιητικό που παρατηρήθηκε σε κλινικές δοκιμές, ήταν γενικώς ελεγχόμενη μι θαριταίει υπικοπιστότατης ορμονών. Αλλες ανεπθύμητες αντιδρόσες που συνδέονται με το ανασοποιητικό. Ο παρακάτω ανεπθύμητες αντιδρόσες που πθεναλογείται ο πονδέονται με το ανασοποιητικό. Ο παρακάτω ανεπθύμητες αντιδρόσες που πθεναλογείται ο πονδέονται με το ανασοποιητικό, έχουν αναφερθεί σε « Σθε των ασθενών που ελοβάρν μονσθεραπεία με ΥΕΚΙΟΥ 3 πμ/άρς ρογρασίδιτός, πρασπορένεις οι προφέτες με πεπιδικό εμβολλο αμμολιτική αναφιλια, αύξηση λιπάσης και απεραματονερρίπού, με πεπιδικό εμβολλο αρ100. ΥΕΚΙΟΥ 5 πμ/άρ σε αναδνοσμός με πεπιδικό εμβολλο αρ100. ΥΕΚΙΟΥ 5 πμ/άρι το πλοτο διάλυμα για παρασιεκτή διαλύματος προς έχουση – Συσκευασία: 1 Φιαλίδιο (γυάλινο) x 10 ml με ενδεκτική Νοσκομειανή τιμή 3.887,16 €, και ενδεκτική Χονδρική τιμή τιμή 4.468,00 €. ΥΕΝΟΥ 5 πα/ml πυννό διάλυμα για παρασκευή διαλύματος προς έγχυση — Συσκευσσία: 1 Φιαλίδιο (γυάλινο) x 40 ml με ενδεκτική Νοσοκομειακή τιμή 15.548,65 €, και ενδεικτική Χουδρική τιμή τιμή 17.872,01 €.

> Βοηθήστε να γίνουν όλα τα φάρμακα πιο ασφαλή: Συμπληρώστε την "ΚΙΤΡΙΝΗ ΚΑΡΤΑ ναφέρατε: ΟΛΕΣ τις ανεπιθύμητες ενέργειες για τα ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ Τις ΣΟΒΑΡΕΣ ανεπιθύμητες ενέργειες για τα ΓΝΩΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ νια τα ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ Ν

Bristol-Myers Squibb

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ

Το YERVOY™ (ipilimumab) ενδείκνυται για τη θεραπεία του προχωρημένου (ανεγχείρητου ή μεταστατικού) μελανώματος σε ενηλίκους που έχουν λάβει προηγούμενη θεραπεία.¹

ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΣΤΟ ΜΕΤΑΣΤΑΤΙΚΌ ΜΕΛΑΝΩΜΑ

Η δύναμη του ανοσοποιητικού συστήματος

Η σπουδαιότητα της παρατεταμένης επιβίωσης

- YERVOY™: Ο πρώτος εγκεκριμένος παράγοντας που παρατείνει σημαντικά τη συνολική επιβίωση σε ασθενείς με προχωρημένο μελάνωμα*²
- YERVOY™: Μια νέα θεραπεία ενίσχυσης των Τ-κυττάρων που ενεργοποιεί το ανοσοποιητικό σύστημα ώστε αυτό να καταστρέφει τους καρκινικούς όγκους.¹

Για σημαντικές πληροφορίες ασφάλειας, ανατρέξτε στην Περίληψη Χαρακτηριστικών Προϊόντος του YERVOY™

© 2011 Bristol-Myers Squibb. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. GRIP-K0001 02/12 731GR11PM010